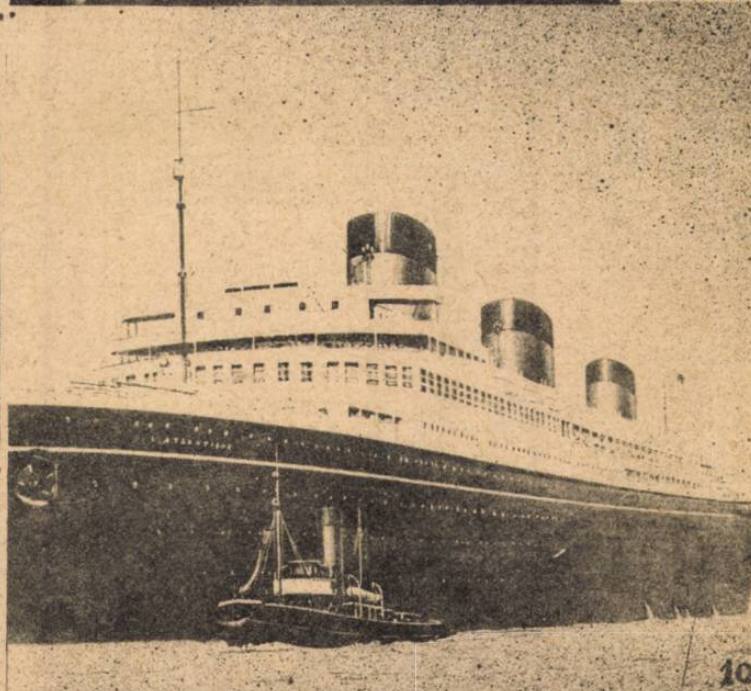
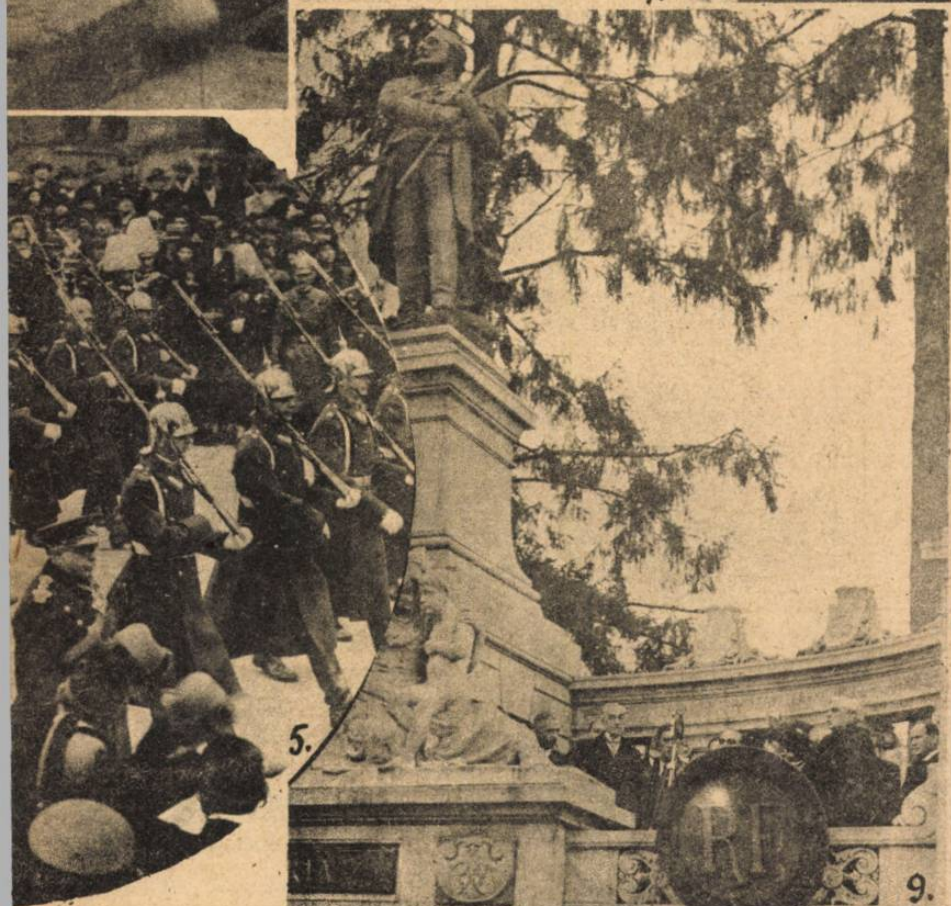

ENIMENTE *ale* SĂPTĂMĂNEI

- 1) Serbarea Bobotezei în Capitală: Regele primind crucea din mână lui Gheorghe Lungu. —
- 2) Suveranul, Voevodul Mihai, Patriarhul și membrii guvernului, îndreptându-se spre cheul Dâmboviței. —
- 3) Regele dând mâna atașailor militari străni, în curtea Patriarhiei. —
- 4) Lupta pentru scoaterea crucii: Gheorghe Lungu cu trofeul în mână. —
- 5) D-l general Ștefănescu-Amza, comandantul corpului 2 armată, dând onorul la flancul drept al trupelor ce defilează. —
- 6) Artistul Petre Sturza pe catafale. —
- 7) Agenții de poliție din Roma primesc de Anul Nou, dela automobilistii «cetății eterne», o mulțime de cadouri pe cari le așează de jur împrejurul pedestalului de unde conduc circulația, drept recunoștință pentru zăbul depus în timpul anului. —
- 8) O nouă sesiune a Societății Națiunilor s'a deschis zilele trecute la Geneva. Iată un instantaneu al ședinței inaugurale. —
- 9) Inaugurarea monumentului

marelui orator francez, Gambetta, la Jardies. D. Pau Boncour, primul ministru francez, rostindu-și discursul. —

10) Giganticul vas «Atlantique», una dintre cele mai frumoase unități ale marinei franceze, mistuit de flăcările unui incendiu neprevăzut în mijlocul Oceanului.

(Foto «Oglinda Lumii» și Keystone)

CONCURENȚII

Nuvelă de SCHALOM ALECHEM

O odăișă mică, pătrată, două paturi de fier, unul în fața altuia și o oglindă roasă fără rame; o lădișă de lămâie în loc de dulap, două scaune cu picioarele întoarse, o masă cu un picior, — aceasta este locuința mea. Am o femeie slabănoagă, joasă, cu ochii în fundul capului, buzele vinete, o voce sămătoasă, răsunătoare, cu mârnele lungi...

O fetiță de zece ani, deșteaptă ca ziua, neagră ca noaptea, și o guriță ca de șarpe; un băiat de cinci ani; un năsupor, mic cu sprâncene dese, rotund ca un mosor de apă și fuge iute ca un cățeluș; o fetiță de doi ani: plânge fără întrerupere, ziua și noaptea, orice i se dă trânteste la pământ, și când o ții în brațe îți rupe fața cu mâinile, — aceștia sunt copiii mei.

Un om mititel, cu un cap mic, o barbă scurtă și rară, ochi mici și negri, un pierde-vară care nu se pricepe la nimic, mici în societate, nu-i nici religios, — acesta sunt eu.

De lucru nu lucrez nimic. Femeia mea este bărbatul, iar eu sunt femeia. Mă scol dis-de-dimineață, mă reped până în piață și aduc carne. După aceea fac foc și fierb ceai într'un ceainic. Apoi mă duc și scol femeia și copiii. Li îmbrac, îi spal, le dau și bea ceaiu și ea pleacă în piață. Copiii fac o larmă și o gălăgie de nesuportat. Apuc pe cel mic în brațe, fug către fereastră și încep să bat în geam, lovesc masa, paharul, plescău cu limba și așa, ținând pe cel mic în brațe, împac și pe băiețușul: mă joc cu el de-a caii. Câteodată el e calul și eu vizitiul, iar altădată invers. Câte odată mă joc cu el de-a soldații. Uneori el e comandantul, altă dată, eu:

A apărut:

LUDWIG LEWISOHN

ISRAELE INCOTRO?

ROMAN

TRADUCERE DE
EMANUEL CIOMAC

Această lucrare pasionantă, care a avut un enorm răsunet, atât în Statele Unite, cât și în Franța, unde a fost tradusă, sub titlul «Israël où vas tu?» ar avea aproape caracterul unei auto-biografii. Ca și autorul, eroul principal aparține unei familii de emigranți evrei din Germania. Ca și autorul, eroul a avut o cultură și o formațiune pur americană. Asemenea unuia altuia, amândoi au crezut că și-au găsit o țară și un neam. Asemenea unuia altuia, amândoi n-au întârziat de-a vedea că s-au înșelat. Sunt pagini de o inaripată inspirație și de o patetică măreție.

Cereți la toate librăriile precum și la Editura «EMINESCU»
București I, Str. Anghel Saligny 2

stâng, drept, înainte marș!!! Un! doi! Un! doi! Și dacă reușesc înșfârșit să-i impac, aranjez mai întâi de toate paturile, mătur casa și pun oala la foc. Iată ce mănărea e gata, torn repede puțină apă într-o ulciică, curăț un castron cu o lingură și pașol! Fug într-o suflare: căci în casa mea nu se găsește ceas și totdeauna mi se pare că'm întârziat. Și dacă întârzi, atunci e vai de mine. Femeia imi dă cu mâinile peste cap. «Vai, ce bărbat rău!» Și fug, tot fug, până ce Dumnezeu imi ajută și zăresc barăciile. Inima imi bate, lată că zăresc și grămezile de ceapă, ridichi, cartofi, varză și alte zarzavaturi. Lângă o baracă din acestea imi zăresc și «bărbatul». Cum m'am apropiat de ea, văd că și fixează ochii asupra mea și mă întâmpină cu furie, abia stăpânindu-se:

— Ce este??? —

— Ia vezi!

Și văd că toată haina mi-e murdărită cu supă. Iritat, aud cum se râde în hohot. O femeie grasă cu fața părliță de soare ce ședea în fața femeii mele, se aruncă par'că într-o parte și alta, și se ține de pânțele cu amândouă mâinile — așa de tare și cu atâtă plăcere râde. A mea începe cu binecuvântările iar eu sunt fericit. Credeam că'm scăpat numai eu atât. Dar nu! Ea apucă o ridică de coadă și mi-o aruncă drept în față; simt că'mi vâjje fața, dar mă fac nimeni și îi spun: «Ia vezi că s'a răcit supă». Toate femeile din rândul acela își holbă ochii și se clatină de par'că ar fi bătute de vânt... Privesc... Înșfârșit, plec acasă, dau de mâncare copiilor, spal vasele și mă culc. Pe inserate, când trebuie să vie acasă, îngrijesc ca totul să fie în ordine: îndrept paturile, șterg masa de fărâmituri și când o văd venind, mă așez împreună cu copiii, la ușă, și cum intră în casă o întâmpinăm cu toți cu un: «Bună seara!» După aceea îi ajut să-și scoată șalul, și-mi dă, ca de obicei câteva «bine-cuvântări». Stau în dosul ei și mă strâmb după dansa. M'am obișnuit demult. Nu-mi mai pasă. Vara nici nevastă-mea nu-i atât de rea. Când îi fac vre-un bine imi dăruiește chiar uneori, o sărutare; dar cu asta imi stric totul: Imi dă un brânciu, încât sbor spre perete. Asta mă întârziată și mă supără foc, cu toate că uneori imi face lucruri și mai rele, și o îmbrâncesc și eu. Ea însă nu se lasă și-și înfuge ghiarele în obrazul meu. Mă supără atunci și mai rău: știu că n'am meritat așa ceva și degeaba n'oi să las să-și bată joc de mine și la rândul meu îi dau lecția cuvenită.

Copiii fac gălăgie și țipă de spaimă, ea împreună cu dășii, iar eu imi iau tălpășița și plec. Fug cât mă țin picioarele. Dar puțin câte puțin pe nesimțite, încep să tot merg mai încet, până ce mă opresc în drum și mă întreb singur: «Incotro fug?» Stau câteva minute și mă uit, dus pe gânduri. Privesc cerul, pământul, casele, oamenii cari

trec în fața mea și mi se pare că mersul oamenilor, casele toate și totul dimprejurul meu este neînșfârșit. Și tot gândind, mă simt foarte bine; am auzit că nu oamenii simpli se gândesc și sunt vesnici duși pe gânduri, ci filosofii. Deaceia mi se pare că sunt filosof. Simt cum cresc, mă întind până în cer, mă fac mai gros, am o frunte lată cu plete lungi; pe ochi o pereche de ochelari cu sticle mari, pe corp, un palton lung, negru și capul mă duce departe... departe, lucrează ca o moară de vânt, și mâinile mi se învârtesc ca lopețile și sbor în văzduhuri îndepărtate...

Așa rămân uneori dus pe gânduri. Uit cu totul unde sunt și unde mă aflu în lumea asta; nu simt dacă trăiesc sau dacă am murit. Și așa cum m'am oprit, fără să observ, tot așa nu simt încotro o pornesc; mă duc cu inima grea, încărcată, cu un cap supra-plin și deodată imi zăresc locuința. Ferestrele sunt negre ca noaptea. Stau câteva minute și le observ fără nici un sens. Apoi mă apropii, imi bag capul print'r'un geam și... privesc. Nu văd nimic și totuși mă uit. Și tot mi se pare că văd în fața mea pe filosoful cu mantaua cea largă, care privește prin ochelarii sai cei mari în căsuța mea cea sărăcăcioasă. Uite că văd (filosoful adică) cum o femeie e culcată în pat, împreună cu un copilăș. La picioarele ei e culcată o fetiță de 10 ani. În patul al doilea e culcat bărbatul ei, un câine leneș, un fel de tărăie-brâu. Lângă dânsul, văd un băiețel. Toți sunt negri ca bezna nopții. Micuți și slabănogi, încât, frământându-i împreună deabia faci dintr'înșii un om în toată firea. Și totuși acești oameni trăesc, se ceartă și se omoară între ei și cine știe ce mai poate eși din acești oameni.

Am ostenit stând sub fereastră; imi întorc fața către stradă, privesc îndelung stelele și mă adâncesc în gânduri; par'că dori să văd și să pătrund misterele cerului, și ale stelelor. Văd că cerul se tot apropie de mine și iată că puțin de tot mă despart de el. Nu mă mai uit pe cer în sus, ci în jos pe pământ. Dar cum intru în casă, devin dintr'odată mic; gura mi se face mică și strâmbă și ca un hoț mititel, precece, mă furișez către dulapul unde se află pâinea și mănânc cu mare poftă. Femeia mea are însă un somn ușor de tot. — mă aude îndată și începe să verse asupra mea tot vocabularul ei de blesteme. Mă apropii de patul ei, îi cer ertare de 20 de ori, îi făgăduiesc de cincizeci de ori că nu voi mai cădea în recidivă, și mă voiu purta deacum înainte cât se poate de bine și de frumos. Iufine a dat Dumnezeu că tace din gură — adică m'a iertat. Mă desbrac și mă furișez încetîșor în patul ei. Ea se face ca moartă și eu mă fac nimeni. Ce-mi pasă? Las-o să creadă că mă înșală pe mine. Eu mă aplec asupra ei. îi dau o sărutare, încetîșor îi dau joș mâinile de pe piept...

Iată, așa să-mi ajute Dumnezeu, am trei copii cu dansa. Ne

sculăm supărați, ca și cum nu știm de nimic.

*

Odată, într-o Joi dimineață, am pus la foc o oală cu apă și mă duc ca de obicei spre fîrca mea și vreau să-i desfac părul, ca să se spele. Dar deodată mi se smucește din mâini și se așază în fața mea cu obrazul roș ca para focului. Eu o întreb: Ce e asta? Ea nu-mi răspunde, ci imi aruncă o privire supărăcioasă și fața i se înroșește și mai tare. Eu o întreb încăodată: Ce e asta? Ea tot nu răspunde. Atunci mă apropii din nou de dansa și vreau să o despletesc, ea însă se ferește de mine ca de dracul.

— Cum, nu vrei să te speli?

— Nu-mi trebuie să mă speli tu, imi răspunde ea cu capul plecat în jos.

— Cum asta???

— De-acum mă pot spăla singură!

— Nu vrei să te spal eu?

— Nu!

— De ce?

— Pot să mă spal acum și singură!

Dacă-i nu, nu. Mă duc la sobă ca să văd să se încălzească apa și să spal pe cei doi copii mai mici. Când apa dă în clocot, mă apropii de băiețușul meu și m'apuc să-l desbrac. Dar fetița sare în sus ca din pământ, îl apucă de mână și-l trage la o parte.

— Ce e asta?

Ea îl apucă de mână și nu răspunde.

— Ce înseamnă asta??

Fata nu răspunde. Mă duc și vreau să-i smulg băiețușul, ea însă îl ține bine de mână și răspunde pe sub nas:

(Continuarea în No. viitor)

A apărut:

ADRIENNE THOMAS

Catrina-Soldat!...

ROMANUL UNEI FETE
DIN ALSACIA-LORENA

Romanul unor experiențe neobicinuite trăite de o femeie cu suflet extraordinar, în timpul marelui război, Singura și cea mai puternică viziune a războiului mondial redată de pana unei femei. Numai în Germania, această lucrare a trecut de 100.000 exemplare și s'au anunțat ediții noi în toate limbile.

Cereți la toate librăriile precum și la Editura „Eminescu”. București I, Str. Anghel Saligny 2

PORTUL CELEBRITĂȚILOR

Mai generoasă decât la noi, natura alternează, aiurea, între măreția munților încotoșmași în zăpadă și seninătatea azurului marin. Astfel: 1) Anita Page, steaua blondă dela Hollywood își permite să fie campioană de înot pe o plajă californiană. — 2) Suzane Lenglen, celebra campioană de tennis, mănuieste echipamentul de ski cu aceeași dexteritate ca racheta. — 3) Van Dongen, maestrul picturii moderne, ar putea fi socotit deopotrivă un skior desăvârșit. — 4) Phil Taylor, cel mai mare patineur acrobatic american excelează într-un match de tennis pe gheață, la Interlaken. — 5) «Perechea sburătoare» — Amy Johnson și James Mollison — neîntrecuții piloți englezi se îndură să se plimbe... și pe pământ, la St. Moritz. — 6) În sfârșit, Harold Lloyd cercetează potecile munților elvețieni, fără ochelari, înarmat însă cu o impecabilă uniformă sportivă.

(Fbto Keystone și Wide World).

Cum se prind hoții de bijuterii

Senzațional reportaj dintr'o anchetă mondială de mare actualitate de: L. B. O'CONNOR

3)

Apoi îi mai dădu și alte amănunte asupra dispoziției încăperilor, asupra orelor de masă, etc., etc.

Odată stăpân pe aceste informațiuni, lui Sim îi fu destul de lesne să comită furtul, într-o seară, pe la orele șase, pe când stăpânii erau la masă, în sufrageria dela parter.

Întră neturburat pe o ușă de serviciu, se urcă la etajul al doilea, unde nu era nimeni, luă cheia din ascunzătoare, deschise scrinul și... plecă cu bijuteriile. Intocmai ca și cum ar fi fost invitat!

Sim se află astăzi la Sing Sing, celebra închisoare din New-York, unde ispășește doisprezece ani de reclusiune.

Numai o parte din bijuterii a fost găsită...

CAPITOLUL III UN HOT GENIAL

Acum câțva timp, în Mountmouth Country, din Statul New-Jersey, numeroase familii de bogătași și oameni cu vază fură victimele unor furturi de bijuterii cari variau între 20.000 și 100.000 de dolari.

O agenție particulară din New York se ocupă cu aceste cazuri, în colaborare cu aceia din New Jersey. Prietenul meu, detectivul, fu însărcinat cu conducerea investigațiilor.

Nu era logic să se considere cazurile separate, unele de altele. Un scurt examen al împrejurărilor în cari se făptuise furturile, convinse pe investigator că din punctul de vedere al cercetărilor polițienești, era vorba de un singur caz.

ȘOFERII POLIȚIȘTI

Toate operațiile la un loc erau făptuite de una și aceeași mîntă iscusită. Particularități și semne identice, o metodă unică întrebuintată pentru toate cazurile și mai ales o perfecțiune de executare care da la iveală o complexă, minuțioasă și îngrijită pregătire.

Hoții mergeau la sigur; alegeau orele în cari stăpânii și membrii familiei erau departe de locul unde trebuiau să opereze; intrau pe drumul cel mai ușor; găseau numai decât bijuteriile și plecau, nesupărați de nimeni, tot pe unde veniseră.

Pregătire completă, executare desăvârșită!

Două fapte cari arătau că șarlatanii aveau din belșug cunoștința oamenilor, a locului și a lucrurilor...

Cine le dădea aceste informațiuni?

Spusei detectivului:

— Să ne întoarcem să căutăm originea acestor informațiuni și-i vom descoperi pe vinovați... ba poate că vom pune mîna și pe bijuterii...

Timp de-o săptămână se făcuseră cercetări minuțioase de jur împrejurul vilelor jefuite. În cele din urmă se descoperi o așa zisă «pool room» (sală de joc) unde șoferii caselor mari din Mountmouth Country se adunau ca să joace în zaruri.

Era un grup de tineri cari se distrau în mod onest, cu singura vină că nu prea dădeau atenție streinilor ce se amestecau în jocul lor.

În timpul jocului, șoferii vorbeau: și despre ce anume vorbeau, de cele mai multe ori? Despre stăpânii lor. O dată acum, un amănunt mai târziu, o aluzie mîine, și iată elemente de informație prețioasă pentru «gang», banda hoților, care e numai urechi când e vorba de dat o lovitură.

Trebue timp și răbdare pentru a desface anumite noduri polițienești.

Într'adevăr, îți vine poftă să râzi când oțestești în ziare graba nervoasă ce-o manifestă publicul pentru lîmpezirea misterului ce planează asupra furturilor de bijuterii. Dați-i câțiva Sherlock Holmes acestui public nerăbdător căci numai detectivii din romane fac minuni. Cei adevărați, nu. Sunt oameni și se apleacă, în cercetările lor, numai asupra elementului omenesc, fiindcă pe cel supraomesc nu-l cunosc și nici nu se laudă că-l cunosc.

Detectivul care lucrează cu lupa de mîrit, cu fier, cu experiențe de alchimie, cu amprentele digitale, cu microscopul, cu analize și sinteze, cu proces de eliminare, — este extraordinar, neînchipuit de mare; dar există oare în carne și oase?

Desigur, câte odată, amprentele digitale sunt de mare folos; servește de asemenea și lupa și procesele chimice sau fizice; servește logica ridicată la cel mai înalt grad de știință și filozofie; dar tot acest cumal de știință și cunoștințe se poate reduce, simplificându-l într-o bună doză de simț comun, adică de bun simț...

Care detectiv ce descoperă pe autorii unui furt de bijuterii în câteva ceasuri, își datorește succesul numai unei clipe de noroc? În majoritatea cazurilor trebuiesc zile întregi, săptămâni și chiar luni de cercetări. Și de cele mai multe ori detectivii polițienești n-au niciodată atîta timp la dispoziție. Ca ziarist specializat în «cronica neagră» am avut adeseori prilejul s-o constat.

Nu mai detectivii particulari, bine plătiți, își pot întrebuinta timpul lor cu un singur caz, fiindcă este cineva care suportă cheltuielile și-i retribue cu dăruie.

De aceia, sunt societăți cari asigură bijuteriile risipind sume enorme pentru prinderea hoților. În cazul dela Mountmouth Country, de exemplu, am urmărit cercetările cu o răbdare de fahir, fiindcă societatea asigură-

toare a bijuteriilor furate pusese la dispoziția detectivilor toate mijloacele posibile spre a le înlesni cercetările.

Timpul întrebuintat, a fost răsplătit în chip generos, și la răndu-i, detectivul răsplăti societății deoarece reuși să găsească aproape toate bijuteriile.

Cum?

Iată. Angajat ca șofer la una din familiile—victime, investigatorul putu să frecventeze nesuspctat acel faimos «pool room» unde și dădeau întâlnire numeroși șoferi, printre cari și acei ai familiilor păgubase.

Eram totdeauna cu prietenul meu detectivul și observai numai decât cu el, un bătrân care se interesa de jocul cu zaruri mai mult decât ar fi trebuit, pentru vârsta lui.

Nu mă voi pierde în amănunte, ci voi reduce cât mai mult cu putință această povestire care, în alte împrejurări, ar avea nevoie de mai multe capitole.

Bătrânul acela, un oarecare James Mc. Colly, aduna din gura servitorilor toate datele și informațiunile cari erau o comoară pentru banda căreia, după cum se descoperi în urmă, el era un «deux ex machina».

El era acela care pregătise și pregătea făptușilor planurile diferitelor furturi.

Familia Munsey — de exemplu — ține obiectele de preț într-o casetă de siguranță, la o bancă oarecare, dar la ridică ori de câteori trebuie să meargă la vreo serată, recepție, petrecere, etc.

Când se întorc acasă, doamna le ascunde în cutare sau cutare loc... Și dacă se întâmplă să fie Sâmbătă, iată că hoții au la dispoziție toată ziua de Duminecă, până Luni dimineață, când bijuteriile vor fi duse înapoi, la bancă...

D-na Livrellore, ține bijuteriile prin casă; de multe ori, n'are nici grija de-a le pune într'un sertar. Când se culcă, lasă pietrele prețioase pe masa de toaletă. Camera de dormit a doamnei Livrellore răspunde de-asupra unei terase în care oricine poate să intre foarte ușor: e destul să se urce pe copacul din grădina ale cărei ramuri sunt alături de terasă...

«JACK THE BARBER»

Firește, bătrânul e urmărit pas cu pas de agenții cu cari detectivul e în contact telefonic ziua și noaptea. James Mc. Colly avea părul lung, iar barba și-o rădea abia de două ori pe săptămână. Dar aceasta nu-l împiedica să frecventeze regulat prăvălia unui frizer, poreclit «Jack the Barber».

Acest «Jack the Barber» era un tip foarte curios. Avea numai nevastă și ducea o viață retrasă. În prăvălia din spate, își dădeau întâlnire înși cari nu locuiau în

oraș. Chiar când frizeria lui se închidea la opt seara, înăuntru lumina continua să se filtreze prin obloanele prăvăliei din față, a cărei ușă răspundea într-o curticică fără poartă sau zid împrejmuitor. Ce se petrecea acolo? Ce se punea la cale?

Într-o noapte, curiozitatea ne făcu să stăm la pîndă în spatele unui copac, de unde se putea urmări orice mișcare, pe poarta aceea. Ea se deschise și se închise de multe ori, lăsând să intre sau să iasă umbre omenesci.

În ziua următoare, un agent, prietenul nostru, venit într'adin din New York, se duse să-și radă barbă la «Jack the Barber».

Age-tul avea aerul fericit al unei persoane bogate. Într'un deget îi strălucea o piatră de patru carate, în valoare de aproape 2000 de dolari.

Jack o cîntă pe când lucra cu brici.

— Ce piatră minunată! — exclamă el.

— Da, e frumoasă, dar am altele și mai frumoase — răspunse omul nostru. Brili-tele sunt pa-siunea mea.

În ziua aceea col-orbirea se opri aci.

După o săptămână, anul nostru se duse din nou la Jack. Și se întâmplă că veni iarăși vorba despre briliante și pietre prețioase.

— Aș avea de vînzare un inunat ac de cravată — zise Jack. Mi-a fost încredințat de o doamnă care are nevoie urgentă de bani...

— Foarte bine — răspunse agentul — dacă-mi convine, l-aș putea cumpăra. Poți să mi-l arăți?

Jack trecu în prăvălia din spate și se întoarse cu obiectul prețios. Era o capodoperă de bijuterie...

Omul o examină cu atențiune; Jack ceru o sumă oarecare; prețul fu găsit prea exagerat astfel că vînzarea rămase în suspensie.

După un ceas, noi aveam, prin telefon o descriere completă a acului de cravată. Corespundea exact cu unul din obiectele furate în vila familiei Willerbradt.

Chiar în seara aceea, doi detectivi, înarmați cu mandate de percheziție se prezentară la «Jack the Barber» și răscoliră prăvălia din față, cea din spate precum și două camere dela etajul de sus.

Rezultatul fu găsirea unei cantități de bijuterii cari puteau să reprezinte, la un loc, o valoare de 200.000 dolari. (Faceți socoteala și veți vedea ce cifră frumoasă vă dă în lei românești). Ele erau ascunse o parte sub dușumeaua prăvăliei din spate, iar altă parte, în camera de dormit a lui Jack, înăuntru coloanei centrale a unei mese rotunde, care era scobită.

(Continuarea în numărul viitor)

DE PRETUTINDENI

Un teatru subteran

La poalele Quirinalului, la patruzeci de metri sub pământ, futuristul Bragaglia a instalat un institut pentru operă, artă dramatică — bineînțeles, futuristă — balet, pantomimă, conferințe și expoziții de artă.

O fațadă îngustă de templu, în formă clasică, e tot ce se vede la suprafață; o galerie adâncă duce în imperiul subteran al lui Bragaglia: un labirint de ganguri boltite cu firide — în carii, odinioară, era obiceiul să se pună statui de zei și eroi — și în oari, acum, e un haos de frigidarii și clădiri, misterios luminate; pe pereți atârnă covoare cu motive fantastice și tablouri cu subiecte greu de deslegat.

În marele gang rotund se dau reprezentații teatrale. Coloanele clasice unesc lojele moderne; la

mijloc, e parchetul care, după reprezentare, se transformă, printr'un mecanism ingenios — într'o splendidă sală de bal.

În cadrul acesta, s'a prezentat o piesă «Casa Viitorului», care servește arta și viața după «programul cultural» al lui Marinetti.

O ediție de 6.000.000 exemplare

Cea mai mare ediție a tuturor cărților din lume a atins o almanahul chinezesc, tipărit în tipografia Statului, la Peking. Din el se trage, în fiecare an, șase milioane de exemplare. Tot ce se scrie în acest almanah e socotit de toți locuitorii Cerescului Imperiu ca absolut adevărat și enciclopedia aceasta se bucură de atâtă simpatie, încât, anual, se vinde întreaga edițiune. Să nu uităm, însă, că China are 400 mi-

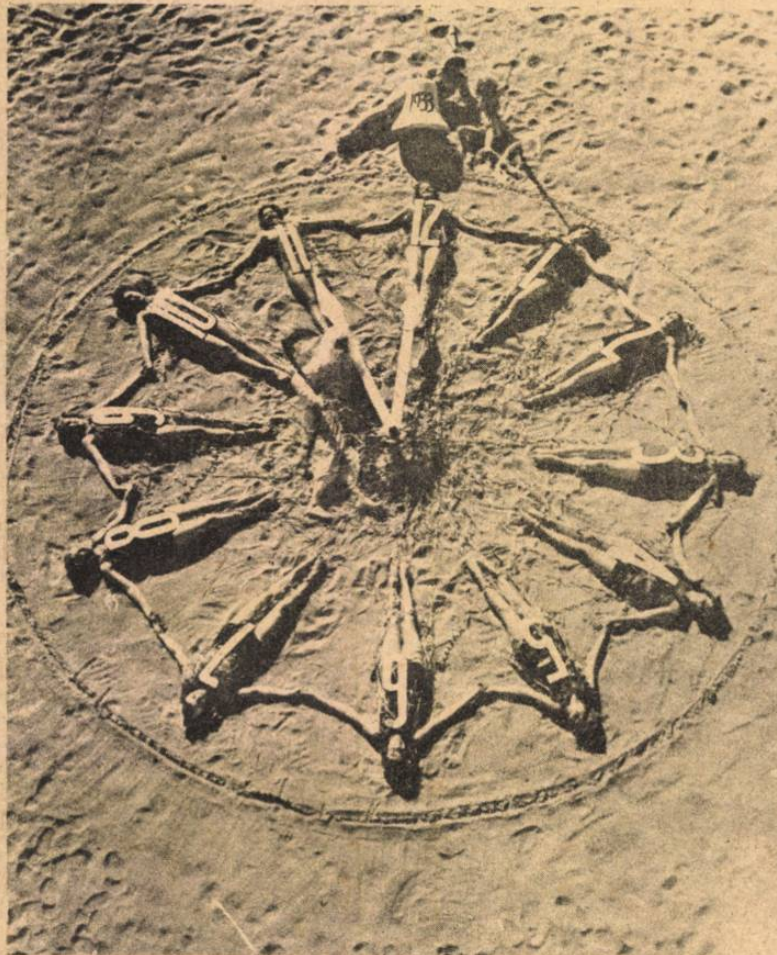
... Și serbarea unui revelion pe ghiață

(Foto Keystone)

La Palatul Sporturilor din Paris, Uniunea artiștilor a organizat un revelion pe ghiață, evocând o recepție la curtea regelui Ludovic XIV. Fastul decorativ, galanteria, ritmul acțiunii, — toate s'au desfășurat ca... pe roate.

Cum s'a anunțat Anul Nou în California...

(Foto Keystone)

Grupuri de câte douăsprezece (a dorabile) înotătoare figurau un orologiu uman, iar în clipa când acul cel mare s'a întâlnit cu cel mic în dreptul cifrei 12, clopotul dela căpătâiu a vestit venirea Anului Nou. Bineînțeles, capriciul acesta cronologic e realizabil numai în paradisialele ținuturi californiene, unde soarele și vraja naturii nu dispar nici o clipă.

De 729 ori mamă...

Kate Price, o cunoscută artistă americană de cinema, a fost până acum de 729 ori mamă.

Isprava aceasta surprinzătoare, neatinșă de nici-o altă artistă, a săvârșit-o în decurs de douăzeci de ani.

De când a început să lucreze

pentru cinema în anul 1912, Kate Price s'a consacrat rolurilor de mamă, atât de neglijate, îndeobște, iar acum a devenit, într'un film nou, pentru a 729-a oară mamă pe ecran, bineînțeles în speranța de a mai fi și pe viitor mamă de câteva sute de ori. În viață, s'ar mulțumi să fie o singură dată.

Femeile nu... bălbăie

Cercetări recente, făcute în liceele din Franța, Anglia și Germania arată că, printre persoanele care suferă de bălbăie și care caută să se vindece de acest defect, sunt 16 bărbați pentru o femeie. Bălbăirea fiind privită ca un procedeu al spiritului credem interesant să reținem explicațiunea dată de un profesor german asupra acestui... handicap, atât de pronunțat masculin. Defectul acesta de vorbire pare să fie principit de presiunea spiritului conștient asupra procesului subconștient al gândirii; spiritul conștient fiind un produs al civilizațiunii, stimulat de cultură, e mai manifest la bărbat și tinde să sporească tendințele sale spre bălguire. Femeile sunt mai primitive decât bărbații — mai aproape de sălbateci — și, în consecință, ele împărtășesc imunitatea sălbatecului, cruțat și dansul de acest defect stingheritor.

Trebue notat că Germanii și Anglo-Americanii bălbăie mai des decât Latinii și Slavii.

Relațiunile strânse din ultima vreme dintre Europeni și negrii africani arată oricărui observator că aceștia din urmă nu bălgăuie. Din povestirile biblice, ne putem da seama că. Evreii, civilizați pentru acea epocă, bălbăiau destul de frecvent și exemplul clasic al lui Demosthene dovedește, și mai complet, că rasa cu totul superioară a vechilor Eleni nu era imună contra defectului în chestiune.

Femeile simt înainte de a gândi și când un gând poate da gândurilor sale o formă destul de e-motivă, el e liberat, pentru o vreme, de suferința lui. O ironie a legilor fiziologice vrea ca sexul care nu știe, mai niciodată, ce vrea, să fie ferit de defectul acesta penibil al gândăvirii. Din contra, Dumnezeu le-a hărăzit

femeilor puțința să vorbească fără conținere... Spre disperarea bărbatilor.

Pentru incinerare

Thomas Hardy, reputatul romancier, a fost incinerat ca atâția alți scriitori englezi, dela Shelley încoace. Jack London a fost și el ars. Autorul lui Martin Eden își exprimase voința formală, cu câteva săptămâni înainte de moartea sa, într'o scrisoare către doctorul Ericson, prietenul său:

«A fi incinerat, scria el, e singurul mod convenabil, logic și decent de a desbăra lumea, când aceasta ne alungă: de ce să strice rămășițele putrezite priveliștea și fertilitatea acestui pământ? De altfel, nu știm noi că toate eforturile egoiste de a ne perpetua dincolo de moarte au eșuat? Chiar în faimoasele lor Piramide, Faraonii n'au făcut altceva decât să păstreze câteva relicve prețioase pentru folosul muzeelor noastre.

11 tone de tutun consumate de un singur fumător

În Olanda a încetat din viață un oarecare Minheer van Klees, care se putea fâli că este cel mai vajnic fumător din lume. Rareori se întâmpla ca, într'o zi, să prefacă în fum mai puțin de jumătate kg. de tutun, ajungând de multe ori să consume chiar câte 3 kilograme pe săptămână.

Cu toată «fumăria» asta extraordinară, recordmanul tutumului a atins vârsta de 81 ani.

S'a socotit că în decursul vieții sale, el a consumat unsprezece tone de tutun — o cantitate care, adunată la un loc, ar face o grămadă de înălțimea unei case cu câteva etaje.

JOCURI

Cuvinte încrucișate

«NICOLAE IORGA»
de Ioan Aurel Gheorghiu
(Ploiești)

a b c d e f g h i j k l m

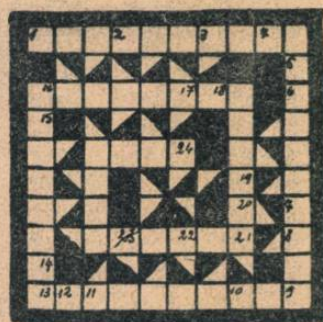

ORIZONTAL. — 1) S'a născut «Apostolul Neamului». — Anul în care Nic. Iorga a publicat «Istoria artei medievale și moderne». — Duzina lui Harpagon; 2) Anul morții lui Alexandra cel Bun. — Nicolae Iorga e rector al universității din București; 3) Supunerea Numanciei de către Romani. — Miezul zilei; 4) Număr prim la club. — Ungheu drept; 5) Unghei drept și un grad. — Temperatura gheței topline; 6) Joc de cărți. — Și cu sergentul... (Alexandru); 7) Câte volume are lucrarea «Relațiile Românilor cu Francezii, Englezii, Rușii, Polonii, Sârbii și Grecii, de Nic. Iorga? — Plecat-am... din Vaslui (Alex.); 8) Câți ani avea Nic. Iorga în 1890? — În câte vol. a apărut «Istoria bisericilor Românești de Nic. Iorga? 9) Infrângerea lui Varus la Rin. — Moartea lui Demetrius Soter, regele Siriei; 10) Ofensiva Româno-Rusă dela Ciresoia (Septembrie). — La cât Decembrie guvernul Vaida semnează tratatul cu Austria? — Nulă; 11) Nașterea împăratului Traian. — Sula înfrânge răscoala Italicilor; 12) Câte vol. conține «Colecția Hurmuzache» de Nic. Iorga? — Moartea împăratului Zenon; 13) Joc de cărți. — În ce zi de August Românii au lăsat «Pe aicea nu se trece»? — 14) Numărul surorilor cari locuiau în Parnas, Pind și Helicon. — Alaric pradă Roma; 15) La etate de... ani scria Nic. Iorga articole de politică externă. — La cât Oct. Falkenhayn înfrânge pe Români în fața Brașovului? 16) Moare Alfonso III-lea al Spaniei. — 16) Marius învinge pe Jugurta. — 17) Gallia provincie Romană — The Byzantine Empire. de Nic. Iorga. — 18) Armata română ocupă Oradea și Salonta în... April 1919. — Nic. Iorga înființează institutul pentru studii Europene sud-estice. — La 1... domnește Mih. Șușu în Moldova. — 19) Nic. Iorga director la revista «Semănătorul». — În câte volume a apărut «Istoria Românilor prin călătorii», de N. Iorga? — Apare în italianește «Istoria regelui Carol al XII-lea al Suediei», de Nic. Iorga.

VERTICAL a) : În câte vol. apare «Politica externă a regelui Carol, de Nic. Iorga». — Apare Philippe de Mézières et la Croisade au XIV siècle, de Nic. Iorga. — Nic. Iorga întemeiază «Revista Istorică Lunară». — Nic. Iorga este ales președintele celei dintâi Camere a României Mari. — Nic. Iorga major. — b) Moare Carol cel Mare. — Gh. Ghica Domn al Munteniei. — Radu I Domn al Munteniei. — Câte vol. are «Studii și documente privitoare la Istoria Românilor», de Nic. Iorga? — Mai mic decât unu! — c) Carol cel Mare ocupă tronul Franciei. — Ca la polițiel... — A sburat balonul! — d) Feriți-vă că-i al dracului! — Ca la 18 oriz. — e) Câte vol. are «Istoria României în chipuri și icoane», de Nic. Iorga? — La câi Aprilie Statul Tării alipește Basarabia de Patria Mămă? — f) Atâtea câte vol. are «Istoria Românilor din Peninsula Balcanică», de Nic. Iorga. — Moare împăratul August. — g) La... Oct. Anvers capitulează. — În câte vol. a apărut «Documentele Cantacuzinilor» de Nicolae Iorga? — La cât Noembrie cade Craiova? — Câte vol. are «L'art roumain» de Nic. Iorga?; i) Înainte de a muri (cu un an) ce vârstă avea Eminescu? — Incepe cruciada a III-a; j) Câte vol. are «Istoria Românilor din Ardeal și Ungaria de Nic. Iorga? — Nic. Iorga critică la Adevărul Ilustrat. — În câte vol. a apărut opera principală a lui N. Iorga «Essai de Synthèse de l'histoire de l'humanité»? — N. Iorga membru al Academiei Române. — l) Moare Al. Vlahuță. — Nic. Iorga tipărește «La Roumanie pittoresque». — Nic. Iorga rostește magistralul lui discurs de intrare în Academie. — Prima cruciadă. m) Câte vol. are «Basarabia noastră» de N. Iorga? — Zic adventiștii că se sfârșește pământul (s'o creadă ei). — Miroase! Nic. Iorga înființează la Văleni o universitate populară și o topografie. — La cât Mai guvernul Marghiloman încheie pace cu Nemții?

Joc infinit

de Florin Tasse. (Craiova)

1-5. Poet francez 1524-1585.
2-4. Autor dramatic francez 1831-1908.
5-6. Autor dramatic francez 1812-1895.
5-8. Autor dramatic și publicist francez 1777-1845.
7-10. Poet și literator francez 1808-1855.
9-12. — Literator francez 1653-1730.

11-14. Romancier francez 1568-1626.
13-16. Poet dramatic italian 1769-1802.
15-18. Compozitor italian 1742-1801.
17-20. Romancier francez 1811-1885.
19-22. Celebru compozitor francez 1782-1871.
21-23. Poet și compozitor francez 1801-1855.
22-24. Literator francez 1827-1900.

Aferează

de Ilie T. Lupița (Caracal)

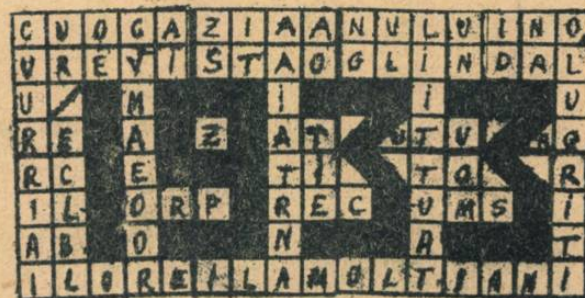
Am murit grevist al foamei, —
Nu vă spun în care an;
Și-am rămas de-atunci celebru
Orator ateniian.

*

Dacă jos îmi cade capul,
Nu ca al lui Gorguloff,
Tot înaintea erei noastre
Dați d'un mare filozof.

Soluțiile jocurilor din „O.L.” No. 1

RECONSTITUIRE

CUVINTE INCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) Fericire 2) aha 10) sac 13 bucle 15) nauru 17) mea 18) ușa 19) re 21) na 22) os 24) ie 28) stupa 31) ar 33) ro 38) est 40) poștă.

VERTICAL: 1) face 2) ruc 3) ir 4) ea 5) imn 6) isus 7) ab 8) humor 11) arama 14) la 16) an 20) eol 23) stai 24) itii 25) macar 26) urina 27) int. 28) sur 29) prost 30) aorta 35) tiz 36) leș.

Cu ocazia anului nou urăm cititorilor «la mulți ani».

CEASUL-ENIGMĂ

1-5 = Plugușor; 3-5 = Sorcova; 5-7 = Vasilca; 7-10 = Caramela; 10-12 = Legendar.

DESLEGATORII JOCURILOR NOASTRE

Mircea St. Bădulescu (Bolgrad), Corneliu M. Chelaru student (Buzău), Petre Samofina (Constanța), Mișcă Gheorghiu (Pitești), Nellu Niculescu (Timișoara), Sandu și Tică Mihăilescu (Turnu Severin), Marioara și Gheorghe Ionescu (Mărășești-Putna), Popescu Smaranda (Militari-Ilfov), Clara Rosenberg (Buzău), Florica Sebastian (Pitești), Ionel Stoicescu (Arad), Florina Dorel Drăgulescu, Monel Orenstein (Focșani), Coca Petrescu (Câmpina) Mihai C. Baiu (Focșani), Viorel și Deliu Petroiu (Arad), Pendă C-tin-Coper (Bărlad), Mariana și Ionel S. Ioan, Vlad și Rodica Ang 1 (Iasi), Bercu Enghelberg (Bacău), Solomon și Mauriciu Breiman (Drochia-Soroca), Ionel și Dida Buzica (Giurgiu), Nicolina I. Popescu (Caracal), Alexandru I. Adace (Iasi), Romulus I. Munteanu-student (Popești-R-Sărat), Ticu Rădulescu (Timișoara), Ioan Vanjensky (Focșani), P. Coroiu (Oradia), Titus Albulescu (Alexandria-Teleorman), Aurel și Nellu Iordăchescu (Ploiești), Al.

Dobrinescu-Aledo (Bărlad), Bică Pisoschi Craiova), Dumitrie Ardeleanu (Pecica-Arad), Ionel Constantin-Iocos (Craiova), Daniela Ialomiteanu (Pietroasele-Buzău), Cristea Ioan (Pitești), Ionel Petrescu (Craiova), Natan Goldstein (Cernăuți) Coca Stănescu (Ploiești), cap. Ioan Vasiliu (Vaslui), Herman L. Herscovici (Roman), Mișu C. Simulescu, George Dumitrescu, Vlad Noica (Alexandria-Teleorman), Mieluță N. Pompilian (Iasi), Ionel Preda-Misleanu, Nicușor Lupescu (Dorohoiu), Mircea C. Ionescu (Ploiești), Mihai Petcu (Cernăuți), Băcilă Moise (Timișoara), Carol Iancovici (Chișinău), Isidor și Iosif Alterovici (Tg-Sulița-Botoșani), Popa Ignat (Focșani), Aneta Rădulescu (Buzău), Vintilă Leon (Moreni-Prahova), Mișu Strojewsky (Tighina), Carol Popescu (Iasi), Titus Petculescu (Orhei), Sublocotenent Constantin Ionescu, Carol H. Iancovici (Chișinău), Romulus Munteanu (Cuhurești-Orhei), Olga Stănescu (Slatina), Nicolae Popa (Reni), Maior Aslan Dumitru, căpitan Stoenescu Constantin, Calman H. Simon (Chișinău), Maior Popovici Pompiliu Anibal (Arad), Lică I. Constantinescu (Roșiori de Vede (Teleorman), Pulescu Constantin (Alba Iulia), Manole V. Măreș (Galați), Antonescu M. Ioan (Focșani), C. Rădulescu (Brăila), Săndulescu G. Paul (Slatina), Constantinescu Aurel (Pitești), Mircea Grossu Migro (Bărlad), Ionescu Constantin (Iasi), Ilie Lișteveanu (Craiova), Pinteanu S. Paul-Papiu (Craiova), Victor Dumitrescu-student (Galați), Iosif Gherșcovici (Cahul), Sandy Cristici

(Continuarea în pag. următoare).

„Oglinda Lumii” No. 3

BONUL JOCURILOR

Soluțiile jocurilor

(Continuare din pag. 56)

(Craiova), Puican Maria (Dej), Traian Popovici (Galați), I. Popescu (Arad), Florin Tasse (Craiova), Ilie T. Lupița (Caracal), Gheorghe Gherghel (Sibiu), Nae Russu (Bolgrad), Tudorică N. Popescu-student (Carol II R-Sărat), Paul M. Alexandrescu (Chișinău), Simon Schächter, Alter Segal, Marcel Fiertel, Florica Grigoriu (Odobesti-Putna), Dumitru Tocan (Moreni-Prahova), Ceakowsky Mișa (Orhei), Plopița și Sandu Sărățeanu (Curtea de Argeș), Petruș N. Danau (Cluj), Const. Simionescu (Balaciu-Ialomita), Nicolae Gr. Arsene (Buzău), Vitz Târlea (Constanța), Emil Williginsky student (Craiova), Ionel Ionescu (Băicoi), Pintești Costel (Lugoj), Mitică Nicolaescu (Brăila), Vainer Iancu, Dora și Herman Iacobsohn, Petre Nicolaescu (Focșani), Samy Goldstein (Ploști), Nella Dumitrescu (Orhei), Anton Sandu (Iasi), Andrei Ionescu (Alba Iulia), I. Nicolaescu (Bals-Romania), Clemansa Ionescu, Romeo Cristian (Focșani), Siderius Dobos (Pesac Toronto), Pincu A. Saul Piasa, René Goldenberg (Focșani), Costel Ionescu (Reni-Cahul), Spiru Teodoreanu stud. (Strihareț-Olt), Theodor și Anna Stoicescu (Ploști), Anghelescu Constantin (Giurgiu), Rică Timofteșcu (T-Severin), Maior Popovici Pompiliu Anibal (Arad), Petre Mihăilescu (Sasut-Putna), Valeriu Ponta (Pecica-Arad), Nicu C. Slavu Sphinx (Câmpina), Margareta și Lucreția Palade (T-Măgurele), Petrache St. Crința (Dumitrești-R-Sărat), Petraru (Sibiu), Ion Șerban (Broșteni-Argeș), Jean Tapu, Costel Botez, Avram I. Avram, Ioan Aurel Gheorghiu, Elena Gheorghiu (Ploști), Plutonier-majori N. Gurău și V. Bucătaru (Roman), Boris M. Schopoff (Is-

mail), Mioara și Ionel Triculescu (Craiova), Nicolae Cimpoeșu (Arad), Alexe Jipa și Lilly Apostolescu (Brăila), Elena Feteanu (Domnești-Argeș), Ovidiu Dorondoc (Galați), Mircea Gellu Mihăilescu (Vaslui), Al. Stănculescu (Fălticeni-Baia), Nicolae Gheorghiu (Cernăuți), Ketyșor din Alexandria (Teleorman), Dode Nicolescu (Ploști).

DIN CAPITALA

Traian Popovici, locotenent Costel Nicorescu, Nellu Blumer, Nicu Marcovici, Many Pitaru-Weiss, Mișu C. Lascu, Rénée și Licița Mălaeru, Nellu Iorgulescu, Nicușor Sonea student, Maria Metaxa, Folescu A. Ion, Carol Rădulescu, Gogu Neagu, Titi Cornea, Sara Wolf, Pavlescu G. Traian, P. Klein, Ion Ionescu, Novac, St. Ionel, St. Petrescu, Popovici, Victor Constantinescu, Mimi Ionescu studentă, Sică Negreanu, Stănculescu Aurel, Saul Rothstein, N. St. Lăzărescu-Nyl, Mișu C. Antonescu, Raluca M. Tzudick, Mihail Georgescu, Ștefan Popescu student, Aurel Bărsan student, Gh. Em. Teodorescu, Tudor Popescu, Nicolina Popescu, Aurel și Herman I. Gross, Ionescu, Petruș Dragomirescu student, Ion Nistor, Jean Marinescu, Sandy și Petrica Vasilescu, Coca Rădoi, Simica Pitaru, ing. Marga Luca-Szathmary, Aurel Nicolaescu, Popp Liviu, Sică Drăgulescu, Popa Iane, Lazăr Wolf-Gilbert, Constantin Paulescu, Cleo dr. Paulina, Luca V. Constantin, Traian Nichiforescu student, Puica Stătescu, Titus I. Sahan, Preda Costinescu, Andrei Berceanu, Eustațiu Mărculescu, Alexandru Iordănescu, Vasile Iordan, Mircea și Iorgu Axente, Nellu Gheorghiu, Păncianu Nicu, Tudor Teodorescu, Ioan Popescu student, Rădulescu, Ana Zucherman, Sandy Smith, R. H. Simion, Solo Smith, Izu Smith, Izu Schwartz, Jean Arsene, Nicolae Dumitrescu-student, Valentin Cărbăniu și Puica Băncilă, Simion, Mircea I. Popescu-Remy, Nae Iliescu, Teodorescu V. Paul, Marinela Sărbulescu Stelian Gh. Constantinescu, Russu D. Nicolae, V. Cărbăniu, P. Băncilă, Niculescu F. Aurel, Nicolae Petrescu, Marcel Zucherman, Fănică Nicolaescu-Bals, Florica Etigher, Weiss Leopold, Paul Gălășeanu, Nicolae Vârtej, Titel căpitan Panaitescu, Tully Grunberg, Antonescu Ioan, Clemansa Ica Schwartz, Jean Arsen, Marin V. Ștefănescu, Tity și Tanța Ionescu-Bals.

PRIN TRĂGERE LA SORTI AU CAȘTIGAT

- 1) Titi Cornea (Loco).
- 2) Mișa Strojewsky (Tighina).
- 3) Mieluță N. Pompilian (Iasi).

Poșta jocurilor

Atragem atențiunea cititorilor noștri cari sunt și autori de jocuri că însuși materialul triat cu foarte multă scrupulozitate necesită un interval de cel puțin șase luni spre a fi epuizat. Lectorii «Oglinzii Lumii» știu prea bine că nu pot apărea decât cel mult

trei jocuri în fiecare număr și că manuscritele ce ne sosesc din toată țara sunt câteva sute pe lună. Pentru a le veni rândul apariției tuturor, trebuie să treacă un timp îndelungat. Nimic nu se pierde, nimic nu se aruncă, totul se selecționează (și se publică, treptat). Așa că solicităm cititorilor noștri... răbdare și atențiune.

Nellu Iorgulescu (Loco). — Unul dintre jocuri vi s'a publicat în numărul trecut al revistei. Cât despre cealaltă chestiune vă ră-

pund că soluția ne-a parvenit prea târziu, așa că ați fost trecut la rubrica «Au mai deslețat».

Mișu C. Simulescu (Alexandria-Teleorman). — Se vor publica la rând.

Al. Dobrinescu-Aledo (Bârlad). — Mulțumiri pentru cele adresate revistei.

Mircea Grossu-Mygro (Bârlad). — Jocul e bun, dar din nefericire ne-a parvenit cu mult în urma altor jocuri trimise anume pentru evenimentul amintit. În orice caz, îl vom publica.

Premiații anchetei „Oglinzii Lumii“

Robert Ignier, student (Tecuci)
Premiul I

D-I Walenstein B. (student in drept). Premiul al II-lea.

D-na Nicolina Popescu (Caracal)
Premiul al III-lea.

D-I V. Traian (Bârlad). Premiul al III-lea.

Alergările de cai din Rusia

(Continuare din pag. 47)

stinctul firească al cochetăriei, angrenajul acelei mașini universale careia în toate timpurile i s'a dat numele de modă...

În Rusia e oprită, sub pedepse foarte severe, introducerea în orice ținut, a modelelor, revistelor, desenurilor, imprimatelor și a oricărui obiect în stare să de arate femeilor care e moda actuală în alte țări. Bine înțeles, câte o privilegiată are norocul să vadă o revistă de modă, introdusă de contrabandă, și după ce a răsfoit-o și distrus-o, sugerează «tovarășei-croitorese» ceva, care nu e decât «fructul imaginației sale».

Așa dar, fiecare femeie se îmbracă cu o independență într'adevăr bolșevică și când crede că a adus îmbrăcămintii sale o inovație care ar trebui să fie «moda», așteaptă ziua curselor, ca ea să inaugureze haina cea nouă.

Printre lucrători, țărani și sdrenjăroși, iată că trece și manechinul, care-și arată cu mândrie haina la modă. Și, cum ar putea să fie altfel? Se poate distinge totul, așa cum au făcut bolșevicii, dar nu e cu putință să faci să dispară grația și frumusețea, cochetăria și vanitatea pe cari femeile de pe tot globul pământesc le-au moștenit dela Eva...

Un lucru, nișel mai important decât o revoluție bolșevică!...

Lupii de mare

(Continuare din pag. 45)

narilor și o îndeplinesc cu religiozitate: este sensul solidarității omenești, datorită de-a veni într'ajutor naufragiaților. Atunci fiecare răspunde oferindu-și propria viață cu un eroism uimitor și aproape totdeauna cu mijloace nepotrivite: adesea, lupii de mare sunt nevoiți să fie mantoși neputincioși la câte o tragedie înspăimântătoare, sau să se lase târați de generozitatea care de multe ori poate să le fie fatală.

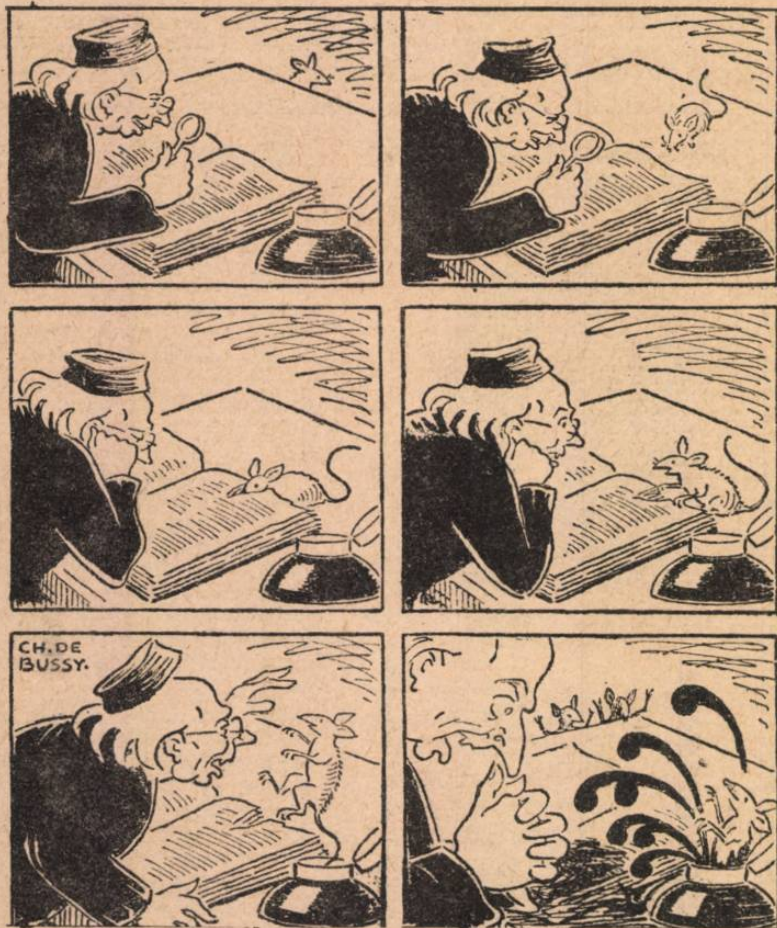
Cu toate acestea, nici unul dintre oamenii cari trăiesc pe mare nu e dispus să renunțe la viața lui, este o vocație care face din marinari niște ființe deosebite de restul celorlalte. O fărâșă de orgoliu sublim care umple sufletul unui general înaintea bătăliei, palpită în sufletul unui simplu pescar care — agățat cu mâinile de parapet — nu are împotriva furiei vântului și a valurilor, decât judecata și voința-i proprie.

D. Maior Popovici Pompiliu Anibal, premiul concursului nostru de jocuri

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Șoareci de bibliotecă sau o dramă a geloziei

Poveste fără cuvinte

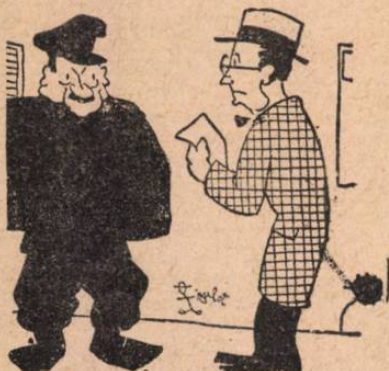
BARBAT SATISFACUT

Croitoreasa i-a scris bărbatului meu că nu-mi va mai lucra nimic până nu-i achit contul.
— Și ce a spus bărbatul tău?
— I-a scris o scrisoare de mulțumire.

CIRCUMSTANȚE ATENUANTE

Judecătorul: Recunoști că i-ai smuls nevestei d-tale părul?
Soful: Recunosc, dar lucrul nu e atât de grav cum îl socotești dv.
— Cum! Găsești că nu e grav ceea ce ai făcut d-ta?
— Nu, pentru că era păr fals.

Reportaj ratat

— Sunt ziarist, am venit pentru crimă.
— Prea târziu, tinere, crima s'a comis deja.

CONTAGIOS

— Dece ți-ai legat ață în jurul degetului?
— Ca să nu uit să pun la cutie o scrisoare a nevestei.
— Ei și ai pus-o?
Nu. A uitat să mi-o dea.

MODERN

— În ce privește căsătoria, fetișo dragă... dacă ți-e indiferent de cine vei divorța la anul, am putea să încercăm noi.

RABDARE INGEREASCA

— L'ai mai întâlnit pe Costel?
— Da, chiar acen' o săptămână.
— Dacă-l mai vezi, dragă Maria, adu-i aminte că suntem logoditi. Vrei?

LA DENTIST

— Extracția costă două sute de lei cu durere și trei sute fără durere.
— Atunci vă dau 250 lei, ca să fie suportabilă.

ALTRUISM

Comisarul: Nu ți-e rușine, om în toată firea, să-ți cheltuești banii pe băutură?
Bețivul: Păi bine, domnule comisar, dacă n'o să beau eu și un altul, ce se face căciunmarul, că doar prin a'de noi trăește! Dece să se apuce bietul om, căci altă meserie n'are

SFATUL DOCTORULUI

Medicul (către pacientul care suferă de insomnie). — Ei, azi noapte ai dormit?

Pacientul. — Nu.
Medicul. — Dacă nu vrei să-mi urmezi sfatul: Ți-am spus să numeri în gând până ce adormi.
— Păi am numărat până la 17.995.
— Și.
— Și atunci s'a făcut ziua, m'am spălat, m'am îmbrăcat și am pornit la slujbă.

AFORISME

Lacrimile ce curg pentru morți nu au amărăciunea celor pe cari ni le storce cei vii.

*
Ca să placi, trebuia să ai destul spirit nu ca să vinzi, ci ca să imprumuți și altora din el.

*
Când merge în lume, la spiritul cu tine, dar sufletul lasă-l acasă.

CONCLUZIE LOGICA

— Nu mai plânge, Nino, căci din plâns fetele devin urâte.
— Tu mătușico, trebuie să fii plâns mult în tinerețe, nu-i așa?

PROMPT

Prințul de Lichtenstein surprinzând într-o zi pe filosoful Schopenhauer înaintea unei mese încărcată cu trufoale, exclamă ironic:

— Și filosofia, consumă delicatețe?
— Dece nu? se grăbi Schopenhauer să răspundă. Crezi dumneata că natura a făcut bunătățile astea numai pentru ignoranți!

POLIGLOȚI

— Vorbiți și englezește, domnișoară?
— Nu.
— Păi, pe vitrină stă scris: «Aici se vorbește toate limbile!»
— Nu noi din prăvălie, ci clienții cari se nimeresc.

Ce se discută în... împărăția cerului

— Observă că și parașuta d-tale merge foarte încet. Nu e oare chip să accelerăm aparatele?

SFAT PRIETENESC

— Ce zici? Să public poeziile sub propriul meu nume de «Po-pescu»?
— Desigur... fiindcă atunci va putea fi bănuț un altul!

SIMPLA INTREBARE

— Spune, tăticele, la ce servește ploaia?
— Ca să crească legumele, pomii, etc.
— Atunci, de ce plouă pe acoperișuri?

SIGUR DE SINE

— Doctore, crezi că, în zilele noastre, se mai poate întâmpla ca unii oameni să fie îngropați de vii?
— Pacienților mei sigur că nu.

LA TEATRU

— Ai observat, Ioneasca nu mai poartă rochii decoltate?
— Firește, la vârsta ei aruncă un vâl asupra trecutului.

Politețea înainte de toate

— Doamnă, uitați-vă ce mi-a făcut cățelul dv. din pantalon.
— Ah! ce lipsă de creștere! Nici nu v'ați prezentat și îndrăzniți să-mi vorbiți în felul acesta!

HIPPISM PE ZAPADA

Foto «Wide World»

La St. Moritz, (Elveția) leagănușul plăcerilor de iarnă, vilegiaturistii sunt atrași, afară, în aerul tare și aromat, nu numai de convoaiele nesfârșite ale skiorilor, ci și de alergările de cai, cari au loc pe un hippodrom... de zăpadă. Cursele sunt urmărite cu pasiune și cu mari pierderi de bani....

CEREȚI LA TOATE LIBRARIILE SAU DIRECT
ULTIMELE CARTI DE MARE SUCCES ALE

EDITUREI „EMINESCU” S. A.
BUCUREȘTI I, — Str. Inginer Anghel Saligny, 2. — BUCUREȘTI, I

FRIEDRICH TORBERG: Din tragediile școlii

Bacalaureatul elevului Gerber

În românește de F. ADERCA
În acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în fața celor dintâi iubiri, violenții și dureri ale vieții. E cea mai puternică și pură oglindă a sufletului unui Werther modern. În același timp autorul redă spectacolul complet al tragediei bacalaureatului pe care o trăiesc mii de tineri și mii de familii din zilele noastre.

ERNST GLAESER

Contingent '924

Succesul cel mai mare nu va fi destul de mare pentru cartea aceasta. E mai mult decât literatură pentru adulți; timp de multe generațiuni ar trebui să se dea oricărui băiat, dela 16 ani în sus, cartea aceasta, drept avertisment pentru toată viața.

PANAIT ISTRATI

TAȚA MINCA

ROMAN

O fată dela câmp iubește cu patimă, își sacrifică iubirea din avânt generos și se alege cu un „copil din flori” care îi umple viața de lumină nouă.

240 Pagini, Lei 60

NERANȚULA

ROMAN

Neranțula e romanul vijelios al unei copile sălbatice, cu porecla ce o poartă: „portocală amară”. Doi tineri o iubesc și și-o împart, tustrei se rostogolesc în prăpastia aceluiași destin nemilos.

50 lei Volumul.

MAURICE LEBLANC

AVENTURILE LUI ARSÈNE LUPIN

Și la noi ca și în toată lumea aceste aventuri delicioase, neîntrecute au obținut un succes neașteptat. Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman Asas
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes
Arsène Lupin, Acul scobit
Arsène Lupin, 813
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin
Dupul de cristal

Confidențele lui Arsène Lupin
Triumful de aur
Izbinda lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de stierie
Piatra Miraculoasă

Fiecare vol. complet, Lei 30

EMIL LUDWIG

NAPOLEON

în românește de EMAN. CERBU

Cartea care înfățișează fără să ascundă nimic, viața adâncă, vijelioasă și eroică a marelui Împărat. Cartea care se citește cu înfrigurare. Cartea în care ne regăsim cu toții.

VICTOR MARGUERITTE

Romanul Adulterului

TALIONUL

în românește de Othilia Ghibu

Problema venie dureroasă a adulterului pusă în acest roman, e cu atât mai tragică, cu cât sub această culpă grea a căzut o femeie. Amorul femeii adultere poate aduce în căminul soțului iubitor și neștiutor un copil care nu-i al lui dar pe care îl iubește ca pe al lui propriu.

KLABUND

Romanul unei familii

BORGIA

în românește de Victor Rodan

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într-o viziune uriașă, figurile pline de viață ale Renașterii, o furtună de patimi nestăpânite și de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreția, Savonarola, Machiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omenesc sângedinos și în același timp înspăimântător.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

... cartea aceasta este un monument al războiului mondial, monumentul soldatului nostru necunoscut, e scrisă de toți morții, e testamentul tuturor celor căzuți, din toate națiunile, către toți cei rămași în viață...

DE LA POLUL NORD LA POLUL SUD de SWEN HEDDIN, Vol. I-VI. Fiecare vol. Lei 30

OCLINDA LUMII

14 IANUARIE 1933

ANUL XII

No. 3

20 PAGINI
LEI 5

Ce-i hărăzește oare, viața?

21 IANUARIE 1933
ANUL XII • No 4

OGLINDA LUMII

20 pagini LEI 5

Voevodul Mihai
făcând sky la Sinaia

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

10/4 2 MART. 1933

« FOTO OGLINDA LUMII »

Moartea la pândă...

UN GEST SUSPECT

Când capitanul Ellis Gainford, un distins ofițer de administrație în Colonia engleză din Africa occidentală, luă conducerea districtului Yonde, știa mai dinainte, cu vechea și rutinată lui experiență că va avea de înfruntat multe neajunsuri din partea vrăjitorilor indigeni, așa zisii *Ju-ju*, credincioși apărători ai obiceiurilor locale, paznici geloși ai atotputerii lor asupra poporului și adversari neîmpăcați ai oricărei influențe civile.

Din partea unor asemenea fanatici, trebuia să se aștepte la orice: ostilități pe față și, aceia ce era mai rău, uneltiri ascunse și sălbatece.

Intr'adevăr, căpitanul Gainford nu întârzie să-și dea seama despre această stare de lucruri, căci la câțva timp după instalarea sa în fruntea districtului, începură atentatele la viața lui personală, organizate în așa fel ca să lase impresia că fusese vorba de accidente nenorocite, datorite întâmplării.

Intr'o zi, puțin a lipsit ca să nu cadă victima unei explozii cu bombe, provocată de un fir, trecut cu dibăcie pe lângă marginea unei cărări. Atunci, începu să devie nervos și îngrijat, cu atât mai mult cu cât cercetările făcute pentru descoperirea vinovaților nu dăduse nici un rezultat. Își luă precauțiuni. Mergea totdeauna înarmat și însoțit de escortă; noaptea, se culca să doarmă și stingea lumina; dar se scula încet-încet, își muta patul de campanie în alt punct al camerei și ținea revolverul sub perină. O viață într'adevăr blestemată, în mijlocul acelor hienne ale Africeii! Avea trei servitori credincioși: un majordom, un bucătar și un băiat care-l servea la masă. Toți aparțineau unui district deosebit de Yonde și în ei putea să aibă încredere.

Intr'una din seri, servitorul aducându-i mâncarea, îi strecură sub farfurie un petec de hârtie îndoit, pe care scria: «Stăpâne, să nu mănânci din bucatele ce-ți trimit, căci sunt otrăvite. Dick».

Dick era bucătarul, un negru de ~~ispravă~~ care avea un nume atât de anevoie de pronunțat și de ținut minte, încât stăpânul preferase să i-l schimbe cu un altul englezesc.

Gainford făcu pe neștiutorul și-i zise băiatului:

— Spune-i bucătarului să nu-mi trimeată cafeaua astăzi.

Servitorul eși, iar ofițerul după ce se încredință că nu-l observă nimeni, aruncă tot conținutul farfuriei și apoi așază tăcămurile în așa fel încât să se creadă că mănecase.

Băiatul se întoarse după aceea cu alte bucate, pe cari stăpânul le mănecă cu multă poftă, deoarece nu erau însoțite de nici un bilet, poruncind în cele din urmă să i se cheme bucătarul: — Vreau să-i dau ordine pentru mâine».

Dick se infățișă curând după aceea și căpitanul retrăgându-se cu el într'un loc de unde nu puteau să fie auziți de urechile indiscrete, îi spuse:

— Explică-mi puțin ce rost avea biletul acela?

Bucătarul, cu felul lui de a vorbi, închis și indirect al africanilor, răspunse că în dimineața acela i se prezintase un băiat între douăsprezece și treisprezece ani, oferindu-se ca ajutor la bu-

vea părinți și nu știa nici numele stăpânului sau al cartierului unde locuia acesta; cât despre cutia de chibrituri... n'o mai văzuse până atunci!

Guvernatorul din Yonde îl dădu pe mâna poliției, cu ordinul de a fi închis și ținut sub pază riguroasă și puternică, pentru cazul când s'ar fi încercat eliberarea lui.

— Când se va convinge că vrăjitorii lui n'au atâtă putere precum își închipue, — o să vorbească!

Otale se hotără să vorbească...

lece. Se numea Ekeke, nu mai a-

DOVADA FATALA

Căpitanul englez avea dreptate. A doua zi, băiatul mărturisî tot: Familia lui îl dăduse în slujba unui mare *Ju-ju*, cu numele de Otale, un dușman aprig al oamenilor albi, care se lăuda că nu privise niciodată în față pe vre-unul din ei și că eșia din casă numai noaptea ca să nu-i vadă și să nu fie văzut. Otale îi poruncise să se angajeze la guvernatorul districtului, încredințându-i o cutiuță plină cu un praf cenușiu cu însărcinarea de a arunca o parte din conținutul ei în mâncarea lui Gainford.

— Ca să fii otrăvit, nu-i așa?

— Nu știu. Praful e compus din dinții pulverizați ai unei reptile uriașe și din penele unei pasări; știu aceasta, deoarece eu însumi am ajutat la prepararea lui. Otale i-a adăugat, în urmă, ierburi uscate și o specie de făină misterioasă.

— Unde locuiește Otale?

— Intr'o mahala din Yonde.

Și băiatul îi dădu indicații suficiente ca să poată descoperi fără multă greutate coliba temutului vrăciu.

Otale fu închis și interogată. De pe buzele lui nu eșiră decât blesteme înfricoșătoare. Dar după patru zile de temniță, el se hotărî să vorbească.

Cum puteau să-l învinovățească de o faptă atât de cumplită ca aceea că ar fi vrut să-l otrăveas-

că pe omul alb? Dormise aproape tot timpul, în ultimele zile și dacă-i încredințase lui Ekeke, băiatul ce-l avea în serviciul său, cutiuța cu praf cenușiu, nu era ca să-l ucidă pe căpitanul englez, ci dimpotrivă, să-l facă prin mijlocirea puterii ei minunate să-i vrea binele micului negru, pentru ca acesta să devie un bucătar destoinic.

— Sunt fericiți aflând că nu e vorba de otrăvă, — zise atunci Gainford; — dar tu, Otale, vei trebui pentru aceasta ca să-mi dai și o dovadă...

— Cum ar putea s'o facă umilul tău servitor?

— Mănâncă tu însuși din praful acesta, — adăuse căpitanul cu ochii fixi pironiți pe chipul prizonierului, care începu să tremure.

«Ticălosul, minte!» murmură Gainford în sine; apoi urmă cu glas tare:

— Dragul meu, înghite tu praful acesta care are darul de-a îndupleca omul să vrea binele aproapelui său...

Otale tăcea și se nita în jurul, asemenea cuiva ce caută un drum de scăpare.

— Dacă praful tău imi făcea bine mie, trebuie să-ți faci și ție la fel. Mănâncă-l!

Vrăjitorul tremura, se frământa, când amenințator, când cu lacrimi în voce.

Atunci Gainford porunci polițaiului care era alături de el:

— Fă-l să înghită cu sila!

Otale încercă să se împotrivescă, dar fu obligat să înghită tot praful. Apoi se prăbuși la pământ, lipsit de puteri și gemând.

Gainford se adresă din nou polițaiului:

— Ridică-l și scoate-l afară!

Acesta se supuse; dar corpul vrăciului *Ju-ju* i se frânse în brațe.

Otale își dăduse sufletul. Muri-se din cauza otrăvii sau a spaimii? Aceasta nu s'a știut niciodată... S. V.

VICTOR MARGUERITE

incontestabil, cel mai viguros urmaș al lui Zola. Volumele sale de disecare a societății actuale în cele mai crude aspecte și anume:

BĂETANA (La Garçonne) Lei 30
FEMEIA EMANCIPATĂ Lei 30
PROSTITUATA Lei 30
VITELE UMANE Lei 40
CORPUL TĂU ÎȚI APARTINE Lei 40
TALIONUL Lei 40

sunt apărute, într'o admirabilă tălmăcire românească, în Editura „Eminescu” București I, Str. Ing. Anghel Saligny No. 2. De vânzare la toate Librăriile din țară precum și la Editură, la adresa de mai sus.

No. 4
Anul XII.

„OGLINDA LUMII”

21 Ianuarie
1933

Redacția și Administrația București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2
Palatul «EMINESCU» (S. A.) Telefon 325/34 și 325/35

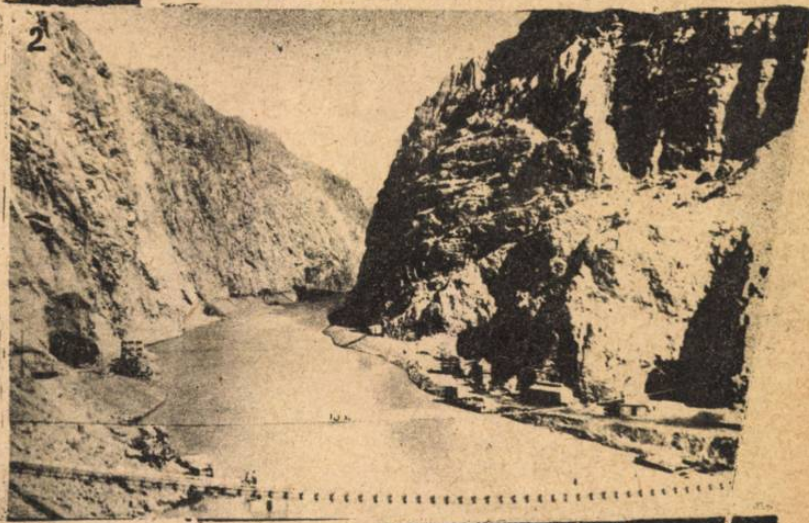
Abonamente (pe un an 250 lei
pe 6 luni 125 lei)

Asa mai intelegem si noi...

Ne-a tras iarna clapa cât ne-a tras, dar, în cele din urmă s'a hotărît să ne arate câte-va din frumusețile sale. Deși întârziată (de când o așteptăm!) ea 'a reușit totuși să ne împodobească frumos munții, copacii, acoperișurile, să ne înzăpezească trenurile...

În parte trebuie să-i fim recunoscători pentru activitatea ei decorativă care se manifestă atât de somptuos în țara noastră. Priviți iarna în Bucegi (No. 1), atingând un grad maxim de frumusețe, zăpada amicală și ospitalieră din Cișmăgiu, suportând bucuriile copiilor (No. 3) priviți ghiaja... stimulentă dela poalele munților, atât de propice patineuselor acrobate (No. 4), seninătatea dumbrăvilor dela Brașov, unde skiorii își desfășoară jocul lor savant și îndrăzneț (5) și (2) iarna în Sicilia atât de serafică și de luminoasă.

CADAVRE TRANSFORMATE IN STATUI

De câteva secole, știința se străduiește, cu o râvnă demnă de toată lauda, să smulgă misterului vechilor egipteni taina conservării cadavrelor lor. În ultimul timp, profesorul Ara, titularul catedrei de anatomie la Universitatea din Cordova, a izbutit să capete câteva rezultate

surului Ara, va rămâne astfel pentru veșnicie. Visul lui este să schimbe cadavrele în statui naturale care să păstreze întocmai trăsăturile lor fizionomice într-o atitudine determinată și cu o astfel de consistență, încât cadavrul să și-o poată conserva un timp nedeterminat și fără

ca statuile lui de cadavre să fie cu «ochii închiși», deoarece este de părere «ca morții să aibă o atitudine de odihnă».

Acum patru ani, când ziarele vorbeau de conservarea imperfectă a cadavrului lui Lenin, care preocupă foarte mult guvernul sovietic, profesorul Ara a trimis la Moscova un memoriu expunând sistemele prin care vroia să eternizeze corpul dictatorului rus. Se hotărî, deci, să se ducă personal în Rusia dar, la Viena, fu informat că-l preceda, pentru același scop, profesorul Hochsteter, maestrul său, chemat în mod oficial de către guvernul sovietic. Informația era falsă și tendențioasă, astfel că corpul lui Lenin își urmă procesul de descompunere: acum, profesorul Ara socotește că e prea târziu să mai intervie. Totuși îmbalsamatorul morților deplânge și astăzi slăbiciunea lui de-a fi căzut în cursa unor răivoitori, deoarece spera să realizeze cu corpul lui Lenin o adevărată capodoperă, conservându-l ca pietrificat, fără să-i fi pierdut cea mai mică trăsătură a fizionomiei și atitudinii sale.

«Când lucrez — încheie pro-

fesorul, — nu simt nici cea mai mică emoție. Am impresia că modelez o statuie în argilă, și înfiorarea ce mă cuprinde atunci, este adoma cu aceea a creatori-

Cadavrul unei fete din Cordova, conservat prin metoda profesorului Ara.

lor de opere artistice. Gândul că creatura care este sub mâna mea a suferit, a iubit și s'a bucurat de viață, mă însufletește și mă inspiră să-i statornicesc forma pentru eternitate...».

Profesorul Ara dela universitatea din Cordova, care a descoperit sistemul de a perpetua fizionomia omenească.

fericite cari au depășit cu mult clasicul «inceput» ducând astfel arta conservării cadavrelor la o înălțime nemaiajunsă până azi. Intrând în atelierul lui Pedro Ara, cel dintâi lucru care-l izbește pe vizitator, este bustul minunat al unui bătrân cerșetor, despre care s'ar spune, cu drept cuvânt, că e opera de capetenie a unui sculptor cu renume. Și cu toate acestea, nu e decât capodopera științei! Bătrânul cerșetor a trăit într'adevăr. «Era un biet nenorocit — ne povestește Pedro Ara — care a murit de foame pe una din străzile Cordovei. Într-o dimineață de iarnă, un trecător i-a descoperit cadavrul ghemuit în ungherul unei porți. Înțepinise într-o atitudine oribilă prin care părea că blestema oamenii și ursita. Așa s'a făcut că mi l-au adus la Institutul anatomic».

Profesorul Ara, văzu în corpul acela neînsufletit ceva artistic, cu ochiul lui de savant-artist. Ceru cadavrul care nu fusese reclamat de nimeni, îi făcu o serie de tratamente chimice și câteva injecții și lucră cu iegetele-i proprii la perpetuarea acestei fizionomii omenești, înlocuind ca la orice operă plastică: bustul cerșetorului care tronea astăzi în atelierul său. «Bustul» acesta, care a fost realizat acum vre-o patru ani, se conservă într'un chip uimitor și, după afirmația însăși a profe-

nici o alterare.

«Busturile» lui Pedro Ara sunt astăzi destul de numeroase și cu ele savantul special a obținut un rezultat psihologic și estetic cu mult superior speranțelor sale. Bustul «cerșetorului» e așezat pe o coloană de marmură și nimeni n'ar putea bănuia că e un cadavru. E capul

Acestui bust al unui bătrân cerșetor, profesorul Ara i-a dat o expresie senină de odihnă.

minunat al unui bătrân, având păstrate toate particularitățile lui, dela cel mai imperceptibil fir de păr, până la vinele cele mai pronunțate ale gâtului.

Alături de el, se află statuia unei fete tinere care-i adăncită, parcă, într'un somn dulce și fără sfârșit. Este fiica unui profesor din Cordova. Fata a fost conservată în întregime, cu atâta scrupulozitate încât trupul ei fraged de adolescentă nu și-a pierdut nici una din grațiile-i pământești. Iar lângă dânsa, un copilăș, pare că doarme somnu-i nevinovat de inger. E un micuț, mort în spitalul de copii din Cordova care și păstrează intactă până și frăgezimea de piersică a obrazilor...

Profesorul Pedro Ara, ar putea să conserve și ochii, în toată splendoarea lor; dar preferă

„Ce-ați vrea să fiți dacă v'ați naște încă odată”

Un răspuns tardiv

Insă extrem de prețios și interesant. D. profesor dr. G. Marinescu, marele nostru savant neurolog, ne-a trimis următorul răspuns la ancheta lansată anul trecut, în cadrul întrebării: «Ce ați vrea să fiți dacă v'ați naște încă odată?»

Mult stimat domn, Răspund, cu o mare întârziere, la întrebarea dv.: «ce ați vrea să fiu, dacă m'ași naște încă odată», în modul următor:

Ași dori să fac știință și să trăiesc pentru știință, să fac mai puține greșeli decât am făcut și

să trăiesc într-o lume în care minciuna, răutatea și prostia să fie excluse.

M'ași consacra studiului electricității la organisme vii, mai ales în ceea ce privește relația dintre viață și electricitate, problemă la care cuget, chiar acum, când trăiesc o viață neplăcută, care se aseamănă mai mult cu un coșmar.

Primește, mult stimat domn, expresiunea sentimentelor mele deosebite.

Prof. Dr. G. MARINESCU
27, Str. Sălciiilor

CURIOZITĂȚI

Vârsta aluminiului

În unele orașe din Apus, s'au anunțat pentru anul viitor câteva Târguri și Expoziții ale meseriilor la cari va fi și un concurs cu premii pentru executarea obiectelor din aluminiu: aceasta spre a contribui la o cât mai întinsă aplicare a aluminiului însuși în producția de mână.

Actualitatea evenimentului face cu deosebire interesantă o amintire istorică în jurul acestui metal. Toate manualele de chimie ne spun că el a fost descoperit în 1827 de către Walher, un vestit om de știință german. Dar părerea unui alt învățat este că descoperirea aceasta a fost făcută încă din antichitate.

Intr'adevăr, Pliniu cel Bătrân, ne spune următoarele: «Un meseriaș din Roma izbutise să extragă din anumite minerale o materie metalică într-un total asemănător argintului cu care modelă

apoi o cupă, prezentând-o lui Tiberiu. Împăratul îi admiră cu entuziasm opera și lucrătorul atunci ca să facă mai mult efect, aruncă obiectul la pământ. Acesta căpătă abia o mică turtire care dispăru numai decât cu ajutorul unui ciocănel, ca și cum cupa ar fi fost de aur sau argint. Bine n'țeles, i se ceru lucrătorului să divulge secretul fabricației.

— Nu, — răspunse acesta. Secretul e cunoscut numai de Joe și de mine.

Atunci Împăratul, temându-se ca aurul și argintul să nu se deprecieze în concurență cu materia aceasta extrasă din vreun mineral necunoscut porunci ca inventatorul să fie ucis pentru că descoperirea să piară împreună cu el.

După părerea oamenilor de știință, materia aceea care l-a înspăimântat atât de mult pe crutul Suveran, trebuia să fi fost aluminiul: într'adevăr, el se extrage din humă obișnuită.

Cine n'ar spune că bustul acesta a fost sculptat de către un mare artist?

Humorul celor dela Nord

Caricatura olandeză ca și cea finlandeză și suedeză, e foarte tânără, fiind un produs al războiului și al vremii de după război: de aceea mare parte din desenatorii olandezi s'au dedicat cu folos satirei politice.

Printre toți, excelează, fără îndoială, Luis Raemackers, vigurosul desenator al *Telegrafului* din Amsterdam, care, în timpul războiului mondial a fost poreclit un Goya modern. Pânzele lucrate în cărbune ale lui Raemackers sunt vestite în lumea întreagă și von Bissing, le-a caracterizat «mai vătămătoare pentru Germania decât o înfrângere militară».

Primele și cele mai de seamă schițe ale acestui umorist usturător au apărut în «Wereldwee» și au avut o asemenea repercusiune în Germania, încât guvernul ceru și obținut chiar, dela Olanda, încercarea artistului. Dar, în fața protestelor opiniei publice, desenatorul fu scos din închisoare și plecă în Anglia unde-și continuă lupta. Fu condamnat la moarte în contumacie de către germani iar pe capul lui se puse un preț de zece mii de mărci. Trecând vijelia războiului el își reluă locul său de luptă.

Olanda are mulți alți caricaturisti, dar aproape toți, dela incisivul Hahn până la prea modernistii Bottema și Ley, se dedică unei aprige campanii socialistofile, sectară și părtinitoare. «De Groene Amsterdammer» și «De Haagsche Post» sunt ziare pur satirico-politice, ai căror colaboratori Joh și Pundermen sunt desenatori de școală veche.

Suedia, dimpotrivă, a creat umoriști delicioși cari au știut să-și procure o faimă mondială, cum este veselul Bergström și celebrul Jacobson, creatorul lui «Adamson, ghinionist cu orice preț».

«Arma ocultă», desen de Jacobson din seria: «Adamson, ghinionist cu orice preț».

Bergström, urmând linia aceasta, a creat pe Mister Thomas Wisky, un coleg de nenorocire al lui Adamson. Desenurile lui Jacobson pot fi socotite drept strămoșii desenului animat, atât sunt de pline de viață și mișcare, istorioarele sale.

Dar Bergström, afară de istorioarele, are și o foarte bogată producție de vignete umoristice în ziarele din lumea întreagă: franceze, germane, spaniole și americane. Umorismul lui e peste măsură de original și de marcă pur nordică; trăsăturile sale simple, aproape copilărești au inspirat și alți desenatori de naționalități diverse. Foarte gustat este tabloul pescarului suedez care, înapoiindu-se dintr-o lungă călătorie, aduce în dar logodnicei sale un frumos pachet cu... sardele sărate; sau acela a soțului miop care — din cauza modei părului și rochiilor scurte — greșește și, vrând s'o bată de fiica sa, aplică o lecție bătră-

mei sale consoarte. Într'un alt desen, doi obicinuiți vânători întreabă pe doi copii: — «Cum se face că tu ai părul negru, iar fratele tău este așa de blond?» — «Trebuie să știți, domnule că el s'a născut după ce mama adoptase moda părului blond-auniu!»

Bergström a debutat ca și Jacobson, în coloanele ziarului «Söndagnisse Strix» din Stockholm, căruia i-a rămas credincios, destinându-i totdeauna cele mai bune lucrări ale sale.

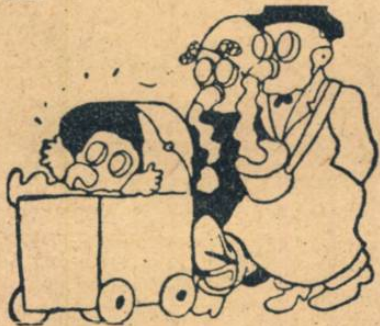

Scuzați domnule profesor: microfonul e în partea cealaltă. Aceasta este domnișoara care trebuie să cânte după ce veți sfârși dv. conferința.

Din aceeași redacție au eșit și Minnen Fran și Ström, care asemenea colegului și conaționalului său, Peter, s'a afirmat cu tărie în Germania. Ström desenează cu un spirit à la francezul Cann și pânzele lui, se bazează pe invenție și fantezie. Într'una de exemplu, vedeți prezentându-vi umbrela brevetată, înaltă într-o parte și joasă în cealaltă, pentru perechile de soți de statură nepotrivite; sau un jghiab aplicat la nasul indivizilor răciți cari nu-și pot permite luxul de a sta în pat.

Altă dată, Ström desenează pe directorul circului falit care-i nevoit să folosească coada ele-

fantului pentru ascuțitul briciului.

Cum va porni la plimbare o familie burgheză în anul 2000.

De același gen, ca linie a desenului, este Albert Engström, deși mult mai consumat și de un tip umoristic mai apropiat de francezi. Într'una din schițele sale vedem un bețiv muribund care nu răspunde la nici una din întrebările nevastăii sale. În cele

din urmă, biata femeie îl întreabă: — «Vrei un pahar cu apă?» — Nici de cum! răspunse el. — Slavă Domnului! E încă în viață!»

AGENTUL, CATRE PROFESORUL DISTRAT: Domnule, nu vedeți că umblați cu un picior pe trotuar și cu cellalt pe jos?

PROFESORUL: Mulțumesc de atenție. Credeam că devenisem schiop!

Un alt bețiv, trezindu-se din somn, se privește în peria de cap, părându-i-se că e oglindă: «Drace! Nu-mi închipuiam că îmbătându-mă, să-mi crească barba atât de mare!»

— Când îmi înapoezi suta de lei ce mi-o datorezi?

— Săptămâna viitoare.

— Tot așa ai spus și săptămâna trecută...

— Da, asta dovedește că sunt un om care nu-și schimbă părerea atât de ușor.

Gösta Chatan, desenatoare rafinată de scene feminine și elegante, se dedică istorioarelor de îndrăgostiri sau altora nespuse de ironice cum este aceea cu «bietul copil care, din cauza modei rochiilor scurte nu reușește să se agațe de rochia mamei» sau a unei «respectabile doamne» care dintr-o cravată a soțului și-a combinat o prea elegantă toaletă de seară.

— Logodnicul tău e generos?

— Nici de cum! Îmi oferă tot ceea ce poate să ia pe credit!

Nici Storm Petersen — inventatorul râșnii vesel — nu neglijează istorioarele. Într'una vedem o servitoare harnică ce rade barba hainei de blană a

stăpâncii sale sau pe Romeo modern, care se urcă până la Julietta sa, aruncând un iaș de gât «perversului tată» de care se agasă, ori bietul patinor care obosit de nesfârșitele-i căderi, își leagă patinele și ghețele de fundul pantalonilor.

DOAMNA: Sunt așa de lipsită de memorie dragul meu încât eșind să-ți cumpăr o pereche de ciorapi, mi-am cumpărat mie o pălărie.

Desenatorii norvegieni, cu mult inferiori verilor lor suedezi dar de derivație germanică, se adună în coloanele ziarului «Vikingen» din Oslo, pe când finlandezii își duc bătăliile umoristice în paginile lui «Garm» din Helsingfors.

— Fă-te că nu știi nimic și du-te înăuntru de întreabă dacă n'au găsit din întâmplare o mince.

Așa se râde la cercul polar arctic și râsul acesta sincer, sănătos și original, se resfrânge în Europa și omenirea întreagă.

Când cineva n'are un stingător de incendiu, face așa cum poate.

Celebrul actor, distrat, își închi-pue că e pe scena.

Spălatul pieilor durează mai multe zile

Mai există în **eleganța** zilelor noastre, o **materie naturală** și foarte prețuită de care oamenii se folosesc fără a-i aduce prea multe transformări. Este blana. Cea mai frumoasă dintre țesături, aceea ce este însăși opera naturii, servește, după ce a fost adusă în stare de permanență, după culoarea, moliciunea și rezistența ei, la nevoile oamenilor din toate straturile sociale. După cum apa este elementul peștilor, iar aerul acela al păsărilor, tot astfel frigul este clima cea mai prielnică pentru blană. Și cu fiecare întoarcere a anotimpului rece, reapare pe piață și îmbrăcămintea aceasta moale și călduroasă pe care natura a dăruit-o animalului ca să se apere de frig.

De câțiva ani încoace, moda a ales pentru creațiile sale cele mai iubite, astrahanul, sau mai bine zis blana oilor de Persia. Aproape toate femeile o poartă și toate doresc s'o aibă. Dar cine cunoaște

blănăritului, berbecii bătrâni sunt păstrați pentru creștere, fără ca totuși să se mai intereseze cineva de starea blănii lor și de desimea lânii.

În Persia și în Rusia, argăsirea pieilor se practică și astăzi după procedeele cele mai vechi și primitive.

De cum au ucis mielul, un indigen suflă aer prin rana animalului pentru ca pielea să se deslipească bine de corp și să nu crape atunci când se jupoaic.

Argăsirea începe cu o baie sărată, apoi trece la uscat. După aceea, timp de câteva săptămâni, în șir, pielea trece alternativ de la apa în care a fost ținută în baie, la căldura soarelui. Pentru conservare, se întrebuințează mai multe feluri de băi și se crede că, în unele regiuni, pieile se țin îngropate în pământ o anumită vreme, imbibate cu lichide speciale, cu scopul de a le înmuia, cciace de altfel se practică pe o scară în-

Nici o femeie nu-și dă seama de ceia ce s'a făcut pentru dâns.

Mari sacrificii pentru

METAMORFOZELE ASTRAHANULUI

Tunderea pieilor

te munca îndelungată practică și științifică prin care trec blănurile acestea, din clipa când sunt jupuite de pe trupul, cald încă, al animalului, până atunci când curățate, transformate, tăiate, tunse și căptușite cu mătase strălucitoare, se duc să încălzească umerii unei femei privilegiate de soartă?

Astrahanul este una din blănurile cele mai căutate în toate timpurile și a fost considerată întotdeauna ca cea mai luxoasă. Aparține unei rase deosebite de berbeci, sau mai curând de oi cărora li se spune «Karakul» și a căror creștere se face aproape numai în Turkestan, regiune situată în partea de miază zi a Rusiei, în josul fluviului Volga, numită chiar Astrakan. Blana e fină, creajă, și de cele mai multe ori are o culoare neagră lucioasă.

Se poate căpăta o încrețire și mai bună, înfășurând animalul viu în fâșii înguste de pânză și omorându-l atunci când încrețirea a ajuns în stare desăvârșită și cât mai deasă cu putință.

Pe când miei mai tineri din turmă sunt folosiți în industria

Manechinul, simbolul eleganței feminine

Miei de «karakul» la târgul de lângă Bukara

O mână mică, pe care o mânășă de astrahan o face enormă și înfricoșătoare

mici deșertăciuni

și imediat spălate

unsă și în Africa.

După părerea autorizată a femeilor elegante, pentru gustul căroră se fac toate aceste pregătiri minuțioase, argăsirea nu se completează aici, căci odată ce pieile au ajuns în Europa sau în America, operațiile sunt reluate cu mai multă meticulozitate și începe un proces nou de selecționare.

În primul rând se controlează fiecare bucată cu deamănuntul și apoi pieile sunt împărțite pe categorii, după mărimea și valoarea lor. (În comerț sunt aproape 150 de tipuri din pieile provenite de la oile de Persia). Apoi trec printr'un sistem modern de curățire spre a fi scuturate de praf și alte corpuri streine ce și-au ales loniciliu în desimea lor delicată și mai cu seamă de molii.

Îmbăiate din nou și apoi limpezite, pieile scot la iveală acum defectele cele mărunte, asprimea părului și creștăturile pieii, dacă blănurile nu sunt de cea mai fină calitate.

Căci blănurile fine și perfecte sunt rare ca și o piatră prețioasă fără urme de sgârieturi! Lucrătorul care nu știe să lucreze de cât pe blăni fără defecte, nu poate să utilizeze decât 15% din produsele argăsite.

Publicul care se minunează în fața competenței bijutierului poate nu știe că sunt puține materii anevoe de cunoscut, cum sunt blănurile.

Dar femeile într'adevăr cunoscătoare știu și prețuesc farmecul acestui mare coșticient al eleganței lor.

După ce mielul de karakul a fost ucis, un indigen îl umflă cu gura, pentru ca pielea să se deslipească cu ușurință

Arta și dibăcia tunsului

Televiziunea

Marconi a pus la punct această nouă minune a științei transmițând litere și imagini din Europa în Australia

Acum vreo 30 de ani un tânăr inginer numit Guglielmo Marconi a revoluționat telegraful, arătând inutilitatea stălpilor, sârmelor și cablurilor, pentru care s'au cheltuit atâtea miliarde de lei.

Fundul oceanelor se cutremură mereu și cablurile se rup. Continentele sunt bântuite vara de furtuni, iarna de viscol. Elementele naturii provoacă pagube incalculabile instituțiilor P. T. T. distrugând liniile telegrafice de câteva ori pe an. Unde hertziene înfruntă însă uraganele, ele se propagă peste țări și mări, înconjurând globul de 10 ori într-o singură secundă.

Se părea că radiotelegrafia nu mai are de făcut nici un progres, dar Marconi constată cu surprindere că geniala sa invenție nu e primită în China cu multă bucurie.

Cauza?

Se știe că în Extremul Orient fiecare cuvânt își are semnul său. Un mandarin chinez ajunge să cunoască alfabetul abia la 50 de ani, ceea ce nu e de mirare, alfabetul republicii galbene cuprinzând nu mai puțin de 40.000 semne.

În China nu e dar atât de folosit nici telegraful cu sârmă, nici fără sârmă, pentru simplul motiv că nu se poate utiliza codul lui Morse ca în restul lumii, unde alfabetul are numai vreo 25 litere.

A quelque chose malheur est bon, spune un proverb francez. Chinezii tot cereau un telegraf care să transmită, nu puncte și linii ca în Europa, ci de-adreptul semnele lor atât de chinezești.

Cum să transmiți 40.000 felurite litere ale savanților mandariin?

Marchizul Marconi, dotat cu mult spirit inventiv găsi soluția. El aplică televiziunea în telegrafie. În loc să telegrafiam alfabetul Morse, putem întrebându-l orice alfabet în facsimile.

Grație acestui sistem nu mai e nevoie de transmis literă cu literă. Televizorul va primi instantaneu pagini întregi. Bunăoară se va pune o pagină a revistei «Oglinda Lumii» în fața aparatului emițător și peste câteva minute se va putea citi toată pagina, inclusiv greșelile de tipar, pe un ecran din New York, Guadelupa, sau Peking, ba cititorii noștri de pe glob ar putea vedea și redacția televizată sau mașinele de tipar offset în plină funcțiune.

Iată o minune ce întrece oglinda fermecată din basme.

Alt exemplu: o dactilografă din București scrie la mașină textul unei telegrame. În același clipă, sau mai exact cu o întârziere de 1/10 de secundă, literele de pe banda mașinei de scris se pot vedea pe un ecran la antipozi.

Anul 1933 începe cu una din cele mai extraordinare minuni ale acestui veac de miracole

technice. Enigmele noului sistem de televiziune Marconi sunt desvăluite acum de presa engleză.

Ne găsim în ajunul revoluției serviciilor telegrafice mondiale. Oamenii de afaceri și ziarele au perspectiva a primii știri direct pe un ecran în propriile lor birouri.

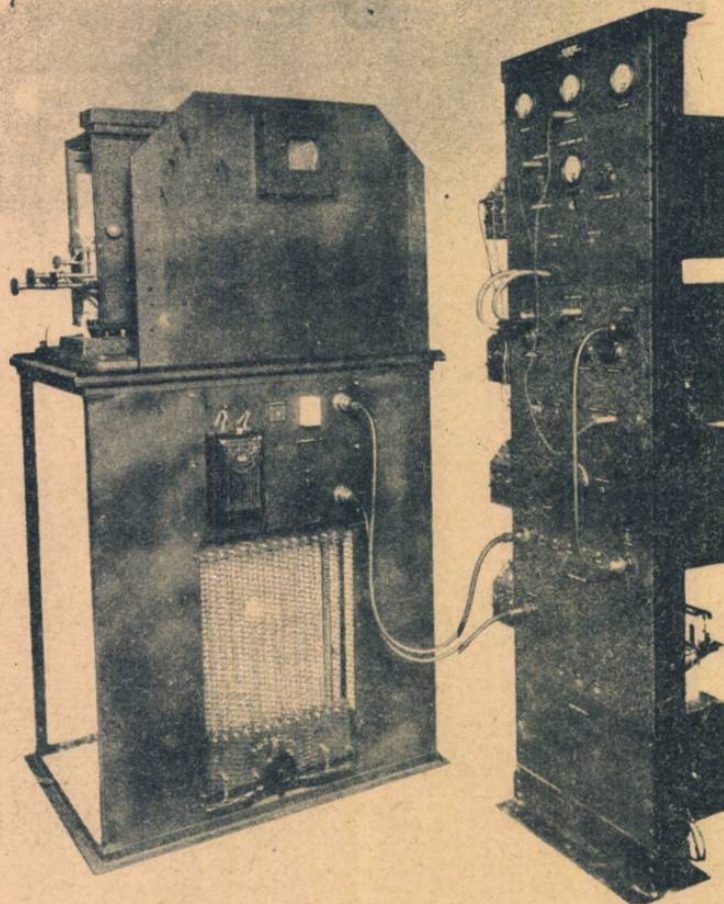
Cu actualele posturi de televiziune, știrile pot fi transmise cu mijloace lipsite de zgomot. În

cran în formă de bandă într-o încăpăre dela postul de recepție din Australia, unde literă cu literă, cuvânt cu cuvânt, textul este reprodus pe un tablou de știri luminat.

Aceasta e o mașină de televiziune prin bandă.

NICI O TURBURARE

Actualele telegrame radio sunt

Post emițător de televiziune al Companiei Marconi.

Scotia au și apărut infractori de televiziune, colegi ai clandestinilor de radio.

Iată o experiență recentă care ne arată progresele radiotehnice. Mai mulți oameni de știință convocați de adunarea lui British Association la York, reușii într-o cameră de clasă a unei școli primare, transformată în sală de televiziune, au asistat la desfășurarea unei demonstrații făcută de inginerii lui Marconi la 11.000 mile depărtare.

Mesajele televizate cu postul G. S. S. W., stațiunea imperială britanică pentru experimentarea undelor scurte, au putut fi citite cu precizie la Sydney (Australia), la circa 20.000 km. depărtare.

MAȘINA DE TELEVIZIUNE PRIN BANDĂ

Un dactilograf scrie aici la mașină mesajul pe o bandă transparentă. Banda trece printr'un transmițător televizor special și în timp ce dactilografatul atinge clapele, literele apar pe un e-

cran transmis prin cod Morse și înregistrate automat, dar parazitizate atmosferice și interferențele radiotelegrafice produc unele erori.

Beazile televizate nu suferă însă la recepție nici o interferență și nici o perturbare a descărcărilor atmosferice.

Până în prezent mesajul odată trecut pe ecranul receptor este pierdut ca orice imagine obișnuit transmisă prin televiziune, însă inginerii Companiei Marconi lucrează asiduă la realizarea unui aparat de înregistrare automat.

Cuvintele se pot transmite cu viteză de 60-120 pe minut și pot apare negre pe ecranul receptor având mărimea literelor pentru titluri de ziar. Într-o cameră amplificatoare reprezentanții științei și ai presei din Sydney au văzut litere de circa 30 cm. transmițându-se pe un ecran alb de 2.40 m. lungime.

ZIARE CINEMATOGRAFIATE

Azi așteptăm 4-5 zile până ne aduce Simplonul ziarele din Pa-

ris, de oarece pe timpul iernii C. I. D. N. A. își suspendă traficul. Ziarele din New York ne sosesc abia după 10-12 zile și bineînțeles își pierd actualitatea.

Marconi, grație căruia avem azi «presa vorbită» (radio-difuziunea) ne rezervă pentru anul 1933 surpriza presei cinematografiate. Inginerii săi au descoperit o metodă ameliorată de televiziune, imaginile putând fi văzute chiar în camere semi-luminate.

Odată cu televiziunea se realizează astfel și cinematografia în plină lumină a zilei, spre deosebire de camerele obscure de acum.

În acest scop d-nii H. M. Dowsett, D. L. Plaistowe și R. J. Kemp au făcut experiențele lor, planurile respective fiind periodic cercetate de însuși marchizul Marconi, dând și sugestii sale proprii.

«Imaginile vor fi de azi înainte reproduse amănunțit, spune inginerul Plaistowe, va fi posibil a se construi curând aparate transmițătoare de piese și ziare cinematografiate, pentru noutățile zilei, cum ar fi de pildă Derby-ul, cu mult mai amănunțit redată decât acum».

Bineînțeles presa viitoare televizată nu va primejdui actuala presă tipărită, din contra va contribui la mărirea tirajului ei, cum a contribuit și radiofonia.

PRIMUL MESAGIU TELEVIZAT DIN EUROPA ÎN AUSTRALIA

Primul mesaj televizat cinematografic, prin bandă, din Anglia în Australia, fu reprodus astfel cu o claritate emoționantă:

«Primiți felicitări dela Chelmsford-Anglia pentru Asociația Britanică».

Toate literele au fost perfect vizibile pe ecranul dela antipozi chiar în timpul celei mai dificile perioade de interferență. Undele radioelectrice au trecut ecuatorul și cele două tropice traversând instantaneu toate meridianele dela un capăt la celălalt al lumii.

— O să ajungem ziua, spune un erudit doctor, în timp ce asistența părăsea sala după experiențe, când o să ne lăudăm copiii noștri cu ceea ce am văzut noi acum și o să ne ducem la butonul din perete să punem comutatorul pentru a primi imagini televizate».

L. F.

*

Cititorii noștri cari doresc să-și procure o colecție completă a revistei «ȘTIINȚA», să se grăbească a trimite prin mandat suma de 50 lei, pe adresa: Revista «Știința» Căsuța Poștală 70, București L.

Abonamentul pe 1933 e de 100 lei. Amatorii de a avea «Știința» pe 1932 și 1933, vor trimite deci în total 150 lei.

Prima artistă a filmului vorbitor

Artistă care a jucat, cea dintâi, într'un film vorbit, a fost descoperită abia acum.

Debutul ei rămase împotmolit în senzația cu totul excepțională pe care o stârnise, la Hollywood, nașterea cinematografului sonor. Artistă aceasta nu e alta decât blonda Una Merkel, dela casa Metro.

Și-a făcut debutul în cinematograful vorbitor, în 1924, într'un film muzical de scurt metraj intitulat «Lové Old Sweet Song» când doctorul Lee de Forest reuși tocmai să fotografieze, pe același peliculă, artistul și vocea lui. Thomas Edison, cu douăzeci de ani mai devreme, făcuse deja numeroase experiențe în acest scop. El întrebunțase un disc de gramofon care acompania pelicula, însă fără succes, deoarece fotografia nu corespundea niciodată cuvintelor. Înainte ca d-rul Forest să ajungă la dispozitivul său, care semăna mult cu o celulă de seleniu, permițând luminei să treacă printr-o deschizătură, ca reacțiune la stimularea electrică, nu existase niciodată, în propriul înțeles al cuvântului, o sincronizare a sunetului și a fotografiei, în cine-

lucram era abia destul de mare ca să putem instala aparatura necesară. Fusesse, pe de-asupra, căptușită cu tot felul de saltele, pentru a stărpi orice fel de sgomot... și pentru a împiedica intrarea aerului proaspăt. Această ultimă precauțiune se lua din pricina sensibilității extreme a plăcilor întrebunțate. Când încetam să vorbesc și partenerul meu trebuia să-mi răspundă, trebuiau învântite în prealabil, tot soful de șuruburi, ridicate pârghiile, ajustate lungimile de undă și o sumedenie de alte lucruri, pentru adaptarea aparatelor la o voce diferită.

«Și încă se prezentau spre rezolvire curioase probleme de acustică. Îmi amintesc de o scenă în care trebuia să se audă soneria telefonului. Tot felul de clopote, de clopoței și de gonguri fură încercate; însă, ori soneria nu putea fi auzită, ori făcea un sgomot de mitralieră, când sunetul era reprodus.

«În cele din urmă, cineva sugeră o sonerie de bicicletă și electricianul nostru, care era în acelaș timp expert în decoruri scenice și magaziner, s'a dus să caute una într'un colț răvășit

mul film vorbitor, însă știu precis că am lucrat cu toții din greu, mai aprig decât s'a jucat, de a-

lui vorbit răsturna completamente ordinea lucrurilor, la Hollywood, în 1928, eu mă sim-

Una Merkel, în epoca montării primului film vorbitor (1924).

Pasionată automobilistă. Una Merkel adoră, deopotrivă, devotamentul andru al câinilor.

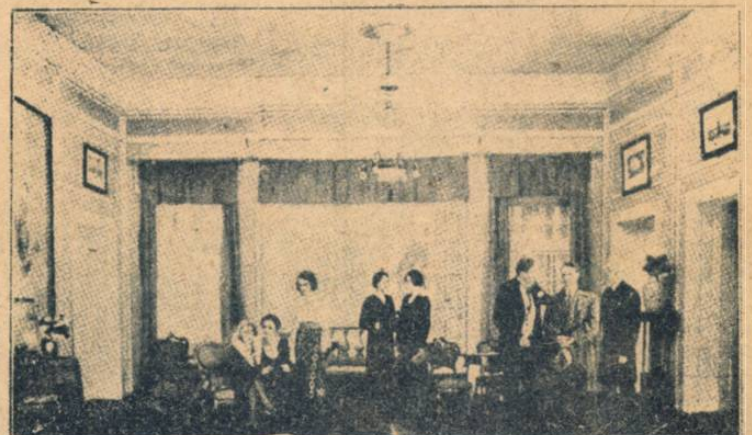
tunci încoace, în oricare altă creațiune sonoră. Mai știu că, atunci când vâlva lansării filmu-

țiam deja un veteran, cunoscând toate tainele și subtilitățile jocului.

Teatrul Național din Cluj

MATUȘICA

Comedie în trei acte, de d. D. Ionescu Morel

Marți 20 Decembrie 1932, Teatrul Național din Cluj, de sub direcția d-lui Zaharia Bârsan, a jucat pentru întâia dată, cu un deosebit succes, comedia «Matușica», care a mai fost jucată în trecuta stagiune pe scena Teatrului Național din Chișinău.

Cronicarul dramatic al revistei «România Literară», d-l Cicerone Teodorescu, recunoscut ca un critic dintre cei mai aleși și înzestrat cu un puternic dar de discernământ în aprecierile

sale în materie de teatru, scrie în revista apărută de Anul Nou:

«MATUȘICA» rămâne o comedie ușoară, inteligent amuzantă, abil construită, cu personaje firești și umane, cu situațiuni comice. Nici un moment șarjate, fără butade de cafenea și «spirite» aglomerate inutil (pacoste cunoscută a «humoriștilor» și trist delicia al spectatorilor ne-cultivați) oferind adică un ansamblu de text perfect echilibrat, calitativ și sobru».

matograf

Miss Merkel jucă alături de soția d-rului Forest, o cântăreață admirabilă. După terminarea filmului inventatorul nădăjduia să-l poată exploata pe o scară comercială întinsă. Însă greutățile realizării erau îngrozitoare.

«Filmele vorbite de astăzi sunt un joc de copil față de torturile pe care le-am avut noi de îndurat pentru realizarea filmului doctorului Forest», povestește Una Merkel. «Nu aveam încă douăzeci de ani, pe vremea aceea și obținusem rolul important, în primul rând din cauza marelui mele asemănări cu Lillian Gish, pe care o dublam.

«Încăperea în care trebuia să

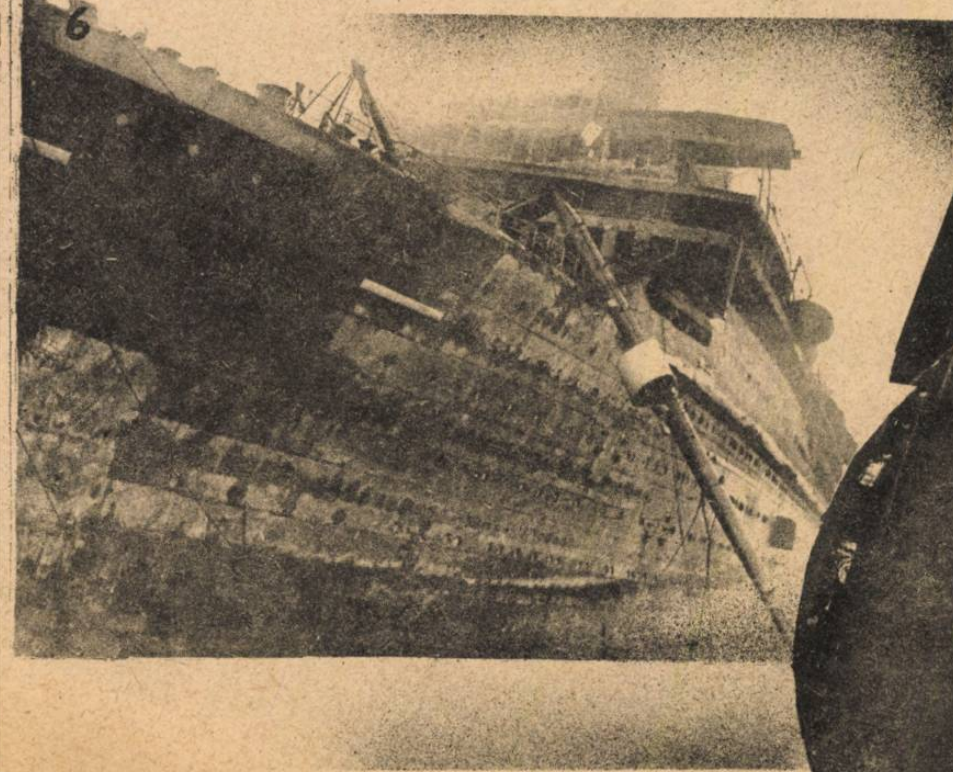
din pod, al cărei sunet se înregistra de minune.

«Plăcile erau acoperite cu amortizoare cu totul elementare, de lemn, care le înăbușeau sgomotul, în tot timpul unei scene. Pentru că cele mai mici detalii tehnice să fie absolut exacte, o scenă trebuia să fie fotografiată de câte cincizeci de ori, înainte ca doctorul Forest să fie satisfăcut de rezultat.

«El îmi spuse, mai târziu, ca motivul pentru care mă alesese pentru acest rol, era accentul meu, însă nu mi-a mărturisit nimic, în timpul turărilor de teamă să nu alterez cumva glasul, în dorința de a-l perfecționa.

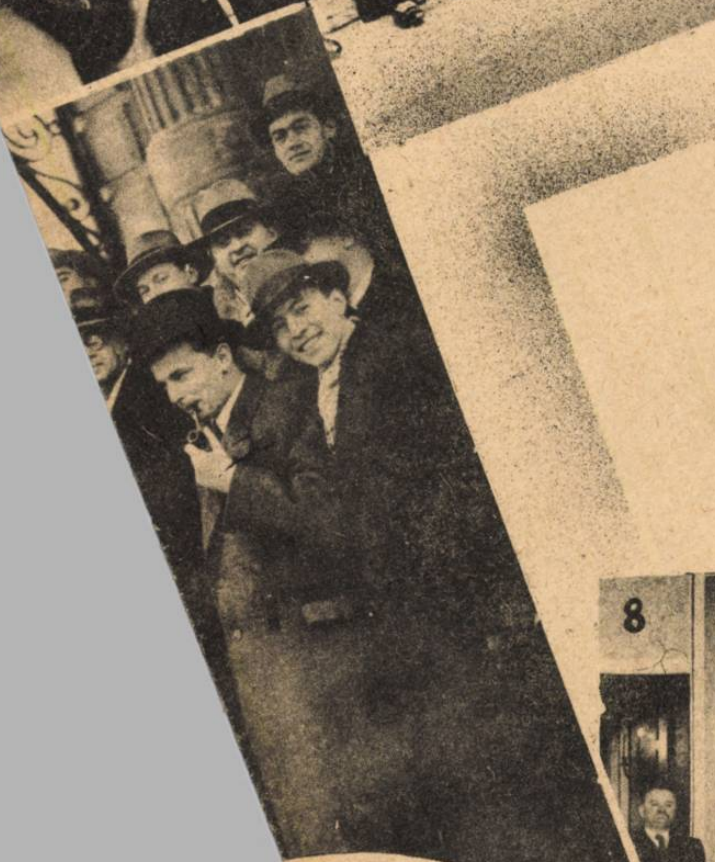
«Nu știu ce soartă a avut pri-

ULTIMELE EVENIMENTE

1) D. dr. Alexandru Vaida-Voevod, în timpul consultărilor cu ocazia ultimei crize de guvern, veşnic jovial şi surâzător, dă mâna cu ziaristii în curtea Palatului Regal.—2) Inaugurarea şcolii române dela Roma, sub preşedinţia d-lui profesor D. Gusti şi în prezenţa întregii oficialităţi italiene în frunte cu d. Mussolini.—3) După solemnitatea inaugurării, asistenţa părăseşte şcoala: în primul plan, în jurul d-lui Mussolini, dd. D. Gusti, ministrul Instrucţiunii, prof. Panaitescu, directorul şcolii române din Roma, Stelian Popescu, fost ministru, în fund dd. Dem Ghica (x) ministrul României la Roma şi Jean Mitileneu (xx) fost ministru de Externe. (Cititorii noştri vor aprecia rapiditatea cu care «Oglinda Lumii» înţelege să-şi servească publicul, reuşind să fie prima revistă ilustrată românească care publică aceste clişee). — 4) Catastrofa de

TE ale SĂPTĂMĂNEI

tren din stația B. M.: două vagoane încălitate. — 5) Un aspect lamentabil al nenorocirii din stația B. M.: primele cadavre scoase de sub sfărâmturi și întinse pe tărgi. — 6) Epava vasului «Atlantique», după incendiu în rada portului Cherbourg. — 7) D-nul Paul Boncour, primul ministru francez, vizitând satul său natal, Saint Agnan, stă de vorbă cu o sărmană femeie care l-a cunoscut tânăr școlar. — 8) Membrii fostului guvern Maniu, fotografiați după demisie. — 9) Pe dealul cartierului Bellu, primarul Capitalei, d-l Dem. Dobrescu a inaugurat Duminică, un frumos teren de ski, unde sportivii noștri se vor putea antrena și delecta. — 10) Ducele Italiei, Benito Mussolini, a inaugurat în sala de recepție a Inaltei Curți de Casație din Roma, alături de primul-președinte al supremei instanțe, noul an juridic.

CONCURENȚII

Nuvelă de SCHALOM ALECHEM

2)

— Eu o să-l spāl!
— Cum asta, tu ai să-l speli?
Am început atunci să bănuiesc ceva. Trag băiatul cu tărie dar ea îl ține pe loc. Mă uit la fiică-mea câteva minute și o întreb:
— Dar ce ți-a intrat deodată în cap ca să te speli singură și să-l speli și pe el?

— Mi-e milă de mama! Ea muncește și trebuie să-ți dea ție de mâncare...

— Ei, și??
— Și dacă eu mă voi spăla singură și voi îmbrăca pe Ruben și pe Simion vei putea să câștigi și tu ceva.

— Ce?? Tu ai să îmbraci pe Ruben și Simion? Ai să le dai de mâncare și ai să faci treabă în casă?

— Sigur!... Și în timpul acesta ai să te poți duce să câștigi ceva!

Gata! Nimic nu mai valorează în ochii ei din activitatea mea intensă în casă. Fetița îmi rupe barba de zece ori pe zi și răgușesc înainte de reușesc s-o adorm și ea îmi spune că n'are nevoie de mine. Mă trimite să câștig! Adică aici nu-mi câștig mâncarea? I-auzi! Degeaba mănânc! Ia te uită cine mă trimite să câștig! O papă-lapte! Ea vrea să-mi ocupe serviciul. Ia te uită! Singur mi-am crescut pe capul meu concurența. De timpuriu încă și mă isgonește din casă! M'am simțit atât de mic, ca un băiețuș de 10 ani. Și tu care mă trimiți să câștig, mi-ai părut mare și bătrână încât a început să-mi fie frică de tine. Și totuși nu pot câștiga! Prin urmare, mă pot duce din casă! D-zeule, încotro să mă duc? Ce mă pot face? Dar n'o să las să se întâmple așa ceva! Cum asta? O mucoasă să mă alunge din casă? Mai bine să plece ea de-aici decât să plec eu. Dacă e vorba de câștig, de pâine, atunci nu mă las cu una cu două.

Pe viață și pe moarte voi lupta!

— Ia vino încoace! Cine ți-a poruncit să spui asta! Mama??

— Nu, eu singură.

— Singură?

— Îți spun că singură!

— Cum singură? Singură, așa din senin spui tu asta?

Nu ți-a poruncit mama să spui asta?

— Singură, mama nu mi-a spus nimic!

— Și vrei să mă dai afară din casă?

Ea însă nu răspunde nimic.

Eu o apuc de păr: «Tu știi, îi spun eu, că îți sunt tată? un fată, poate să facă ce vrea cu copilul său, chiar să-l omoare.

Ea încearcă să fugă. «Tu știi, că un tată are dreptul, ba chiar datorită să-și pedepsească copilul său; și dacă nu merge pe drumul cel bun, are dreptul să-l și omoare. Știi tu asta?»

Se vede că am strigat prea tare căci copilul cel mic s'a trezit. Fata s'a smuls din mâinile mele, s'a repezit către copil și a început să-l legene și să-i cânte cântecul pe care-l cântam eu copilului. Fapta aceasta m'a supărat grozav și mi-am ieșit din sărite. Cu ce drept legăna ea copilul și-i cânta cântecul meu, făcut de mine singur? Mânia mea

ajunse la culme. Mă apropiai cu pași repezi și hotărâți către leagăn, i-am dat brânci fetei și singur m'am apucat să legăn copilul:

«Liu-liu scumpă fetiță,
«Mama-ți va face o rochiță,
«Tata îți va aduce un merisor,
«Inchide, inchide-ți scumpii

ochişori.
«Mama îți va aduce covrigei,
«O! liu liu, oi liu liu».

Niciodată, în tot timpul vieții sale, fata mea nu va reuși să legene și să adoarmă copilul ca mine.

— Te poți căra de aici! izbucnește ea deodată: pot legăna copilul și singură!

E! ehl! ehl! ia uite până unde a ajuns! Dacă-i așa, atunci, las' pe mine că mă socotesc eu cu tine! Iau jos cureaua de pe pantaloni și dau nene din toate puterile — peste cap, peste față, peste spate. Na, na, na, ca să ți minte de acum înainte, să nu te mai obraznicești în fața tatălui tău! Ai să ții minte de acum înainte? Cei doi copii mai mici au început și ei să plângă și să țipe și asta m'a scos din sărite: am sărit dela unul la altul și am bătut în dreapta și în stânga pe cât m'au ținut puterile.

După această groznică bătălie m'am apropiat de fereastră, și stând sprijinit pe coate, am început să plâng încetisor.

Pe inserate, când mama lor sosi, au năvălit asupra ei și fiecare în parte a început să povestească cum i-am bătut și au început să plângă din nou cu hohote. Eu am stat și m'am așteptat sentința. Ea însă se așeză în pat, cu coatele pe genunchi, cu capul în mâini și a ascultat toate plângerile copiilor. Și tot ascultând, arunca din când în când asupra mea o privire fulgerătoare, care-mi îngheța sângele în vine. După ce copiii și-au spus tot ce aveau pe inimă, au trecut câteva minute de liniște. Copiii au tăcut din gură. Numai din când în când se mai auzea câte un oftat adânc scos

din fundul inimilor plângându-le ale copiilor. Am voit să mă apăr, dar nu știu de ce, gura parcă mi-a amuțit, și nu știam de ce gura nu mi se poate deschide.

— Ei, și care va fi sfârșitul? mă întrebă deodată nevastă-mea, ridicându-și capul și ochii încărcăți cu mânie și groază. Tac.

— Care va fi? te întreb!... Ce să-i răspund?

— Tu știi, că trebuie să te trimt la balamuc?!

Eu am vrut s'o întreb: De ce mă ții de nebul? Odată se întâmplă ca un tată să-și bată copilul?

— Te rog: te-am întreținut mult timp, și ți-am dat de mâncare, de băut, haine și încălțăminte. Sunt 11 ani dela căsătoria noastră. În tot acest timp n'ai câștigat nici pentru un codru de pâine. Eu sunt atât de slabă, fără de puteri, încât deabia se ține sufletul în mine. De ce împovărezi și tu existența mea? Nu-destul că trebuie să hrănesc copiii, trebuie să-ți dau și ție de mâncare? Unde s'a auzit oare așa ceva?

Mi-au venit lacrimile în ochi. N'am auzit-o niciodată vorbind astfel! Vorbele ei mi-au făcut rău și m'au lovit mai rău decât dacă aș fi primit lovituri de baston. Căci loviturile nu au alt efect decât durerea de spate sau alte părți ale corpului, pe când efectul acestor vorbe l-am simțit în adâncul inimii.

— Miriam, mă rog eu de ea: fata noastră m'a batjocorit atât de tare, m'a isgonit din casă; sunt doar tată, ce dracu, și mă doare inima: un copil să-și alunge părințele din casă. Unde s'a auzit așa ceva? Spune și tu!

— Și care bărbat stă acasă și așteaptă ca femeia să-i dea de mâncare?

— Asta i-ai poruncit tu să-mi spuie?...
Ea mă privește îndelung și pare că nu înțelege ce-o întreb.

— Tu i-ai poruncit să mă izgonească din casă?

Oftează.

— Tu i-ai poruncit să spele singură copiii? Parcă poate să spele copiii? Parcă poate să ție măcar un minut copilul în mâini?

— Pot mai bine decât el! strigă fata în gura mare, ca să mă necăjească pe mine.

— Așa să trăiești tu, obraznico, nerușinato! Știi numai să te obraznicești în fața tatălui tău!

— Și el știe numai să bată!

— Ei, și tu stai? Nu-ți pasă nimic? Mai târziu îți va vorbi și ție așa. Ia să vedem să te duci și să-i tragi câteva palme!

— Te rog să te duci de lângă mine! Auzi? — îmi strigă soția. Și cu asta s'a isprăvit. Ea a suspinat de câteva ori și s'a culcat. Deocamdată, ca și în trecut, am fost prezent la postul meu. Pe fata mea, concurența, n'o las să se apropie de copil și nici în casă să facă ceva.

Nici să se spele n'o las, și când o pieptăn îi smulg părul din cap.

Mulțumesc lui D-zeu! M'am asigurat pe un timp îndelungat. Singura mea speranță era ca femeia mea să aibă încă un copil. Atunci, nici o frică nu mai aveam de concurența mea. De acum vād destul de limpede că vrea să se scape de mine, că vrea să nu mă mai vadă prin casă. A și spus dece: Vrea ca mama să-i facă o rochie de ștofă, și mama refuzând, fata înțelege că eu sunt vinovat că nu i se face rochia. Ea știe că dacă ar rămâne singură în casă, mama ei ar fi nevoită să-i facă o rochie. Și de aceea ea caută să mă izgonească.

Și vă mărturisesc, într-adevăr: la început îmi era tare teamă că va reuși cu timpul să-și pue în aplicare groznicul plan. Dar acum eu sunt tare și mare! Femeia mea e însărcinată și nu va mai putea umbla mult timp. Am lucrat pentru aceasta cu sârguință... destul de greu mi-a venit... m'a alungat de lângă ea, de astă dată nu s'a mai făcut somnoroasă... Totuși, am biruit.

— «Trântore, vrei să fabrici la copii pe capul meu?» îmi spunea ea, făcându-se ghem și ferindu-se într-o parte. A fost ce-a fost, dar acum eu sunt învingătorul, viteazul care a cules lauri victoriei pe câmpul de luptă! Chiar și față de femeia mea mă simt mândru și stau cu capul în sus. Mă mândresc când stă în fața mea cu burtica ascuțită. Simt că eu sunt bărbatul și ea femeia mea.

De bucurie și de plăcere, în fiecare seară după cină, mă duc afară să mă plimb. Cu mâinile la spate, cu burta în afară, 'mi se pare că am o burtă mare) mă plimb cu pași scurți și leneși, astfel. Un, doi, un, doi. Nu-mi pasă: poate să plouă, să ningă, sau să strălucească, majestuosă, luna pe cer; pentru mine e tot una. Și chiar dacă e frig afară, cu toate astea îmi scot pălăria și las să-mi primenească aerul, părul. Nu-l urăsc, capul meu, Nu e prost, se pricepe la gheșefturi

(Sfârșitul în No. viitor).

Răsunător succes!...

au obținut ultimele romane ale marelui nostru
PANAIT ISTRATI

Tata Minca

Neranțula

O fată dela câmp iubește cu patimă, își sacrifică iubirea din avânt generos și se alege cu un „copil din flori“ care îi umple viața de lumină nouă. (Acest roman scris de autor în românește, e o adevărată capodoperă).

240 pagini Lei 60

Neranțula e romanul vijelios al unei copile sălbatice ca porecla ce o poartă: „**portocală amară**“. Doi tineri o iubesc și și-o împart, tustrei se rostogolesc în prăpastia aceluiaș destin nemilos.

50 Lei volumul

Cereți gratuit Catalogul Editurii „Eminescu“,
București I, Str. Saligny No. 2

Copiii minunii

Dacă nu așteptăm minuni din partea persoanelor cari se aranjează cu atâta succes ca viața lor să fie cât mai comodă și mai banală, nu putem, refuza, în schimb, să dăm ascultare copiilor cari ne aduc la cunoștință lucruri prodigioase și descriu, cu naivitate, tot felul de năbuci. Așa, zilele trecute, într-o comu-

cându-se dela școală el văzu din nou aceeași formă albă. Atunci li s'a făcut frică și celorlalți copii. A doua zi, văd cu toții aparițiunea, dar nu le mai este frică. Ei spun, convinși: «Sfânta Fecioară din grotă se mișcă». Călugărițele le repetă: «Afi nebunîți!»

La 1 Ianuarie, ei au viziunea

mănăstirea Notre-Dame. Înainte de a intra în alee, am sunat. Într-o clipă, văzui, deodată pe Sfânta Fecioară de-asupra podului de cale ferată și i-am rugat și pe toți câți erau de față să privească. Dar au refuzat, spunând: «E o lumină dela reflectorul unui automobil». Însă când s'au întors, au văzut și ei arătarea. Am închis într'adin ochii și ne-am întors acasă.

Gilberte a revenit pe șosea și a revăzut aparițiunea de-asupra grotiei din grădina călugărițelor. Miercuri și Joi am văzut, fără a mai sta s'o privim. Vineri, apropiindu-ne de școală, am văzut aparițiunea, toți cinci, și am căzut în genunchi. Eu am întrebat: — «Ești Fecioara Imaculată?» Și i-coana îmi răspunse «da» din cap. Am adăugat: — «Și ce vrei dela noi?» — Ea răspunse: «Să fiți cuminiți». Eu terminai: «O să fim».

Seara, pe la 9, am regăsit aparițiunea în același loc și am repetat făgăduința că vom fi cuminiți. Sâmbătă, nu văzurăm nimic. Duminică am luat cu mine un orb și pe prietenul meu Joseph de Gandenne și am rugat-o pe Sfânta Fecioară să-i vindece, întrebând-o: — În ce zi trebuie să mai viu?

Apariția a răspuns:

— În ziua Nașterii Domnului.

M'am interesat singur, după câte-va ceasuri și m'am rugat din nou: — Dacă vrei să mă bucuri, fă toate minunile în plină zi. Apariția mi-a repetat: — Vino de ziua Nașterii Domnului!

Extazul lor dură tot timpul cât ei recitau trei rugăciuni.

Confrății mei Dimanche, Questiaux, Lorquin, Grethals și eu mine încercăram atunci câte-va experiențe: am aprins chibrituri pe palmele lui Albert Voisin, fără a provoca nici o reacțiune, nici un reflex și fără a descoperi cea mai mică urmă de arsură. I-am înțepat pe toți copiii, violenț, la călcăie și la coaste, fără a le produce nici o turburare. Zădărnici proiectăram apoi raze unei lămpi electrice în privirea lor. Rezultatul rămase nul.

«Cu toate subterfugiile întrebuințate, de a-i chestiona împreună ori separat, copiii nu se contrazic. Acum, în ultimele zile, apariția care, la început, părea să-și ia sborul, se imobilizează și imaginea dispare, deschizând mâinile (spune Albert Voisin) «ca și când ai stinge lumina electrică». Este imaginea unei femei albe ai cărei ochi albaștri strălucesc «ca niște becuri», al cărei cap e învelit într-un voal diafan și luminat de o lucire albastrie. Picioarele dispar sub niște nouri. Nu e, în orice caz, amintirea imaginilor convenționale de pietate».

Înutil să adăugăm că bietul telefonist al poștei din Beauraing nu mai știe ce e somnul, trebuind să răspundă la zecile de comunicări, pe noapte și că nici jandarmii nu mai cunosc odihna. Gurile rele afirmă deja că mama copiilor Voisin ar fi vrut să înțească mersul afacerilor la ha-

(Foto Keystone)

Cei trei copii ai soților Voisin cari au răspândit șvonul miraculoasei apariții.

na Franceză de lângă frontiera belgiană, Beauraing, cinci copii între nouă și cincisprezece ani: Albert, Fernande și Gilberte De Geimbre, Andrée și Gilbert Voisin, au descoperit o formă albă care le făcea semne pe cer. Ziariști și reporteri fotografi din toată lumea au sosit în grabă la fața locului, spre a examina cazul miraculos («Oglinda Lumii» publica deja în numărul său de Crăciun o primă ilustrațiune primită dela corespondentul său fotografic din Paris). De două săptămâni încoace episodul acesta stupefiază toate cercurile științifice și vizitatori de tot soiul se grămădesc în jurul locului stigmatizat. Iată ce ne povestește un reporter francez:

APARIȚIA SFANTULUI NICULAE

Am ajuns în fața fermei familiei de Geimbre, pe o piațetă neagră de lume și de întuneric. Era ora șapte seara. În sala de mâncare a căsutei, două lămpi cu petrol luminau o scenă învăluită de misterul cel mai profund, contaminând cele mai mărunte obiecte. Așteptându-și copiii cari se rugau în fața grotiei mănăstirii, d-na de Geimbre îi primea pe vizitatori, cari intrau nestingheriți în odaie și cercetau colțurile de umbră cu o falsă discrețiune de fantome. D-na de Geimbre, cu accentul fărâncilor valone, povestea:

— Marți 27 Decembrie, micii Voisin însoțeau fetele mele la școală, când micul Albert rosti deodată:

— Ce o fi pata asta albă! Ah! e un om! Imediat împărțîși vedenia lui călugărițelor cari i-au răspuns: Lasă prostule! Într-

în spațiu deasupra copacului din stînga grotiei, în apropiere de pensionat.

Enervarea mea nu mai cunoaște margini, povestește mai departe d-na de Geimbre. Într-o zi am luat în mână un băț și mergînd înaintea copiilor le-am spus: Dacă vedeți ceva, preveniți-mă».

Imediat copiii începuă să țipe: «Uite că treci prin Sfânta Fecioară!» Și toți cinci se prăvăliră la pământ, ca retezați de o coasă.

POVESTIREA LUI ALBERT VOISIN

D-na de Geimbre își întrerupse povestirea. Copiii se întorceau, voioși, dela vânătoarea lor de miracole. Dela 3 Ianuarie n'au mai văzut nimic. Ei salută din politeț, ca și cum toți turiștii nar ar fi venit aci, anume pentru dănsii, ca și cum toate umbrele acestora nu s'ar agita zădărnice, din pricina lor. Se lasă interogați de curioși și răspund la întrebările pe cari nu le pricep printr'un: «Poftim?», dînd impresia unor școlari, ținuți cu de-asila în clasă, în timpul destinat pentru recreație. Pentru a suta oară, micul Albert reia povestirea aventurilor sale în țara minunilor; el dejoacă toate vicisugurile persoanelor mari, plimbându-se numai prin domeniul supranaturalului. Băiețușul acesta de nouă ani vorbește cu o inocență cuceritoare: «Niște glasuri albe ne-au strigat în noaptea. Ele chemau pe toți copiii mici și semănau cu vocea pădurilor moarte în timpul iernii...» Albert mai povestește:

— Mă aflam cu sora mea Fernande. O căutam pe cealaltă sora, pe Gilberte, precum și pe Andrée și Gilberte Voisin, la

(Foto Keystone)

Suorile De Geimbre cari pretind că au văzut-o pe Sfânta Fecioară.

REGATUL ORBILOR

În prima zi de Crăciun, zece mii de persoane se aflau la Beauraing. Orbi, schilози, cocoșați își dăduse întâlnire în fața grilajului mănăstirii Maica Domnului, transformînd târgușorii într-o «Curte a Minunilor» pe care o supravegheau, cu neliuște, jandarmii calare.

Un martor lucid al acestei scene, doctorul Maistriaux povestește:

— Era ora șase și jumătate. Multimea aștepta fără a vedea nimic, în întuneric. Totuși copiii ingenunchiară laolaltă, brusc.

nul pe care-l tine și...

Dar sînt numai șvonuri. Până una-alta, umila localitate Beauraing, care, de sute de ani, trăia nitată de Dumnezeu, primește sute de musafiri, sosiți din toate unghiurile Franței. Turiști belgieni trec anume granița, spre a se convinge de temeinicia minunilor laudate. În curînd Beauraing va egala, prin afluența pelerinilor, faima orașului Lourdes.

*

Dar n'am avut și noi, acum câțiva ani, un «caz» Eleonora Zugun?

Cum se prind hoții de bijuterii

Senzațional reportaj dintr'o anchetă mondială de mare actualitate de: L. B. O'CONNOR

4)

Afară de aceasta, detectivii mai găsiră și o sumă de mai multe mii de dolari și o corespondență voluminoasă, care puse poliția în măsură de-a aresta chiar în noaptea aceia cinci dintre cei mai cunoscuți hoți de bijuterii, chiar acei cari făptuise lunga serie de furturi la proprietarii din Montmouth. În același timp fu prins și James Mc. Colly.

Cu toate elementele acelea, fu apoi destul de lesne să se dovedească vinovăția arestaților. Bijuteriile furate au fost identificate de către păgubași. Acuzații, adică bătrânul James Mc. Colly, bărbierul și cei cinci complici fură toți condamnați la pedepse variind între zece și cincisprezece ani.

Prietenul meu, polițistul, pentru succesul acesta, câștigă o gratificație însemnată dela societățile asigurătoare, iar eu mă bucurai de roadele unei cariere ziaristice dintre cele mai senzaționale.

În cazul expus mai sus, cercețările au fost mult înlesnite de faptul că furturile fuseseră făcute de hoți de meserie, și aceștia operează totdeauna pe aceeași linie: «spionul» făptuitorii și gazda. «Spionul» era bătrânul James Mc. Colly, iar «gazda», «Jack the Barber».

HOTI DIN... FAMILIE

Uneori, criminalul nu e de loc un hoț profesionist... ci chiar un membru al familiei păgubite, care se află în mare lipsă de bani.

Asemenea cazuri mi s'au întâmpinat deseori. Și se întâmplă în fiecare zi, cu o regularitate mult mai mare decât am putea crede, și încă în «familii bune». În familii nobile!... În familiile bogate!

Iată un exemplu tipic: Erau doi soți cari trăiau pe picior mare, iarna la Park Ave, iar vara la Newport R. J.

Bărbatul, «broker» (agent de schimb) în Wall Street, trebuise să se transfere pentru câteva luni la Londra și-i stabilise soției o rentă cam modestă. Întâmplător, e momentul să adaug că unii bărbați sunt foarte sgârbiți cu jumătățile lor, în chestiuni bănești. Și acesta era și cazul nostru.

Doamna, în timpul lipsei soțului, începu să joace «bridge» cu alte femei și în curând se trezi nu numai fără nici un ban, dar și cu o mulțime de datorii.

Nu îndrăznea să mai facă apel la soțul îndepărtat. Și iată ideea diabolică: chiamă poliția, înscenează un minunat atac isteric și declară că i s'au furat briliante de peste 35.000 de dolari. Bărbatul, însărcinează telegrafic agenția prietenului meu, detectivul, cu facerea cercetărilor, cari fură numai decât începute, adoptându-se aceeași metodă generală urmată de hoții cari pornesc la vânătoare după informații. Ser-

viatorii sunt supuși unui interogatoriu scurt, dar, strașnic, apoi, nici mai mult nici mai puțin, doamna e invitată să dea cărțile pe față sau, mai bine zis, să scoată bijuteriile. Ea e cuprinsă de o criză convulsivă de plâns, și sfârșește prin a mărturisi.

Cazul, firește, nu mai avu nici o urmă.

Credeți-mă pe mine: Sunt zece și zece de furturi de bijuterii cari rămân învăluite în mister numai pentru că păgubiții nu vreau să se facă lumină. De ce să-și mai chinue mințile, să-și amărăscă viața, odată ce sunt asigurați, iar societatea respectivă îi despăgubește?

Se evită astfel neplăceri, se evită publicitatea. Aceasta e ideea predominantă la bogatele victime ale furturilor de bijuterii.

Femeilor le place să-și vadă numele în cronică mondenă a ziarelor, nu însă și în cronică neagră. Și iată un alt factor care le aduce hoților de pietre prețioase, un bun și sigur venit.

CAPITOLUL IV

O LOVITURĂ A UNUI «OM MUSCĂ»

Acum câțiva ani, un «om muscă» dădu un atac la vila multi-milionarului Moses Taylor, în Westchester. Răufăcătorul trebuia să fi fost un acrobat, sau să fi avut calitățile unui acrobat; iată de ce i se spuse de atunci «omul muscă».

Intră pe o fereastră a etajului al doilea în camera de culcare a doamnei Taylor, de unde eși tot așa cum intrase. Dar ducea cu el bijuterii în valoare de peste 50.000 dolari! Rezulta astfel că hoțul și complicii acestuia primiseră «informațiile» necesare spre a desăvârși furtul, dela un servitor. El petrecea într-un locaș de lângă gară cu servitori casei Taylor și ai altor familii bogate, dintre cari unele au fost jefuite în același mod ca și soții Taylor.

Hoții, n'au putut fi identificați niciodată.

Cine puteau să fie? Aveam toate indiciile, nu însă și evidențele. După toate probabilitățile, Eddie Kane, fusese «spionul».

Acest Eddie Kane dădu mai multe lovituri împreună cu un vestit specialist în furturi de bijuterii, Boston Billy Williams, alias Monahan, și cu un al treilea, nu mai puțin faimos, Arthur Barry.

A LUCRA ÎN TĂCERE

Kane era unul din șoferii milionarului Livermores, de mulți ani în serviciul acestuia, când Monahan și Barry se dovediră hoți excepționali, cu înfățișarea

de «gentlemen-i», cu vorba curtenitoare și fraza cizelată. Pe când răscoleau în fiecare mobilă a soților Livermores, cari erau în pat, și adunau peste 90.000 de dolari în obiecte prețioase, conversau în chipul cel mai plăcut cu victimele, așa ca și cum ar fi fost o serată de recepție.

În urmă, se putu dovedi că șoferul Kane îi dăduse lui Barry și Monahan toate datele necesare pentru comiterea furtului care trebuie să recunoaștem, s'a petrecut cu o desăvârșire și eleganță de roman.

Diferitele servicii ale poliției sunt ocupate până peste cap cu cereri de anchete și cazuri, unele mai misterioase ca altele, cari se succedă cu o repezițiune uimitoare. După o anumită trecere de timp, delictele în jurul cărora nu s'a putut face lumină, trec la arhivă: Lucrurile acestea le știu prea bine hoții de bijuterii. Dacă nu răsare, cumva, o agenție particulară care să se ocupe cu un caz determinat, trecut deja la arhivă de către serviciul respectiv al poliției, fiți siguri că va dormi pentru totdeauna în uitarea cea mai desăvârșită.

Dar agențiile particulare, când e vorba de furturi de bijuterii, lucrează în general pe contul societăților de asigurare, cari sunt interesate să descopere bijuteriile furate, dar nu să obție și arestarea și condamnarea hoților cari, în modul acesta, rămân pentru 99 la sută liberi, nepe-deșiți, și gata să pue la cale alte asemenea lovituri.

Hoțul, specializat în furtul pietrelor prețioase, nu recurge niciodată la narcedite, nu lasă amprente digitale în urma lui, nu încordinează secretul nimănui altcuiva care să nu fie din banda sa și să frecventeze întrunirile. Hoțul expert și care dă dovadă de multă destoinicie, lucrează întotdeauna cu creierul.

Astăzi se travestește în factor poștal, mâine în preot, sau în șofer, după planul stabilit mai dinainte, și după împrejurări.

Cunosc zece și zece de hoți din soiul acesta, cari n'au recurs niciodată la acte de violență, afară de legarea și amuțirea victimelor, prin punerea călușului. Firește, ei vin înarmați, dar se fereșc să facă uz de armă. Lucrează în tăcere. Arma lor principală este finețea.

Monahan era unul din aceștia. Nici n'am mai întâlnit un altul mai abil decât el în a face să i se piardă urmele!

Monahan, alias Boston Billy Williams, se află acum închis într-o celulă din Dannemora. Fu condamnat pentru furtul bijuteriilor soților Livermores, cari nu mai putură fi găsite niciodată, furt săvârșit în complicitate cu un alt hoț celebru, Barry. Aces-

ta, e o pasăre de pădure. Acum câțva timp, pare că se afla în Europa, pe Coasta de Azur. Și el fusese prins și condamnat. Dar în timpul răscoalei deținuților dela Anburow, întâmplată în anul 1929, el izbuti să evadeze. Din ziua aceia și până astăzi, nu i s'a mai dat de urmă...

Dar poliția întrevade și în furturile de bijuterii de astăzi îndrăzneala genială a lui Barry. Să se fi întors în Statele Unite? Se poate!

Cât despre Monahan, cunosc pe cineva care vi l-ar putea descrie destul de bine: Noel Scaffa, detectivul de stil, care a făcut multe călătorii la închisoarea din Dannemora, în cercețări zadarnice pentru lămurirea a două secrete: unde sunt bijuteriile mihiei Livermores? Unde se află Barry? Monahan, firește, n'a vorbit...

UN «OPERATOR» EXTRA-ORDINAR

Acest Monahan avea o dibăcie rară în pregătirea loviturilor. Câteodată, o oarecare asemenea pregătire cerea săptămâni, ba chiar luni întregi de muncă. Monahan era o capo d'operă de răbdare. Aștepta momentul prielnic, și când acesta se prezenta, numai atunci se așeza la lucru.

Cu toate că adeseori «a lucrat» în tovarășie cu Barry, în foarte multe rânduri a operat fără complicitatea acestuia. Sprinten, robust, înzestrat cu o pătrundere instinctivă a primejdiei sau a amenințării, era mulțumit dacă putea să pue lovitura la cale, singur. Ne ajutat de nimeni, spiona pe afară, câteva nopți în șir, casa care adăpostea tezaurul, până când aduna toate elementele necesare să ducă la bun sfârșit operația. Și în chipul acesta, obținea un plan aproximativ al interiorului, al clădirei și date suficiente de sigure asupra persoanelor cari locuiau înăuntru, unde dormeau, la ce oră se retrăgeau în camerele respective, etc., etc. Venea astfel noaptea în care se introducea în casă, asemenea unei pisici, și în câteva minute lovitura era dată.

În decurs de aproape șapte ani, acest Monahan a furat bijuterii și valori de peste 4.000.000 dolari!

Pe de-asupra, mai avea și o precauțiune specială: opera, aproape totdeauna, afară din New York. În suburbii, în orașele învecinate, mai cu seamă la Long Island și Westchester. New York era locul lui de retragere, adăpostul sigur, cel puțin pentru un anumit timp.

Avea o extraordinară, poate chiar excesivă încredere în sine, ceea ce a contribuit mult să-l facă să cadă în mâinile poliției.

(Continuarea în No. viitor)

DE PRETUTINDENI

Tind cântăreții să se îngrășe?

La întrebarea aceasta răspund câțiva profesori universitari într-o revistă medicală. Se pare că majoritatea cântăreților contemporani au un corp suplu sau, în orice caz, nu au nici o tendință spre îngrășare și obesitate. E drept că la unii tenori dramatici, la bași profunzi se constată un torace extrem de dezvoltat, dar starea e cât se poate de necesară și normală, deoarece forța glasului, expresivitatea și rezistența pornesc din piept. Oamenii aceștia s-au născut spațioși și grași, venind pe lume cu o egală dezvoltare fizică și sufletească. Ei nu devin grași prin

exercitarea profesiunii, ci caută, în virtutea constituției lor fizice și a instinctului lor artistic să-și afirme personalitatea în această carieră și nu în vreo alta.

Un bariton liric, o subretă, o soprană de coloratură, o cântăreață lirică se îngrășă numai din întâmplare, ori fiindcă așa e moda, însă nu devin din cauza cântului. Nu se poate vorbi, deci, de primejdia îngrășării, dimpotrivă, corpolența, condiționată, poate de o secrețiune internă, care determină starea glasului și timbrul său, este un avantaj pentru asemenea voci. Cântăreții cari caută pe cale artificială să slăbească riscă să piardă emisiunea vocii, timbrul și intensitatea ei.

Noui stele pe firmamentul Hollywood-ului

(Foto-excl. Keystone).

Total trebuie să se reînnoiască pe lumea asta, până și cerul atât de înstelat al Hollywood-ului. Iată patru noi stele cari au făcut în cetatea deșertăciunilor și a strălucirii trecătoare debuturi dintre cele mai promițătoare: Mary Carlisle, Evelyn Knapp, Lillian Miles și June Clyde.

Determinarea sexului

Profesorul berlinez Unterberger și-a dezvoltat, înaintea unui cerc de savanți concluziunile sale cu privire la teoria care acordă o importanță specială reacțiunii psiho-chimice a secrețiunilor vaginale și spermatice, în determinarea sexului; ele pot fi formulate astfel: în majoritatea împerecherilor dintre soți, cantitatea de substanțe alcaline a spermei masculine neutralizează exact aciditatea secrețiunilor vaginale, în așa mod încât șansele

de naștere masculină ori feminină sunt egale, ceea ce ar explica deopotrivă, posibilitatea de naștere a doi copii gemeni, de sexe diferite. Într-un mic număr de cazuri, secrețiunea masculină este hiperacidă și cea feminină foarte puțin acidă; perechile acestea vor produce mai cu seamă băieți. Din contra într-un alt număr mic de cazuri, unirea unui soț cu o secrețiune slab alcalină și a unei femei cu secrețiunea foarte acidă produce fete.

Cum se poate trece o apă fără să te uzi...

(Foto excl. Keystone)

De câțiva timp e foarte la modă, în Statele Unite «aquaplanul», un mic motor care spintecă orice apă cu o viteză de 65 kilometri pe oră, fără să-și străpească mănuiitorii (aceasta este calitatea lui esențială). Astfel, sportivii își pot alege, în voie, peisagiul convenabil partidei lor de golf ori de tennis.

Apusul cetăților moderne

«Va veni o vreme, anunță contele Coudenhove Kalergi, în «Neue Freie Presse», când oamenii nu vor mai înțelege că a fost cu putință, odată, să se trăiască în aceste labirinturi de piatră pe cari le numim marile orașe. Ei vor admira ruinele actualelor metropole, la fel cum ne extaziam astăzi înaintea locuințelor omului cavernelor. Medicii vor născoci tot felul de teorii, spre a rezolva chestiunea de a ști cum putea oare suporta igiena publică în secolul XX-lea, ca milioane de oameni să trăiască și să procreieze în aceste celule de ciment, lipsite de libertate, de

lumină, de aer și de soare, departe de natură, într-o atmosferă încărcată de toate bolile, de fum și de sudoare, de praf și de lăuturi.

«Distrugerea iminentă a marilor oraș prin tehnică este o premisă necesară a adevăratei civilizațiuni. Atmosfera potrivnică naturii, încordată și nesănătoasă a cetății de astăzi, otrăvește trupul și sufletul, nervii și spiritul oamenilor. Civilizația noastră este aceea a marilor cetăți; e deci, o plantă de mlaștină, cultivată de oameni degenerați, de infirmi, cari de bună voie ori contra voinții lor, s-au împotmolit în impasurile vieții.

Ghinionul unui imobil

(Foto excl. Keystone)

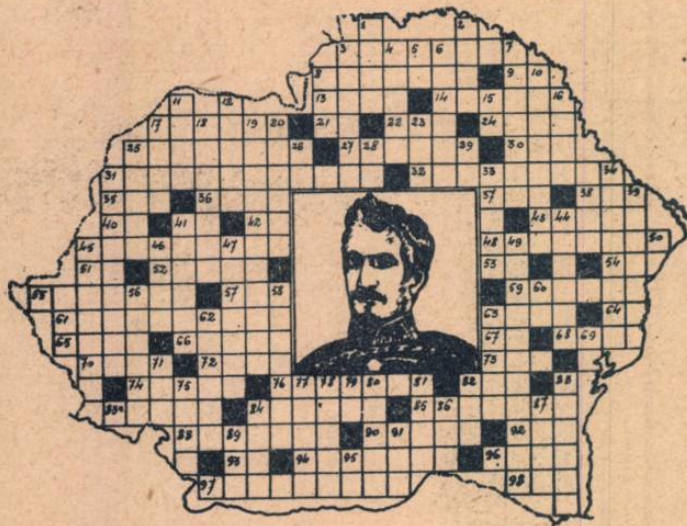
Unul din episoadele cele mai penibile și mai de necrezut pe cari le poate risca viața cotidiană: un imobil din centrul Parisului a fost construit pe niște vechi gropi de gunoarie, ceea ce produce emanatii toxice de o violență neînchipuită. Nefericita locatară, d-na Lassaque trebuie să intre în casă prevăzută cu o mască coata gazelor, existând temeri serioase că, altfel, ar putea sucomba. Se poate imagina situațiune mai grotescă?

JOCURI

Cuvinte încrucișate

«24 IANUARIE»

de Ionel Ionescu (Băicoi)

ORIZONTAL: 3) Familie de Domni Moldovei; 8) Organiza-torul vieții monahale din Țara Românească, sub Radu Basarab; 9) Notă; 13) Oraș în România Mare, reședința unui episcop român ortodox; 14) Neam turcesc, așezat în Cnimea și Basarabia meridională de unde făceau incursiuni în Moldova și Țara Românească; 16) Din ce e formată națiunea noastră?; 21) Pană; 22) A surprinde asupra faptului, proverb rămas din epoca fanariotă; 24) Poet român, autorul dialogului comic Leonak și Dorofika; 25) Nume a două sate în Ialomița, locuite de bulgari, su-puși odinioară la o dăne deose-bită; 27) Locuitorul lui Alexan-dru, omorât de Antigone (515 a. Chr.); 30) Interjecție; 31) Cel mai brav Domn al Munteniei, din sec. XVII, introducătorul lin-biei române în Biserica și la Cur-te, în locul celei slavone; 32) Port pe Dunăre, cu mureșul pod Carol I; 35) Lucrează; 36) În ce constă bogăția României?; 37) Soția lui Athamas regele Tebei; 38) Regină a Angliei, reuși Scoția cu Englitera; 40) Zeu; 41) Solid; 42) Grigore; 43) Țar sârb, viteaz și legislator, încheie pace cu Alexandru Basarab, Domnul Munteniei; 45) Ținut alpit de patria mună; 48) Dinastie româ-no-bulgară ce numără 7 Domni; 51) Monedă; 52) Patriot italian, președinte al republicii veneție-ne, unul dintre adversarii cei mai distinși ai dominației au-striace; 53) Notă; 54) Grad; 55) Incovoiat; 59) Ins dintr-un popor inamic în timpul războiului mon-dial; 60) Oraș în Japonia; 63) ...și una de nopți; 64) Conj.; 65) Celebră marcă de mătase; 66) A pronunța un discurs; 67) Zeu; 68) Trecere îngustă; 70) La munte a...; 72) Un «vâl» ce ne ascunde secretele naturii; 73) Monedă; 74) Pe când inima bacantei e spas-modic lung... (Em.); 76) Domn al Moldovei, asasinat de boieri, pentru cruzimile sale; 82) Cham-pion; 83 a) Rege sub care Ro-mânia Mare va deveni România Tare; 84) Oraș în Italia; 85) In-vederați; 88) fermecător; 90) Diadema regilor Persiei; 92) Trei

litere din «Hugo»; 93) Notă; 94) Celbru autor francez comic; 96) Comună în jud. Putna, cu o mănăstire zidită de Antioh Can-teinir; 97) Rege al României, în-făptuitorul visului de secole; 98) Instrument muzical.

VERTICAL: 1) Nume a doi domni ai Moldovei; 2) Compozi-tor român din Ardeal, luptător naționalist, întemnițat de un-guri; 3) Nume a trei Domni din Muntenia; 4) Urgie; 5) Prep.; 6) Uriase; 7) Istoric român; 8) Și'n sunet de vioară, de cobze și de ...se întoarce hora lină, călcând pe verde plaiu; 10) Domn al Mol-dovei; 11) Om de stat francez, primul ministru sub Ludovic Fi-lip; 12) Drac; 15) Pronume; 16) Fluviu în Spania, decapitat; 17) Hora soldățească, numită astfel din cauza pașilor lor greoi; 18) Chimist francez; 19) Napoleită; 20) A publica într-un ziar, revis-tă, etc.; 23) ordin de plată; 25) Oraș în România; 26) Poftim; 28) Tub fără capăt; 31) Localita-te istorică, unde armatele româ-ne au repurtat o victorie strălu-cită; 33) Regat în India; 34) Im-părat din Orient; 39) Domn al Munteniei, răsturnat prin intri-gile Grecilor; 41) Ce a fost Cice-ron?; 44) Fapt scump tuturor românilor; 45) Comună în jud. Dâmbovița, teatrul luptelor în-tre români și turci, pe timpul lui Mihai Viteazul; 46) Grație; 47) Mediocr; 49) Locul născut al lui Carol de Hohenzollern, rege-le României; 50) Plantă; 56) Ge-neral român, fost secretargene-ral al ministerului de război, președinte al Senatului, rănit cu ocazia atentatului dela 8 Decem-brie 1920; 58) Avocat francez; 60) Pron.; 62) Numele a mai multor Domni ai Moldovei; 63) Istoric francez; 69) Notă; 71) Li-chid; 75) Titlu onorific; 77) A ațipi; 78) Locotenent-colonel sub primul Imperiu francez, șeful conspirației numită «Belfort»; 79) Oraș vechiu; 80) Ștofă; 81) Mă ivesc; 82) Fibră; 83) Mosteni-toarul tronului, speranța Româ-niei de mâine; 84) Metal; 86) Po-sedă; 87) Monogramă a sultan-ilor Turci; 89) Prefix; 91) Ani-mal; 95) Notă muzicală.

Aritmogrif «JOCUL JOCURILOR»

de Tully Grünberg (Loco)

I

	10	11	1	12	13	2	17	11	3	14	16
2	4	2	15	1	14						
4	8	1	17	14	16						
3	18	13	2	15	1	14					
		5	3	19	1	15	6	11	2	14	
19	2	17	2	17	11	1	20				
		14	4	13	3	17	11	3	14	16	
		11	8	9	7	21					
		22	3	11	3	23	16				
		3	15	3	17	11	3	14	16		

II

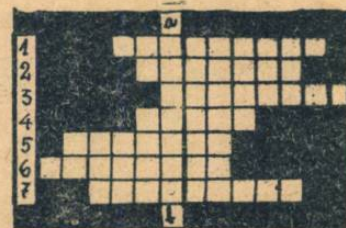
Înlocuind cifrele prin litere, veți obține pe fiecare rând ori-zontal câte un gen de joc. Dela I—II veți afla numele generic al jocurilor.

JOC-ENIGMA

Bălcescu — Odobescu — Bo-lia — Ollănescu — Teodoreanu — Eminescu — Alecsandri — Zamfirescu — Asachi.

1—2 — BOBOTEAZĂ

Joc geografic de Quintus

Să se completeze pătrățelele cu litere, astfel ca orizontal să se afle câte o provincie.

Dela a—b să se găsească nu-mele unei țări europene în care se găsesc aceste provincii.

DESLEGATORII JOCURILOR NOASTRE

N. Gr. Arșene (Buzău), Major Popovici Pompiliu Amibal (Arad), Ilie T. Lupița (Caracal), Anghelescu D. Constantin (Giurgiu), Bercu Engelberg (Bacău), Lucreția și Margareta Pallade (T. Măgurele), Teodor și Anna Stoi-cescu (Ploști), Carol Pascal (Roman), Ionel Șerban (Broșteni-Ar-geș), Gheorghe Gherghel (Sibiu), Didior Buzică (Giurgiu), Vale-riu Ponta (Pecica-Arad), Ionel Constantin-Iocos (Craiova), Ma-nole V. Mărza (Galați), Romulus S. Munteanu-student (Popești-Râmnicul Sărat), Gică Constan-tinescu (Timișoara), Mircea Gros-su Migro (Bârlad), Dan Preoteș-cu-Predan (Craiova), Jean Tapu și Costel Botez (Ploști), Hara-lambie Mărgescu (Turnu Seve-rin), Vlad și Rodica Anghel (Iasi), Nicolina Popescu (Caracal), Ionescu Constantin (Iasi), Silviu Dobos (Pesac-Timiș-To-rontal), Emil Nicolau (Târgul Oc-na), Nicu C. Slav-Sphinx (Câm-pina), S. și M. Breiman (Drochia Soroca), Sorel Avramescu și Pe-tre Samofina (Constanța), Ovi-diu Dorondoc (Galați), Aurel Bărsan (Mălini-Baia), Titus Al-bulescu, Mișu Simulescu (Alexan-dria-Teleorman), Ionel Ionescu (Băicoi), Ovidius Idriceanu, Al. Dobrinescu-Aledo (Bârlad), Tu-dorică N. Popescu-sudent (Carol II-R-Sărat), Al. Haber (Iasi), Du-mitru Ardeleanu (Pecica-Arad), Elena și Ioan Aurel Gheorghiu (Ploști), Ioan Vanjensky (Foc-șani), Florin Tasse, Bică Pisoschi (Craiova), I. Nicolaescu (Balș-Romanați), Rică Timofteșcu (T-Severin), Nicolae Cimpoeș (A-rad), Boris M. Schopoff (Ismail), Avram I. Avram (Ploști), plut-major N. Gurău (Roman), Crys-tian Romeo (Focșani), Nicolaescu F. Aurel (Iasi).

(Continuarea în pag. următoare)

Soluțiile jocurilor din „O.L.” No.2

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) Trofeu; 7) Hippism; 12) Recordman; 13) Cea; 14) Ro; 15) Apt; 16) Ciut; 18) Ic; 19) Om; 21) Limbă; 25) Otranto; 28) Iz; 30) Rall; 31) Ce; 32) Po; 33) Talonat; 37) Ardeni; 38) Sin; 39) Ramus; 41) Ob; 42) Nb; 43) Lua; 44) Eșență; 46) Yeso; 48) An; 49) Onef; 50) Oi; 52) Sir; 53) Venus; 54) Aigner; 55) Tay.

VERTICAL: 1) Tricolor; 2) Re; 3) Oceru; 4) Foot; 5) Er; 6) Ud; 8) Iar; 9) Ica; 10) Sepi; 11) Ma-teh; 17) Imitațiune; 20) 11; 22) Mreană; 22) An; 24) Ripensia; 26) Tănase; 27) Derby; 29) Zom-bory; 31) Cao; 34) Oreus; 35) A-mefa; 36) Tun; 38) Slav; 40) Stog; 45) Ain; 47) Est; 49) Ou; 51) Ir.

JOC MISTERIOS

Grei	+	S	=	Regis
Nina	+	A	=	Anina
Nani	+	I	=	Anini
Maro	+	N	=	Roman
Icar	+	T	=	Răcit
Alb	+	S	=	Balș
Lene	+	A	=	Elena
Narcis	+	E	=	Narcise
Crima	+	N	=	Macrin
Dan	+	S	=	Dans

SAINT SAENS

„Oglinda Lumii” No. 4
BONUL JOCURILOR

Sporturile și inima

Doctorul Boigey, medic-șef al spitalului din Joinville, a făcut o comunicare importantă Academiei de Medicină din Paris, asupra perturbațiilor cardio-vasculare produse de exercițiile fizice.

Observațiuni numeroase relative la diverse genuri de sporturi i-au permis să determine durata acestor perturbațiuni, care e mai largă decât se crede îndeobște.

Un exercițiu violent, dar de durată scurtă de pildă, o cursă de 3000 metri, efectuată în 9 sau 11 minute, turbură sistemul cardiac pe o durată de 1—5 ore; ba s'au văzut și cazuri când condițiunile normale ale circulației nu se restabilesc decât la vreo 7 ore după încetarea efortului.

Vâslitul, practicat în măsura de 20 de lovituri de lopată pe minut, timp de o jumătate oră, modifică ritmul inimii pe un interval de 35 minute până la 2 ore.

Din contra după o partidă de football de o durată de 30 minute, inima își regăsește ritmul mult mai curând, deoarece ac-

tivitatea musculară intermitentă, întreruptă de repaosuri, scurte, e mai puțin oboseitoare pentru acest organ.

Dacă, în urma eforturilor musculare, se adoptă pozițiunea culcată, durata perturbațiilor cardiace se scurtează mult.

GANDURI RASLETE

Dacă vrei să pierzi un ideal, atunci caută de-l realizează.

*

Ne îndrăgostim de o femeie pentru calitățile pe cari nu le are și o părăsim pentru defectele pe cari le are.

*

Deseori cititorul unei cărți are mai mult spirit decât autorul ei.

*

Religia e ultimul flirt al femeilor; ele flirtează cu bunul Dumnezeu.

*

Căsătoria e adeseori o luptă pe viață pentru... pace.

Salutul Jeanettei...

(Foto Keystone)

Incântătoarea blondină a filmului-operetă, Jeanette MacDonald a debarcat, incognito, pe Coasta de Azur, unde salută alături de logodnicul său, Charles Ritchie peisagiul însorit al Rivierei, de pe înaltul unei stânci, înfiptă a dânc în mare.

Vechimea verighetelor

Dintre toate podoabele purtate de om, inelul este cel mai vechiu.

Mulți istorici sunt de părere că verigheta, consacrată căs-

ătoriei, se trage tocmai de pe vremea lui Moise.

Verigheta de cununie era, la început, de fer, apoi de aur; natura ei variaza cu timpul și moda. În zilele noastre multă lume și-o face de platină, înconjurată cu diamante.

Utilizați
zarul
pentru jocul Dv..

dar nu pentru a alege lămpile noastre de radio. Cu alte cuvinte, nu le cumpărați la întâmplare. Este inutil de a risca o încercare cu lămpi necunoscute, pentru că cu lămpi „Miniwatt” vom câștiga întotdeauna. O singură lampă „Miniwatt” este suficientă pentru a regenera aparatul Dv. de recepție. Pentru aparatul cu baterii, oferim o nouă serie miraculoasă:

442 cu ecran
B 424 detectoare
443 finală „pentodă”

Există lămpi noi „Miniwatt” pentru toate aparatele.

MINIWATT
PHILIPS RADIO

Soluțiile jocurilor

(Continuare din pag. 76)

CAPITALA

Miron. Gh. Popescu, Russu D. Nicolaie și Vögely Anny, Iacobini, V. Cl., Elena Dănășoiu, Dorrel și Ginette Schwartz, R. H. Simion, Mișu C. Antonescu, Valentin Cărhăniu și Puica Băncilă. Nae I. Iliescu-Nilly și Mircea I. Popescu-Remmy, Stelian Gh. Constantinescu, Raluca M. Tzudick, Nicu St. Lăzărescu-Nyl, Maria Metaxa, Marinel Șărbulescu, Eustațiu Mărculescu, Sandy Schmidt, Fănică Nicolaescu Balș, Papp Liviu, Nicușor Șonea, Jean Adler, Tully Grünberg, Izic și Solo Schmidt, Ioan Cosmin, Nelu Vasilescu.

PRIN TRAGERE LA SORTI AU CĂȘTIGAT

- 1) Nicolaescu F. Aurel (Iași).
- 2) Nelu Vasilescu (Loco).
- 3) Gică Constantinescu (Timișoara).

Poșta jocurilor

Ionel Constantin-Jocos (Craiova, str. Bucovăț 159): Tinere, ești un obraznic și un imbecil. Dacă părinții d-tale nu ți-au dat destulă creștere, află de la noi că astfel de măgării ca cele cuprinse în „scrisoarea” d-tale nu scriu nici măcar bucătăreșele s'au rândușii. Ești cea mai dezarmantă specie de inconștient agramat pe care am întâlnit-o

dealungul întregii noastre activități de breaslă. E inutil să ne referim la «cuprinsul» misiunilor d-tale. În ceea ce privește însă, monstruoasele greșeli de ortografie pe cari le comiți cu o lăudabilă perseverență, ne rezervăm dreptul de a le comunica profesorului d-tale de limba română pentru ca să se convingă și d-sa de felul cum îl compromit elevii. Iar pentru modul cu totul special în care înțelegi să te adresezi unei redacții, ne facem plăcerea să trimitem în facsimil «scrisoarea» d-tale d-lui director al liceului «Carol» din Craiova.

Însfârșit, ți se realizează un vis de multă vreme mângâiat: redacția «Oglinzii Lumii» ți-a răspuns.

Ioan Aurel Gheorghiu (Ploști) — Țiu să vă fac cunoscut, că prima soluție ne-a sosit a doua zi dela apariția revistei și nu după patru zile, cum ne-a parvenit a d-v., adică Luni. Nu m'am gândit nici odată să părătesc pe cineva, așa că această aluzie la adresa noastră nî se pare lipsită de bunul simț al d-v. 2) Jocurile se vor publica, chiar în numărul de față, se publică unul din ele, avem prea multe ca să putem publica în fiecare număr. De Anul Nou am avut altele primite înaintea jocurilor d-v. Așa că supărarea trece dela sine. Cât despre jocul «Cinema», vă atrag atenția că fotografia jocului a fost reprodusă după un joc din revista «Rebus». Celălalte se vor publica la rând, numai puțină răbdare. Aceasta ca să fim înțeleși!

ACTUALITATEA IN CARICATURA

A găsit soluția

— Domnule, de o oră te ții după mine. Te rog să-ți vezi de drum.
— Spuneți-mi ce direcție aveți și o să merg înaintea d-v.

O CUNOAȘTE...

— Conița trimite vorbă conașului că peste două minute va fi gata de plimbare.
— Bine, atunci să mă deștepti peste un ceas.

ȘTIINȚA LUI IONEL

— Ionel, poți să-mi spui de ce, vara, ziua e mai lungă decât noaptea?
— Pentru că soarele e mai cald și căldura dilată toate lucrurile.

EXPLICAȚIE

Soția: Ești pur și simplu ridicol, dragă, să tot vorbești de rău pe seama soacrelor!..
Soțul: De ce te pierzi cu firea dragă?... Nu vorbesc doar de soacra ta, vorbesc de a mea!

PRETENȚIOS

— Ași vrea să fii odată a mea. Any, vreau să te iau de soție.
— Nu ești deloc modest, Oscar. Să dorești două lucruri dintr'odată, e, ce să zic, cam pretențios.

Prima prevedere

— Hei, Arthur! Ține-mi ochelarii.

CEA MAI BUNĂ OCAZIE

— Unde l-ai cunoscut pe soțul d-v.?
— La ultima mea logodnă.

Relativitate

— Un bilet pentru mine și o jumătate pentru băiatul meu.

LINIȘTE ABSOLUTĂ

— Odaia e barem liniștită?
Proprietăreasa. — Să n'aveți nici o grijă, domnișoară. E atâta liniște, încât puteți auzi chiar ploșnițele sforăind.

INTRE ARTISTE

— Logodnicul meu insistă să renunț la cariera mea teatrală.
— Cu siguranță că se lasă influențat de public.

MOJICIE

— Am un guturaia afurisit — spune amfitrionul musafirului; nici nu simt gustul bucatelor!
— Ce fericit sunteți!

SINGUR IN DUBIU

— Înainte de a-ți încredința fata mea, trebuie să mă informez dacă ești un om de onoare.
— Interesați-vă la un birou de informații și spuneți-mi rezultatul: — sunt și eu curios să știu.

JERTFA

— Te mai îndoiști de dragostea mea, Olga? Ți-am sacrificat doar tot ce posedau creditorii mei!

ASA SUNT FEMEILE

Până și cea mai bună dintre femei ascunde într'insa o sumedenie de răutăți, însă nu știe să facă uz de ele.

*

Dacă îți spune cumva o femeie: «voi merge cu tine până la capătul lumii», calculează bine ce distanță ai de parcurs. Deoarece, la femeie, noțiunea lume se limitează, deseori, la etajul al doilea...

*

Dacă întâlnești vre-o femeie cu copilul ei, exprimă-ți surprinderea asemănării miștelului cu tatăl său. Prostia ta o să-i facă plăcere mamei.

*

Un bărbat care pleacă de la ofițerul stării civile nu mai trebuie să-și facă testamentul: el și-a exprimat deja ultima voință.

O existență prețioasă

— Scăpați-l! Aduceți-l în viața cu orice chip, fiindcă e vorba de un contribuabil!

TIMPUL E BANI

Becherul: De data aceasta mi-ai scotit mai mult de fiecare batistă.

Spălătoreasa: Fiindcă aveau câte două trei noduri în colțuri și am pus la socoteală și pierderea de timp pentru desfăcerea nodurilor.

MODESTIE

— Te câmează, Anthur, că ai mai avut predecesori?

— Nu, draga mea, găsesc foarte natural lucrul acesta: m'ar bucura, însă, enorm să mi fiu cumva al treisprezecelea.

LOGODNĂ STRICATĂ

— I-am spus în față că-i o li-chea și i-am trimis înapoi cadourile.

— Și ce a făcut el?

— Mi-a trimis o duzină de cutii cu pudră... spre a înlocui pudra ce pretinde că ar fi luat-o depe mine în tot timpul logodnei.

Dreptul de întâietate

— Stai! Stai! Eu am văzut-o mai întâi!

COLINDA LUMII

Familia Lindbergh e iarăși fericită

Foto Wide World

Toate se uită pe lumea asta. Până și oribila tragedie petrecută în sânul familiei Lindbergh, prin răpirea de către gangsteri și omorirea mișelească a micului Charles. Dovadă că înșiși părinții gingașilor lor din Oklahama, au un aer destul de mulțumit în apartamentul

Nouile Prețuri Reduse

ale cărților din EDITURA «EMINESCU» S. A.
București I — Strada Inginer Anghel Saligny, 2 — București I

Cereți
gratuit
Catalogul
complet

10 LEI VOLUMUL

Henri Murger: În noaptea nunții
F. M. Dostoievski: Vrajitorul . . .
Björnson: Poveste de dragoste . . .
Richepin: Povestire din lumea nouă
M. Lermontov: Bela, roman . . .
N. Gogol: Răzbunarea groaznică . . .
D'Annunzio: Pisica (Nuvele)
Ch. Folley: Fiul lupilor . . .
Maurice Level: Naufragiul vieții
R. Benim: Rivala, roman . . .
V. C. Rondy: Secretul Principesei
Omessa: Misterul Romanovilor
Epinghoven: Tainele Curtii germane
Bekir Agel: Memoriile unui egiptean
René Cazal: Voluptățile războiului
Miguel Zamacois: Accidentul . . .
Honoré de Balzac: Iubita imaginată
André Theuriot: Coleta, roman . . .
Lynkeus: Frivolități . . .
Cady: Mica cerșetoare . . .
P. B. Hașden: Sic Cogito . . .

15 LEI VOLUMUL

Turgheniev: Eroismul Dragostei . . .
Alex. Pușkin: Fata căpitanului . . .
Guy de Maupassant: Nuvele . . .
Georges Meirs: Pata de sânge . . .
Mihail Eminescu: Geniu pustiu . . .
L. L. Caragiale: Cănuță om sucit . . .
Dr. Frumușanu: Cum să întinerim
Eugen Todle: O iubire . . .
Lia Hărsu: Împărăția de zăpadă . . .

Cărți noi de mare succes

A. Thomas: Catrina-Soldat I... LEI 60
L. Lewisohn: Israele Incotro? . . . 60
Panait Istrati: Tața Minca . . . 60
Panait Istrati: Nerantsula . . . 40
Klabund: Borgia, romanul unei
familii . . . 50
Remarque: Pe frontul de vest
nimic nou . . . 60
Ernst Glaeser: Contingent '924 . . . 60
Joseph Delmont: Evrei în
lanțuri . . . 60
Torberg: Bacalaureatul elevu-
lui Gerber . . . 100
Emil Ludwig: Napoleon . . . 240
V. Margueritte: Vitele umane
V. Margueritte: Corpul tău îți
apartine . . . 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. I . . . 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. II . . . 40
Mihail Eminescu: Poezii . . . 40
Victor Eftimiu: Cântecul milei
Marie-Lise Emilian: 1313 in-
trebări și tot atâtea răspunsuri . . . 40
Musset: Spovedania unui in-
drăgostit . . . 40

ĂVENTURILE DETECTIVULUI ROB. PARKER

55 volume. Fiecare volum LEI 5

BIBLIOTECA „ORIZONTUL”

25 volume Fiecare volum LEI 5

VOLUMUL LEI 20

Poë: Aventurile lui Gordon Pym . . .
J. Kessel: Nopti Siberiene . . .
Ivan Turgheniev: Un cub de nobili
Lew Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici
F. M. Dostoievski: O femeie blândă
Emil Zola: Ispășirea, roman . . .
George Ohnet: Prințul fatal . . .
D'Annunzio: Tragedia a 2 fecioare
Jules Mary: Păcatul mamei . . .
Răzbunarea Spaniolei
Georges Meirs: Enigma trenului 13
Mandelstam: Jim Blackwood Jockey
Louis Hemon: Battling Malone . . .
Victor Eftimiu: Kiriachița, roman
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu
I. Greulescu: Cronicile lui Popic . . .

VOLUMUL LEI 25

Sven Heddin: Dela Polul Nord la
Polul Sud. Vol. I—VI . . .

VOLUMUL LEI 30

Claude Farrère: Casa omului
Murat: Viața amoroasă a
celei Mari
Margueritte: Talionul, roman
Margueritte: Băetana (La Garçon)
Margueritte: Femeia emancipată
Margueritte: Prostituata, roman
Eftimiu: Elfiona, roman . . .
Gustave Flaubert: Ispitirea Sf.
Antoni
Baron de Schlicht: Elita Prusacă
L. Wolff: Fiul lui Anibal, roman
Dr. Alfandari: Cartea femeii în-
cinate . . .

AL. MARGHILOMAN

NOTE POLITICE

5 volume mari . . . Lei 1600

20 LEI MAURICE LEBLANC 20 LEI

Aventurile extraordinare ale lui ARSÈNE LUPIN
Arsène Lupin, Gentleman-Apaș LEI 20
Arsène Lupin, contra lui Her-
lock Sholmes . . . 20
Arsène Lupin, Acul scobit . . . 20
Arsène Lupin, '813 . . . 20
Cele trei crime . . . 20
Dopul de cristal . . . 20
Confidențele lui Arsène Lupin LEI 20
Triunghiul de aur . . . 20
Izbânda lui Arsène Lupin . . . 20
Insuția cu treizeci de sicrie . . . 20
Piatra Miraculoasă . . . 20
Colții Tigrului . . . 20
Secretul omului invizibil . . . 20

Tăiați și păstrați acest anunt

OGLINDA LUMII

21 IANUARIE 1933

ANUL XII

No. 4

Farmec de madonă, dar
o madonă blondă

20 PAGINI
LEI 5

OCLINDA LUMII

28 IANUARIE 1933

ANULXII

No 5

20 PAGINI
LEI 5 MART

Tony Bulandra, una din cele mai proeminente figuri ale scenei românești, va fi sărbătorit peste câteva zile pentru cei 30 de ani de teatru, plini de vlagă și de tinerețe

Compoziția chimică a mașinii umane

Toate organele noastre, inclusiv oasele și dinții, conțin apă. Cantitatea acestei ape variază de la un organ la altul; ea mai variază și în corpul întreg, după vârstă și individ. La un adult se găsește 58—63 la sută, adică în medie 60. Dacă observăm că apa e formată din combinația a 11 părți de hidrogen și 89 oxigen, putem calcula că 100 kg. de corp omenesc conțin aproape 6—7 kiloorame hidrogen și 533 oxigen, sub formă de apă.

Ce se găsește în restul de 40 la sută materii care rămân? Un examen sumar dovedește, mai întâi, că e carbon. Dacă se supraviețuiește o incinerare, se vede că sub acțiunea căldurii roșii, țesuturile organice suferă o descompunere profundă: aburi și gaze se desprind din abundență și, după un oarecare timp, se vede o rămășiță voluminoasă de culoare neagră, semănând cu cokesul. E cărbunele animal, adică o materie formată aproape în întregime din carbon.

Gazele și aburii, analizați la rândul lor, se arată formați prin combinații mai mult ori mai puțin complicate, în care intră în proporții mari hidrogen, oxigen și carbon și, în afară de asta, azot. Alături de aceste patru elemente se mai găsește în amestecul gazelor și aburilor o cantitate mică de produse, conținând pucioasă și chiar fosfor.

În organele corpului, elementele a căror prezență a fost recunoscută nu sunt în stare liberă: ele sunt combinate unele cu altele sub formă de grăsime, albumină, glicogen și multe alte substanțe, zise organice.

Continuând acțiunea focului, masa carbonosă dispare încet și lasă o cenușă albă datorită în cea mai mare parte scheletului.

Proporția cenușii atinge la adăpt aproape 4,5% din greutatea totală.

Compoziția cenușii e mai complicată decât aceea a părților volatile și combustibile. Nu numai că se găsește în ea oarecare cantitate de carbon, fosfor și pucioasă, unite cu oxigen, sub formă de carbonat, fosfat și sulfat, dar și mai multe metale, printre cari calcium, magnezium, potasiu, sodiu și fer. Sodiul e combinat cu clor, adică sub formă de sare obișnuită.

Încercând să evalueze proporția fiecăruia din elementele de construcție ale mașinii umane, savantul francez Bertrand a ajuns la următoarele cifre:

Oxigen	62.81%
Carbon	19.37
Hidrogen	9.31
Azot	5.14
Calciu	1.39
Pucioasă	0.64
Fosfor	0.66
Sodiu	0.26
Potasiu	0.23
Clor	0.18
Magneziu	0.005
Fier	0.005

Total 99.935

Primele trei din aceste elemente de construcție sunt aduse organismului de băuturi și alimente, ori cari ar fi ele. Nu e același lucru cu azotul care nu se găsește nici în zahăr, nici în unt sau alte materii grase. Cum corpul omenesc cuprinde, după tabloul de mai sus, mai mult de o douăzecime din greutatea sa de azot, se vede pericolul ce există, atunci când se înfarcă un copil, de a face uz de un regim prelungit, sărac în materii azotoase: cu toată abundența alimentelor, țesăturile nu se pot forma din lipsă de azot și copilul slăbește în loc să se desvolte. Mai târziu, când organele sunt complet formate, dimpotrivă, trebuie să se reducă proporția alimentelor azotate, acele cari nu sunt suficiente pentru a furniza mașinii noastre căldura și energia necesară.

Tabloul de mai sus ne mai arată că există aproape 1400 grame de calciu în 100 kg. de orga-

nism uman. Acest calciu e localizat aproape în întregime în oase și dinți, cărora le dă rezistență mecanică. Tabloul ne arată și existența mai multor sute de grame de clor și sodiu. Aceste două elemente se elimină în mod continuu și în cantitate mare prin rinichi. Adăugând sare hranei noastre nu-i dăm numai gustul ales ci compensăm și pierderea zilnică de clor și sodiu. Nevoia organismului de clor și sodiu e atât de mare, încât constituie, în fond, baza cea mai solidă a impozitului pe sare adoptat de secole de guverne.

O importantă serie de descoperiri a îmbogățit mult, în ultimii ani, cunoștințele noastre despre compoziția chimică a mașinii umane. Se vede, examinând cifrele de mai sus, că ansamblul elementelor enumerate nu face laolaltă 100. Diferența, pentru a ajunge la acest total, e datorită, după meticuloase și moderne analize ale elementelor

cuprinse de țesuturile noastre în afară de duzina de elemente deja numite, fluorului, bromului, iodului, borului, siliciului, aramei, magneziei, zincului, aluminului, chiar arsenicului, nickelului și cobaltului. Cum totalul acestor metaloizi și metale nu depășește câteva grame, se înțelege că din fiecare nu pot exista decât proporții minime, uneori chiar câteva miligrame.

Ca și ferul, alături de care se așează, aceste mici «infinite chimice» sunt indispensabile funcționării organismului; în mai multe cazuri s'a putut chiar defini rolul lor: fluorul e localizat în smalțul dinților, căruia îi dă o rezistență extraordinară față de agenții fizici și chimici; iodul, angajat sub formă de thyroxină, dă glandei thyroide remarcabilele sale proprietăți: nickelul și cobaltul, relativ abundente în pancreas intervin în fenomenul utilizării alimentelor zaharate sau amilacee, etc. Buna funcționare a mașinii umane, sănătatea și viața noastră depind de prezența sau absența din alimentele noastre a cantităților infinitesimale ale corpului, a căror importanță nu se bănuia la începutul acestui secol. Relevând aceste noi legături ale materiei vii cu materia minerală, chimia biologică a deschis noi și largi orizonturi fiziologiei, igienei alimentare și medicinei.

PE TABURET...

Poziție degajată...

Mâncătoarea de fier

Într'un spital din Londra a fost operată o femeie care prezenta un adevărat stomac de struț. Pacienta, în vârstă de 27 ani, avea un stomac fenomenal, nu numai prin mulțimea corpurilor străine dintr'ănsul, ci mai ales prin natura și felul acestor obiecte.

Pacienta avea, de pildă, predilecție pentru metale. Din stomacul ei s'au scos... 17 chei, dintre cari cea mai lungă era de trei degete, două monede, un inel, trei ace de siguranță din cari unul era deschis, o pilă și o ascuțitoare de creioane.

Tânăra femeie a fost supusă câtorva operațiuni pentru îndepărtarea acestor obiecte și s'a însă- toșit ulmitor de repede.

NAPOLEON

de
EMIL LUDWIG

LEI 240

Magistrala descriere a vieții marelui erou, operă care a făcut atâtă valvă în toate țările, se găsește de vânzare la toți librarii din țară, precum și la Editura „Eminescu” București I, Str. Ing. Anghel Saligny No. 2

No. 5
Anul XII

„OGLINDA LUMII”

28 Ianuarie
1933

Redacția și Administrația București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2
Palatul «EMINESCU» (S. A.) Telefon 325/34 și 325/35

Abonamente { pe un an 250 lei
pe 6 luni 125 lei

REVOLTA CONTRA FEMEILOR CU MAI MULȚI BĂRBAȚI

O știre gravă vine din Thibet: bărbații indigeni se emancipează cu o înțepenie îngrijorătoare. Pe acel pământ îndepărtat femeia deține puteri supreme și despotismul ei se poate exercita fără control. Sexul frumos îi conduce pe bărbați, tratându-i ca pe niște simple jucării. Dacă îi iubește, îi păstrează; dacă nu, îi părăsește și soțul abandonat e rău văzut de toată societatea... Femeia poate avea minimum trei bărbați și un bonz (preot budhist).

Bineînțeles, toți acești soți lucrează pentru soție, afară de cei favorizați. Iată însă că, de curând, un bărbat curajos a ridicat stindardul revoltei și propovăduiește cruciada masculină.

El se numește Amuki și sub ordinele nevastei sale, făcea până mai deunăzi comerț cu piei în provincia Szeccinan. Date fiind distanțele, el nu se întorcea acasă decât odată la doi ani. În timpul călătoriilor sale, a observat prin ținuturile pe unde a umblat nu numai că soții nu se supun soțiilor, dar, mai mult, că ei trăiesc liberi și independenți.

Amuki s'a... indignat (și pe bună dreptate!) gândindu-se la viața de sclavie pe care frații săi o duc în Thibet sub jugul feminin.

Își începu numai decât agitația. La 12 Octombrie 1932, la ora 8 dimineața o defilare a 500 membri ai asociațiilor afiliate avu loc la Lhasa, orașul sfânt. În fruntea cortegiului se afla un stindard purtând această inscripție: **Agitația sexului masculin din Thibet.** Fiecare membru purta un mic drapel cu inscripții de acest fel: **Jos sexul feminin tiran; Bărbații trebuie să fie independenți din punctul de vedere bănesc; Să suprimăm obiceiul care permite unei femei să aibă mai mulți bărbați.**

Manifestanții s'au dus strigând și împărțind manifeste în mănăstirile lamalelor (preoți), rugându-i pe aceștia, cari se bucură de o mare influență, să-i susțină în revendicările lor. Dar lamalele nu numai că nu-i ascultară, dar puseră sub supraveghere pe agitatori, prevenind în ascuns pe femei să se pregătească de apărare.

Era însă prea târziu. Bărbații, mai numeroși decât femeile, sunt și mai solizi. Lupta s'a terminat în favoarea sexului redevenit tare. La urmă, Amuki, și prietenii săi merseră la sediul guvernatorului tibetan, pentru a-i cere să legifereze reforma cerută. La

Iată «expunerea de motive» a acestui proiect de lege:

PĂRINȚI ȘI FRAȚI!

«E multă vreme de când suntem

nu poate ordona nici o muncă bărbatului, în mod obligator.

4) Când moare soția, soțul are dreptul să se însoare din nou.

5) Când soțul are trei frați sau mai mult, femeia nu-i poate sili

Un «menaj» tibetan, compus dintr-o femeie și trei soți cari își slujesc cu o supunere oarbă... aleasa inimii.

supuși neputincioși în mâinile femeilor. Ele ne socot drept boi și cai. Actele lor nebunești sunt atât de multe încât nu le putem menționa aci.

Iată câte-va:

1) O femeie are mai mulți soți; care dintr'înșii nu-i place, e părăsit.

Soții nu îndrăznesc să-i reziste. Iată cum ne disprețuiește sexul feminin!

2) Sub ordinul femeilor, noi lucrăm, zi și noapte, în diferite puncte ale țării. Noi câștigăm banii cu sudoarea frunții și cu sânge. Femeile nu se silesc să ne dea copii și se bucură numai de munca noastră, pe când noi nu ne putem hrăni bine cu fructul muncii noastre. Dacă nu avem o meserie lucrativă, suntem goniti și părăsiți. Suntem sclavi!

3) Femeia e liberă să se remărite, pe când noi trebuie să rămânem văduvi, dacă soția noastră moare. Chiar dacă logodnica moare înainte de căsătorie, logodnicul nu are dreptul să se însoare. Iată de ce sunt mulți văduvi. Singura scăpare este să ne radem capul, ca să devenim bonzi. Suntem bărbați de șapte picioare înălțime; cum putem oare suporta această rușine, fără a sufla un cuvânt?

Să ne unim fraților, pentru a cuceri și doborî femeile rele.

Articolele proiectului de lege sunt următoarele:

1) Guvernul trebuie să recunoască cum că Uniunea noastră are puterea să reprezinte sexul masculin în Thibet.

2) Fiecare femeie nu poate avea decât un bărbat și numai dacă acesta moare, ea se poate recăsători.

3) Perechea se bucură de averea ce aparține soțului, dar soția

să fie bonzi ori lamale.

6) Când perechea nu poate trăi în bună înțelegere, ea se poate despărți.

7) Când femeia e infidelă și impudică (sic!), soțul o poate împiedica prin protestări și invers.

8) Când perechea trăiește împreună, a se poate bucura de bunurile soțului, precum și de cele ale soției.

Totuși, legea a rămas în stare de proiect (ca, pretutindeni, toate legile bune. N. R.) și numai districtul Lhasa a cunoscut agitațiunea masculină și revolta bărbaților. În vastele întinderi mărginite de lanțul Himalayei, poliandria (căsătoria unei femei cu mai mulți bărbați) va continua să domnească multă vreme, cu atât mai mult cu cât copiii masculini născuți din aceste uniuni complicate, sunt aleși și depuși în mănăstiri, iar fetele sunt cercute, acasă, în principiile sfinte ale autocratismului feminin.

Un bonz, îmbrăcat ca vrăjitor.

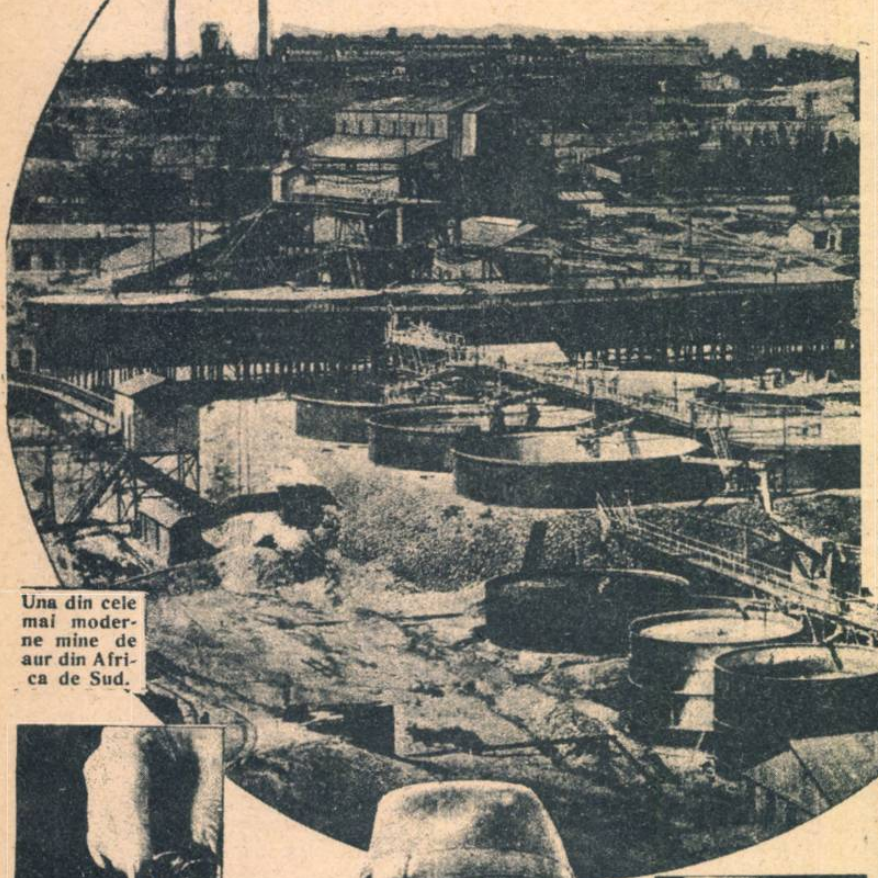

Doă frumuseți din Thibet, cari, pe bună dreptate, își satisfac capriciile sentimentelor.

După zece zile de gândire și, câștigând cauzei sale, câți-va tibetani, el hotărî să dea o lovitură în stil mare. Organiză o «Uniune independentă» și aceasta

15 Octombrie 1932, guvernul trimise un reprezentant, însoțit de 5 femei celebre, la sediul Uniunii bărbaților și, aci, s'a semnat... un proiect de lege.

Aurul blestem

Una din cele mai moderne mine de aur din Africa de Sud.

O avere printru degete...

Orice mână ar dori să fie cât mai mare spre a cuprinde aur cât mai mult...

O operație care întărește: strecuratul nisipului.

Geografia ne oferă puțini termeni de asemănare atât de fascinanți cum sunt numirile acelor regiuni minerale din care se extrage aurul: Transvaal, Klondike, munții Urali, Australia și multe alte ținuturi ajunse acum pe primul plan cu prilejul descoperirii, în zilele din urmă, a unui tezaur imens de către un singuratic și mizantrop căutător: Venezuela, Columbia, și Guiana engleză.

Summayor, un neobcsit căutător de aur, a ajuns la maxima răsplată pe care i-o putea dărui natura, după ani îndelungați de dezamăgiri și cercetări disperate, statornic în convingerea sa și în aceia a multor indigeni, alimentată de legende și istorisiri fantastice, cum că afluenții râului

chip fabulos, cu mijloacele primitive de cari dispune, să găsească râul fermecat, să implinească singur și fără ajutorul nimănui lucrările de săpare și sondaj și, în sfârșit, să se întoarcă prin pădure, cu grozava încărcătură de aur, spre a spune tovarășilor și lumii întregi, uimitorile sale întâmplări.

Întrădevăr, aceasta este una din ultimele fabule care se mai pot povesti oamenilor supra-moderni din 1933, ca să-i uimească și să-i exalte.

Pentru cei cari se gândesc la minele moderne de aur, ce funcționează cu birouri și un aparat ariș de funcționari, având drept scop secătuirea subteranului, cum sunt de pildă acele din Iohannesburg, din sudul Africei, viziunea

Când frigurile aurului te fac lacom...

Mâini de femeie și aur: două ispite.

Cujuni și cu deosebire ai Chicanan-lui care străbate pădurile virgine din sudul Americii ar fi peste măsură de bogați în aur. Și bătrânul, aproape abrutizat, după cincizeci de ani de sărăcie nimicitoare, de lipsuri de tot felul, de clima și de miragiile înșelătoare ale pădurii, reuși în

aurului îngropat în râu, închis într-o pădure virgină, poate să reprezinte, cu drept cuvânt, ultima aventură, — fabula definitivă. Aurul se întoarce, în această fabulă, la cea dintâi și mai veche semnificație de forță, de bogăție și cârmuire.

Cea mai mare cantitate de aur,

at

Mirajul aurului, în mijlocul afacerilor.

Sumayor, neobositul căutător de aur, cărui natura i-a răsplătit cu prisosință cei cincizeci de ani de suferințe...

o întâlnim în zăcămintele terenurilor formate prin retragerea apelor. Dar există în lume și câteva mine importante de aur, dintre cari, cea dintâi, ca întindere și bogăție este aceea dela Witwatersand, din Transvaal, cunoscută în lumea întreagă sub numele simplu de «Rand», unde aurul are un zăcământ cu deosebire caracteristic și interesant.

În mine, aurul se extrage din stânci întregi, nesecate, dar pironite în pământ cu o ușoară înclinare, în loc să fie rânduite, mai mult sau mai puțin paralele cu suprafața, în așa fel în cât minele, pe măsură ce se procedează la extragere, pătrund tot mai mult în adâncime. Unele din ele au ajuns la două mii de metri sub nivelul mării și, înaintând, cheltuelile de extracție vor sfârși prin a se egala, ba chiar a întrece valoarea produsului răvnit, cum se întâmplă, de exemplu, în

Măinile se dovedesc neindestulătoare pentru străngerea acestei averi...

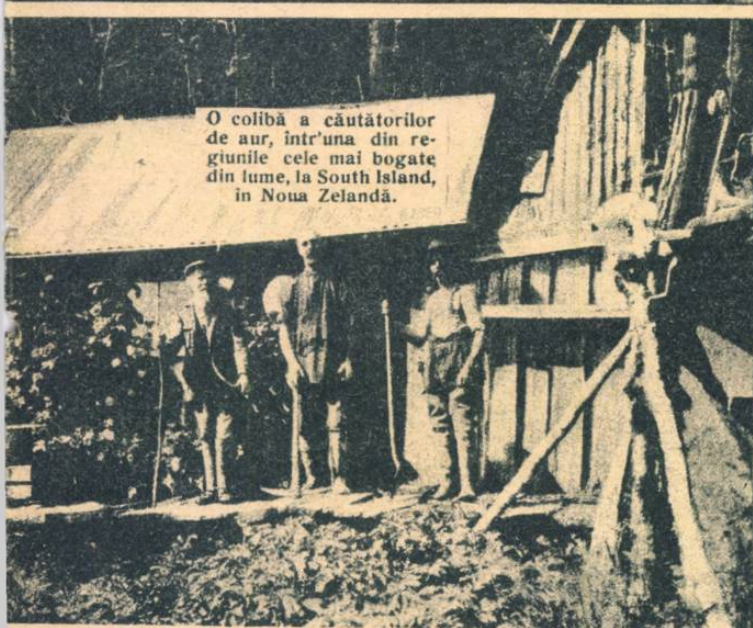

Începutul unei averi: castronul unei case de bancă.

Africa de Sud în mine și chiar în oraș (Iohannesburg, care a fost peste măsură de bogat), unde amenințarea decăderii și a părăsirii bate la ușă, la fel ca și în alte regiuni către care aurul atrăsese o populație falsă.

Cine nu-și amintește, de exemplu, de extraordinarul ținut Klondike, în nordul Americii, care prin anul 1895 nu era încă complet explorat? Impresiunea e cu atât mai vie, cu cât faimoasele «friguri ale aurului» datează abia din zilele noastre și mulți dintre cei atrași pleacă spre regiunea acela îndepărtată, pentru ca astăzi, să fie milionari sau cerșetori, contemporani cu noi. A-

(Urmează în pag. 97)

O colibă a căutătorilor de aur, într-una din regiunile cele mai bogate din lume, la South Island, în Noua Zelandă.

Extragerea hidrolică a aurului.

Cum se prind hoții de bijuterii

Senzațional reportaj dintr'o anchetă mondială de mare actualitate de: L. B. O'CONNOR

5)

Trăia cu o amantă într'o casuță modestă din vecinătatea lacului Rukoucoma în Long Island: un cuib al dragostei. Perechea era cunoscută ca bărbat și soție. Înregistrat cu un bilet abonament pe calea ferată, Billy făcea «navea» înainte și înapoi, între Rukoucoma și New-York. Vecinii îl prețuiau ca pe cel mai de treabă om. Bine înțeles, nu-și zicea Monahan, ci Mr. Williams. În aparență, ducea o viață regulată și normală.

După un furt în dauna soților Livermores, fu arestat în tren. Astfel că atunci după arestare când ziarele îi publicară fotografia, cunoscuților lui din Rukoucoma nu le venea să creadă că acel simpatic Billy Williams, era un hoț cu renume.

Monahan fu condamnat la mulți ani de recluziune, pe cari îi ispășește și acum, la Danemora, unde are o purtare exemplară.

Dacă ar destăinui în mâinile cui se află unele din bijuterii, cari îl preocupă mult pe Noel Scaffa, termenul pedepsei i-ar fi redus simțitor dar banditul știe să tacă, atât despre el cât și despre alții, într'un chip uimitor.

Cât despre Barry, se va putea da de urmă. Dar nu putem aștepta ca departamentul din Căjuga, de unde a evadat, să cheltuiască mii de dolari pentru scopul acesta.

Ce soartă au avut cele 4.000.000 de dolari, în bijuterii, furate de Asociația Monahan-Barry? Două din gazdele cele mai indicate în cazul acesta sunt cunoscute poliției. Unul din ei era în legătură intimă cu vestitul hoț Arnold Rothstein. Dacă s'ar putea avea o convorbire cu Arnold Rothstein, pe lumea cealaltă unde se află acum, poate că el ar da informații multe și folositoare. E știut că Arnold Rothstein nu se da în lături, dela nici un fel de furt. Bijuteriile furate treceau în mâna lui, el le cumpăra cu preț de nimic, le scoțea din monturile originale și le făcea astfel de nerecunoscut. Apoi le vindea cu preț «onest» realizând câștiguri enorme.

Un altul din tăinuitorii implicați cu Barry și Monahan, fu Morris Frank. Dar abia află că este căutat de poliție, și fugi din New York fără a i se mai putea da de urmă.

Un al patrulea tăinuitor din această bandă, se ocupă și astăzi cu asemenea afaceri și are un mic magazin cu bijuterii, în Five Avenue.

ADEVARAȚII PROFITORI

Gazdele, sau «fences» cum li

se spune, sunt adevărații «profiteers», adevărații profitori ai fururilor de bijuterii. Și e drept! Ei trebuie să plătească, la rândul lor, sume însemnate compliceilor, pentru «protecție» care în același timp le servește și hoților înșiși — și încă ce sume!

Și totuși e știut că tăinuitorul nu trebuie să fie niciodată în contact direct cu hoțul sau cu hoții. În general, este un intermediar, zis «go-between».

Acum, să presupunem că intermediarul se prezintă la «fence» cu bijuterii în valoare de 100.000 de dolari. Luați cuvântul meu drept literă de evanghelie. Gazda nu-i oferă mai mult decât 3000 de dolari. Poate, în urmă, după multă târăgăneală, să ajungă la 5000. E limita maximă a prețului pe care gazda din New-York îl plătește pentru nestematele furate.

Adăugați la aceasta și faptul că intermediarul trebuie să-și aibă partea lui de mijlocire, și vedeți acum ce profit trage hoțul din isprava lui!

Cunosce un caz specific în care o podoabă de bijuterie, în valoare de 70.000 dolari fu cumpărată de un «fence» pentru suma de 1500 dolari!

Mai sunt cazuri când bijuteriile furate sunt atât de cunoscute și atât de lesne de identificate, iar hoții lipsiți de cumpărători imediați, și în mare nevoie de bani nu știu cum să ducă prada înapoi, la locul de unde au furat-o!

Dacă sunteți cititori pasionați ai acestei cronici, n'ar trebui să uitați episodul care a făcut atât șgomot în Statele Unite, vorbesc de șarlatanul acela de negru, Byron B. Jones, care fură doamnei Sidney Hutchinson, bijuterii în sumă de 114.000 dolari, la vila ei din Beverly Farms, la Massachusetts. El nu se pricepea cum să le vândă și fu prins de detectivi pe când colinda să ofere aceste pietre prețioase pe la fel de fel de oameni, cu niște prețuri de răs, de parcă ar fi fost bucăți de sticlă!

Din cele ce am spus, pare lucru de mirare de ce hoții de bijuterii, în genere, preferă să aibă de-aface cu agențiile de asigurări, și cu tăinuitorii, «fences».

Companiile de asigurare nu cer altceva decât restituirea bijuteriilor furate, achită hoților, procentul de zece la sută din valoarea lor, și nu vor să mai știe de nimic altceva. Tăinuitorii plătesc mult mai puțin, ei uneori îi trădeză pe hoți!

Grover Whalen, când era comisar de poliție, încercă să se ocupe tratativelor directe dintre reprezentanții companiilor asiguri-

rătoare și hoții de bijuterii. În acest scop, îl sfătui pe Noel Scaffa să-și schimbe tactica. Whalen luă hotărârea aceasta după senzaționalul caz Donahue, în care Noel Scaffa ca reprezentant al companiei «Federal Insurance» plăti suma de 65.000 dolari pentru restituirea unor bijuterii în valoare de aproape 650.000 dolari, cari fuseseră furate dela familia Donahue, la Hotel Plaja, din New-York.

Dar instrucțiunile lui Whalen nu avură nici un rezultat. Făcu o încercare de proces împotriva lui Scaffa, dar nu se alese decât cu o biată sentință judecătorească, bună de nimic.

La urma urmei, afacerile sunt afaceri, «business is business»!

Cu toate acestea, Scaffa vru să dea dovadă de spiritul lui de supunere față de poliția din New York, în Mai 1950, când, cooperând cu ea, captură o faimoasă bandă de hoți de bijuterii, izbutind în același timp să pună mâna și pe pradă: peste 1.300.000 de dolari în pietre prețioase!

CARIERA LUI SCAFFA

Scaffa, în lunga și strălucita lui carieră de detectiv, a stabilit legături utile mai ales cu lumea de jos, creându-și în juru-i o rețea de informatori «stool pigeons», cum li se zice la New-York cari îi serviră ca bază în investigațiile lui polițienești.

El dispune și de o arhivă foarte bogată de fotografii și documente, un fel de «Rogue's Gallery» a lui proprie, un cazier polițienesc de primul ordin, unde criminalii specializați în furtul bijuteriilor sunt clasificați după caracteristicile lor personale.

Așa dar, informatorii lui îi aduseră la cunoștință că un anume O'Bolcor, zis «Chuck», om cu resurse bogate și cu oarecare autoritate pe-atunci, atât în câmpul politic cât și în cel sportiv, destul de cunoscut la Buffalo, și un individ modest și deloc cunoscut, unul, Robert Nelson, din Brooklyn, cumpărau pe față bijuterii furate. După informatori, Nelson și O'Bolcor știau ceva despre niște pietre prețioase, în valoare de 300.000 dolari, cari fuseseră prădate cu o îndrăzneală nemai pomenită în ziua de 14 Noiembrie 1929, dela invitații unui prânz somptuos oferit de John L. Carson, Fr. în apropiere de Snyder, N. Y. precum și o cantitate de bijuterii, prețuite la peste 250.000 dolari, furate într'un hotel din Miami (Florida) și alte numeroase jafuri de bijuterii.

Scaffa organizează numai decât un

răbdător și destoinic serviciu de supraveghere, ținând pe cei doi inși semnați, așa de bine condus, încât O'Bolcor și Nelson erau urmăriți pas cu pas în tren, în restaurante, în hotel, ori unde se duceau, ori unde se mișcau, vorbeau sau făceau ceva.

Nu mai așa, extraordinarul detectiv, care se bucură încă de mijloace și resurse excepționale, de creier, de personal și de dolari, izbuti să obție confirmarea bănuelilor de până atunci.

Într'o zi, văzând că afacerea era... destul de coaptă, Scaffa putu să deschidă «negocierile» direct cu O'Bolcor, pentru restituirea prăzii sau a unei părți dintr'nsa.

Dar, în loc de a da tratativelor încheierea naturală în asemenea împrejurări, adică să debunseze lui «Chuck» suma convenită și să primească în schimb bijuteriile furate, fără a informa poliția, de astă dată detectivul particular, pentru motive numai de el cunoscute, se puse în legătură cu «Police Headquarters» din New York.

Hotărârea în modul acesta să se întindă o cursă de toată frumusețea, atât lui «Chuck» cât și compliceilor lui.

Se știe că «Chuck», venit în-trădins dela New York, trăsesse la hotelul Commodore, unde-și alesese cartierul general, în camera No. 1985. Câțiva detectivi particulari, de sub ordinele lui Noel Scaffa, locotenentul detectiv Richard Oliver și detectivul James Ryan, din corpul polițienesc al New York-ului, se instală în camerele vecine cu aceia dela No. 1985 și într'o altă de pe acelaș coridor a cărei ușă era chiar în fața camerei lui «Chuck».

Era un plan tactic, pregătit cu o minuțiozitate și inteligență mai presus de orice critică. În modul acesta, agenții, putură să urmărească mai multe zile de-arândul ceea ce petrecea în camera lui «Chuck», să vadă ce persoane veneau în vizită și să asculte convorbirile lor.

Ajunseră astfel într'o Luni, 28 Mai, din anul 1929.

«Negocierile» mergeau spre în-coronarea lor finală și senzațională.

Un mic, dar prețios pachet cu bancnote de câte 1000 și 500 dolari, fiecare însemnată și înregistrată dinainte la poliția din New York, trecu în mâinile lui «Chuck». În total 25.000 de dolari. O sumă destul de respectabilă. În schimb, se deschise valizele cari conțineau prada, calculată la circa 300.000 dolari.

(Continuarea în No. viitor)

Hollywood, edenul californian

În 1911, la descălecarea primilor oameni ai cinematografului în sudul Californiei, Hollywood — capitala de azi a filmului — nu era decât un târgușor necunoscut: câte-va ferme, câte-va șoproane și livezi exotice. Singurul «edificiu» mai impunător era baraca în care se afla instalată primăria, oficiul poștal și secția de patru pompieri. Ca populație (Mexicani și Indieni) orașul nu număra decât 7000 suflete. Cu timpul Hollywood începu să fie colonizat de imigranți francezi, italieni, irlandezi și germani cari, posedând oarecare stare, au înfrumusețat târgul cu vile drăguțe.

Prima întreprindere de cinematograf, a fraților Horsley, a preferat totuși pustietatea din Hollywood (Pădurea sacră) orașului modern Los Angeles din apropiere. S'au investit 2500 do-

Angeles și, apoi, după un an, adică în 1912, a venit la Hollywood și firma Universal-Film, care a făcut prima instalație de proporțiuni cu adevărat americane.

Clima, aproape unică, din această regiune — în cele șase luni de primăvară și vară nu se pomeneste ploaie — a atras acolo toate marile companii cinematografice. Târgușorul Hollywood deveni, iute, ținta unei adevărate invazii de actori, autori, desenatori, fotografi, meseriași de toate breslele, coafori, negustori de articole fotografice, electricieni, ziariști; bineînțeles, s'au găsit și oameni întreprinzători cari, în scurt timp, au realizat milioane cu articolele de modă. În felul acesta, într'un interval de 22 ani (1911—1933), populația Hollywood-ului a crescut de la 7000 la 130.000 locuitori.

(ca să nu lipsească).

Bogații considerabile sunt acumulate acolo. Deoparte, avem extrem de costisitoare instalațiuni pentru prepararea filmelor; pe de altă parte, imensele averi ale unei noi aristocrații — aceea a magnatilor industriei cinemato-

Novaro, etc., ale căror venituri anuale se cifrează la milioane de dolari.

Hollywood, pădurea sacră de odinioară, este astăzi un adevărat Eden al unui număr restrâns de privilegiați.

Hollywood mai poate fi privit

Cinematografierea unui ospăț, reprezentând viața pestriță și turmentată a unor actori de circ, într'un studio din Hollywood

grafice, cari locuiesc în Hollywood ca niște suverani. Iar printre supușii acestora sunt unii, după cum știți, — ca Charlie Chaplin, Douglas Fairbanks, Harold Lloyd, Jackie Coogan, Mary Pickford, Greta Garbo, Ramon

ca un Babel modern: toate neamurile sunt reprezentate între zidurile sale, pe străzile orașului se aude un amestec amețitor de limbi, pentru că artistele și artiștii sunt recrutați din toate părțile lumii.

Zilele de naștere ale vedetelor

Când lumea a celebrat noul an, două mari vedete de la Hollywood au avut prilejul să constate că viața lor s'a scurtat cu 365 zile, deoarece, în această zi, era aniversarea datei nașterii lui Marion Davies și William Haines.

Diferite alte sărbători ale anului marchează, deopotrivă, aniversarea altor câteva vedete din cetatea cinematografului.

Wallace Beery, de exemplu, a venit pe lume la 1 Aprilie și încântătoarea Leila Hyams la 1 Maiu.

Aruncând o scurtă privire asupra celorlalte date de naștere ale actorilor și actrițelor mari din studiouri, descoperi alte câteva fapte interesante.

Februarie, luna cea mai scurtă a anului, este totuși luna în intervalul căreia cel mai mare număr de vedete își serbează ziua. Clark Gable, Ramon Novaro, John Barrymore, Jimmy Durante, Wallace Ford și Robert Young au văzut lumina zilei în cursul acestei luni care este, în deobște, luna cea mai tristă a anului.

Apoi, șapte vedete își serbează ziua de naștere în primele zile de lună: Marion Davies, William Haines, Clark Gable, Wallace

Beery, Charlotte Susa, Leila Hyams și Gertrude Michail.

Luna August, care este luna Normei Shearer, nu numără, între vedetele născute în decursul ei, decât actrițe. E vorba de Ethel Barrymore, Colleen Moore, Dorothy Jordan, Anita Page și Myrna Loy.

În trei cazuri diferite, actorii studiourilor din Hollywood își serbează data nașterii perechi: Afară de Marion Davies și William Haines, Marie Dressler și John Milyan, s'au născut la 9 Noembrie, în timp ce Hedda Hopper și Johnny Weissmuller s'au născut la 2 Iunie.

Însă cea mai curioasă dată de naștere este, incontestabil, cea a Louisei Closser Hale care se îngrozește pe an ce trece, la gândul că s'a născut într'o Vineri, la... 13 Octombrie.

Un om cu inima deplasată

La spitalul central din Neapole, în cursul operării unui coafor, Iosef Peterlini, în vârstă de 20 de ani, s'a constatat că pacientul are inima și splina în partea dreaptă, pe când ficatul și apendicele îi sunt situate în stânga.

Charles Farrell, răsătându-se pe plaja de la Hollywood în tovărășia amicilor săi nedespărțiți: câinii Bobby și Teague.

lari în instalarea unui atelier pentru rularea filmelor.

Exemplul a fost urmat de mai multe firme: Cristse, care a investit 4000 dolari, Griffith, care a abandonat instalația din Los

Târgușorul săracăcios de acum două decenii s'a transformat, ca prin atingerea unei baghete magice, într'un superb oraș occidental, cu clădiri impunătoare, printre cari și câți-va... «sgărie-nor»

Anul polar

43 expediții de savanți iau parte la cercetări arctice.-Și o femeie e la pol!

Al doilea an polar început în Septembrie 1932 se va sfârși în Septembrie 1933.

Ideea «anului polar» a fost dată acum 50 de ani de meteorologul Weyprecht și a fost primită cu entuziasm de specialiștii de atunci, experimentându-se prima oară la 1882—1883 cu concursul

american care să-și riște viața, ridicându-se în stratosferă în nordul Canadei.

CHEIA TIMPULUI

Nici odată Polul n'a fost asaltat de atâția oameni de știință. În plus, exploratorul Lincoln

matică a legii atracției universale.

Meteorologia se găsește actualmente în faza astronomiei înainte de Newton. Se poate urmări formarea anticiclunilor și depresiunilor, fără a se cunoaște însă legea sau legile ce le provoacă, după cum vechii astrologi urmăreau mersul planetelor fără a ști că mișcarea lor se face datorită atracției solare și după anumite legi, găsite mai târziu de Kepler.

Cum una din cheile meteorologiei e la poli, nu e de mirare că există și o gazetă a polurilor, apărând bine înțeles în limba engleză și numai de două ori pe an. E «The Polar Record» din Cambridge.

Ultimul număr al acestei publicații semestriale anunță că la cercetările anului polar iau parte 43 expediții. Stațiunile de observație sunt instalate în următoarele puncte geografice devenite celebre: Eskdalemuir, Lerwick, Rudeskow, Lovo, Abisko, Tromsø, Bear Island, Thorsoen, Hammerfest, Kautokino, Petsamo, Kazan, Sverdlovsk, Karmakauly, Insula Franz Josef, Dickson, Lerna, Bulun, Yakutsk, Nijne Kolymsk, Uellen, Barrow, Fairbanks, Sitka, Fortul Rac, Meannock, Chesterfield, Lady Franklin Bay, York, Fiordul Kingua, Godhaven, Godthaab, Myggbukta, Jam Mayen, Reykjavik, Sndankyl, Kandalaška, Slutk, Kutino, Ivigtut, Angmassalik, Scoresby Sund și Fiordul Seydis. Unele din aceste localități sunt desigur cunoscute cititorilor noș-

făcute în noaptea revelionului echipajul și-a pierdut busola. La 2 Ianuarie se primi vestea prin T. F. F. că Malygin s'a lovit de un iceberg. Pe bordul vasului se aflau numeroși savanți, cari au fost salvați la timp de spărgătorul «Medow». Până la 18 Ianuarie când dăm aceste rânduri la tipar nu se știe dacă Malygin va fi sau nu salvat.

Deocamdată apa ce a pătruns în spărgător a înghețat, fiind pe Oceanul Arctic un ger de —35 grade. Construcția specială a vasului îl va pune poate în măsură să reziste la presiunea banchizei ce-l strânge ca într'un clește. Chiar dacă ar fi amenințat să se scufunde, echipajul nu va fi în pericol, putându-se salva cu skyurile pe ghiață. În plus la primăvară vor sosi șalupe de pescari norvegieni spre a da ajutor acestor naufragiați.

ȘI O FEMEIE LA POL!

D-na prof. Demme e prima femeie ce ia parte la expedițiile polare. A făcut exerciții de antrenament în Siberia și nădăjduște să reziste unui ger de —50 grade.

Iarna aceasta e însă ușoară chiar la pol.

VIITORUL AN POLAR

Al treilea an polar va fi la 1982—83. Să nădăjduim că peste o jumătate de secol țara noastră va putea lua parte în mod efec-

Spărgătorul de ghețuri «Malygin» strâns ca într'un clește de ghețurile polare.

a nouă state. Propunerea lui Weyprecht, ca anul polar să se repete la 50 de ani, a fost deosemena luată în considerație. Lucrările de acum o jumătate de secol sunt în prezent repetate, bineînțeles, cu instrumente moderne, mult superioare celorla dela 1882.

IN CE CONSTĂ UN AN POLAR?

Meteorologia se bazează pe observațiunile făcute simultan în cât mai multe puncte ale globului și transmise prin telegraf sau radio, birourilor centrale de previziune. Centralele cele mai bine organizate sunt «Office National météorologique de France» și «Weather Bureau» din Washington, care primesc știri radiotelegrafice zilnice dela stațiunile permanente polare. Observatorul din Spitzberg, situat aproape la 83 grade latitudine boreală, deci numai la 7 grade de pol, transmite buletine meteorologice uneori de patru ori pe zi.

Anul acesta au plecat în tinuturile polare 43 expedițiuni cari vor lucra toată iarna, primăvara și vara, mărind astfel în mod excepțional rețeaua permanentă a posturilor meteorologice.

PICCARD IA PARTE LA ANUL POLAR

Pentru a mări interesul științific, profesorul Piccard a plecat de curând în America pentru a pregăti o nouă ascensiune în stratosferă, din tinuturile polare, la care fără să ia parte personal, își va da concursul tehnic. Histrul învățat belgian nu poate pleca la Pol în balon pentru simplul motiv că nu e antrenat la frig. E însă probabil să se găsească un explorator polar a-

Elsworth intenționează să plece cu avionul la acest capăt al pământului. De altfel Elsworth a mai fost la Pol acum vre-o zece ani, când a zburat împreună cu Amundsen deasupra punctului matematic cel mai septentrional de pe glob.

Cercetările polare au de scop în primul rând să contribuie la progresele științei previziunii vremii. Se știe că situația atmosferică a unei țări e comandată în bună parte de situația atmosferică a țărilor vecine și chiar a unor tinuturi la mii de kilometri depărtare. E stabilit bunăoară că situația climatică a României e, vara, la discreția centrului de mare presiune din Azore, de origine dinamică și iarna depindem de anticlonul din Siberia, de origine termică.

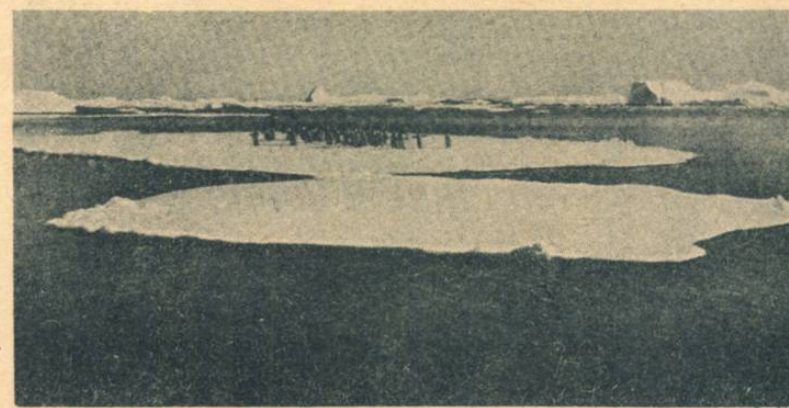
Dela 1883 s'au introdus noțiunile noi precum «fronturi polare», «valuri de frig», datorite maselor de aer rece polar transportate spre ecuator de curenții atmosferici. Într'un articol publicat în «Révue Générale de Sciences», fizicianul J. Rouch afirmă că una din cheile timpului e în regiunile polare.

Se naște întrebarea: vor avea norocul savanții să găsească această cheie?

Newton descoperind legea gravitației, a pus bazele astronomiei moderne. El văzu într-o zi căzând un măr, întâmplare banală observată de milioane de oameni înaintea lui. Matematicianul englez a fost însă primul om care și-a pus întrebările:

— «De ce cade mărul?»
— «Dacă pomul ar fi înalt până în nori, mai cădea mărul?»
— «Dar dacă ajungea pomul până în lună?»
— «De ce nu cade atunci luna?»

Răspunsul fu formularea mate-

Viața animală pe banchize: o colonie de pinguini, cari dau impresia unei societăți organizate.

tri, fiind situate în nordul Norvegiei, Siberiei, Canadei, Groenlandei și Islandei.

Din motive bugetare România n'a putut trimite delegați la poli. Polonia a trimis însă o misiune la Spitzberg care va lucra un an de zile.

PRIMA VICTIMA A ANULUI POLAR

Anul polar a făcut și o victimă. E spărgătorul de ghețuri «Malygin».

Probabil din cauza petrecerii

tiv la anul polar, trimițând eventual escadre de stratonave spre ambele poliuri ale planetei.

REMUȘCAREA

— Vă interzic să vă mai atingeți de mine, domnule director! Mergeți prea departe. Abia eriați încercat să mă sărutați, contra voinței mele și azi încercați același lucru.

— Scumpă duduie, d-ta nu știi că un bandit se întoarce întotdeauna la locul crimei sale?

Noaptea de pomină de pe vasul „Atlantique“

S. O. S... S. O. S... „Atlantique“ 49° 30' nord 3° 17' vest în flăcări

Tipătul acesta de desnădejde a fost interceptat, Miercuri dimineață, de către toate posturile de radio instalate pe coasta Cherbourg-ului, precum și de vapoarele aflătoare în largul mării. Vaporul german Ruhr, scutit cel dintâi la locul catastrofei, a reușit să ia pe bord o mare parte din echipaj. După aceea, cu toate chemările disperate, serviciul de radio al lui Atlantique nu mai răspunse, până când intra în funcție, ca să dea informațiuni, aparatul de pe vasul englez Fal-mouth.

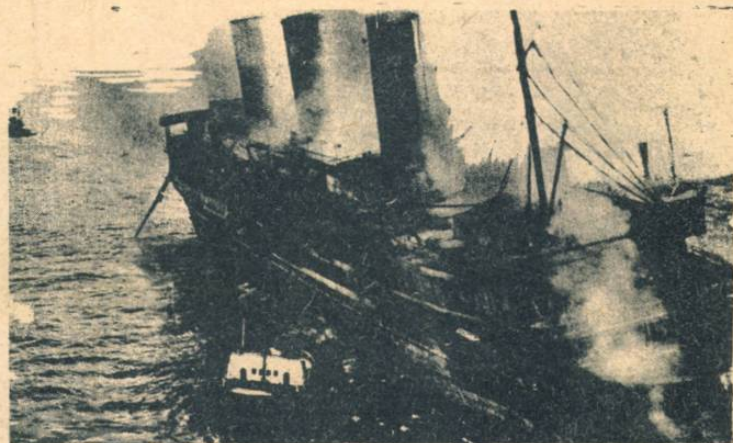
nevreilor. La ceasurile patru, dimineața, se dăduse prima alarmă de foc și personalul de bord se silise din răpuzeri să stingă incendiul cu propriile-i mijloace. După trei ore de eforturi supraomenești, comandantul Schoofs încetă lupta socotind-o inutilă, și ordonă să lanseze primul S. O. S. dar semnalul fusese transmis mai dinainte de Ruhr, care asistase la tragedia aceasta, din depărtare.

Marinarii se aruncară în valuri și fură adunați de vapoarele cari se strânseseră în cerc în ju-

lor încetarea luptei și coboră ea în șalupe, dar câțiva din aceștia nu izbutiră să le apropie și căzură lângă pereții vasului, sleiți

fost zadarnice.

De asemenea, André Lebron, a luat foc în portul Marsiliei, acum doi ani, și, la 8 Octombrie

O fotografie impresionantă a vaporului căzut pradă flăcărilor, luată de pe un hidroavion englez.

„Atlantique“, uriașul transatlantic francez, distrus de un incendiu misterios. Câțiva dintre cei scăpați de dezastrul de pe „Atlantique“, imediat după debarcare.

Flăcările, înălțându-se din corpul transatlanticului, alcătuiau un rug monstruos ce se vedea limpede la o depărtare de peste optzeci de kilometri și 86 de oameni, făcând parte din echipaj fusese salvați de Ruhr.

Vasul în flăcări se afla în vecinătatea insulei Casquets și în scurtă vreme fu încercuit de un număr considerabil de remorchere și crucișetore, venite să ajute la opera de salvare. Hidroavioanele din Chateyenne sburau pe de-asupra fantastului munte de jăratec, de fum și de flăcări, a cărui viziune era înspăimântătoare, pe când, la distanță, așteptau salvatorii, neputincioși să facă vre-o intervenție.

L'Atlantique, având 42.000 de tone, era unul dintre cele mai moderne și luxoase vapoare ale marinei comerciale franceze. Plecase din Bordeaux, baza lui pentru călătoriile ce le făcea spre America de Sud, îndreptându-se spre Havre, unde trebuia să intre pentru câteva mici reparații și obișnuita verificare obligatorie. Pe bord nu se aflau decât 206 oameni, necesari ma-

rul uriașului schelet fumegând.

În după amiaza acelei zile, un aviator englez reuși să sboare de-asupra rugului plutitor, la o înălțime de abia 150 metri și să fixeze în câteva fotografii această cumplită catastrofă. Se vedea că focul ardea în douăsprezece părți diferite, iar transatlanticul fusese redus la un morman de cherestea fumegândă.

Din cele povestite de către unii naufragiați, reiese că focul ar fi luat naștere într-o cabină de clasa întâia, pe la orele 3.30 dimineața. Stranie coincidență cu Philippar! Dar, probabil, fiind vorba de un scurt circuit, flăcările se întinseră în același timp, și cu repeziune, în cabinele învecinate, năpădind de foc și fum până și cabina de radio-telegrafie, astfel că operatorul n'a mai avut posibilitatea să-și transmită cererile de ajutor.

Echipajul, mobilizat cât ai clipi din ochi, căută zadarnic să se lupte cu violența focului, alimentat cu prisosință de lemnăria aflătoare din belșug pe Atlantique. La orele șase, tipătul lugubru al sirenei anunța marinarii

de oboseală și asfixiați. Alții se înecară, târați în fundul apei de însăși barca al cărei fund se spărsese. Vasul în flăcări, abia părăsit, începu să plutească, amenințând să se îndrepte în spre vre-un port englez, unde împotmolindu-se să împiedice navigația. De aceea fu urmat de o canonică care avea însărcinarea să-l arunce în aer dacă pericolul acesta tindea să se realizeze.

Din fericire, câțiva marinarii de pe vasul Pollux, reușiră să se urce pe bordul epavei incendiată și să fixeze câteva scobituri prin mijlocirea cărora au putut să facă o serie de manevre cari îndreptară scheletul de flăcări spre Cherbourg.

Catastrofa aceasta ne reamintește o alta, întâmplată acum opt luni, a vasului Georges Philippar, care, din cauze încă necunoscute, căzu pradă flăcărilor la 17 Mai 1932, în largul Capului Guardafin, făcând peste o sută de victime. Atunci, deasemenea, focul izbucni pe la ceasurile două din noapte, în cabinele de clasa întâia și toate străduințele pentru localizarea incendiului au

1931, în același port s'a stins focul izbucnit pe vasul Lamartine.

O soartă într'adevăr excepțională a avut vaporul olandez Pieter Corneliszoon Hooft, care a fost cuprins de flăcări de șase ori până când, la 9 Decembrie trecut, incendiul l-a distrus cu desăvârșire în largul mării. În noaptea Sfântului Silvestru, din 1928, Paul Lécat era complet mistuit de flăcări și, după câteva luni, venea rândul mărețului Paris care, în urma unui groaznic incendiu, la Havre, reușea să se salveze numai în parte.

La 21 Mai 1930, vaporul Asia își găsea aceeași soartă care trebuia, apoi să-l lovească pe Philippar, exact în același loc.

Zilele acestea, un alt incendiu s'a declarat pe bordul transatlanticului France, dar a fost stins după ce totuși flăcările își împlinise opera lor nimicitoare.

Rugurile acestea aprinse pe mare, sporesc și mai mult tragedia ceasului prin care trece omenirea și pe care numai țările tari, disciplinate și strâns unite în jurul instituțiilor lor, mai pot astăzi să-l înfrunte.

Căpitanul Schoofs, comandantul vasului „Atlantique“, raportează d-lui Meyer, ministrul Marinei Comerciale Franceze, modul cum s'a produs catastrofa.

ULTIMELE EV

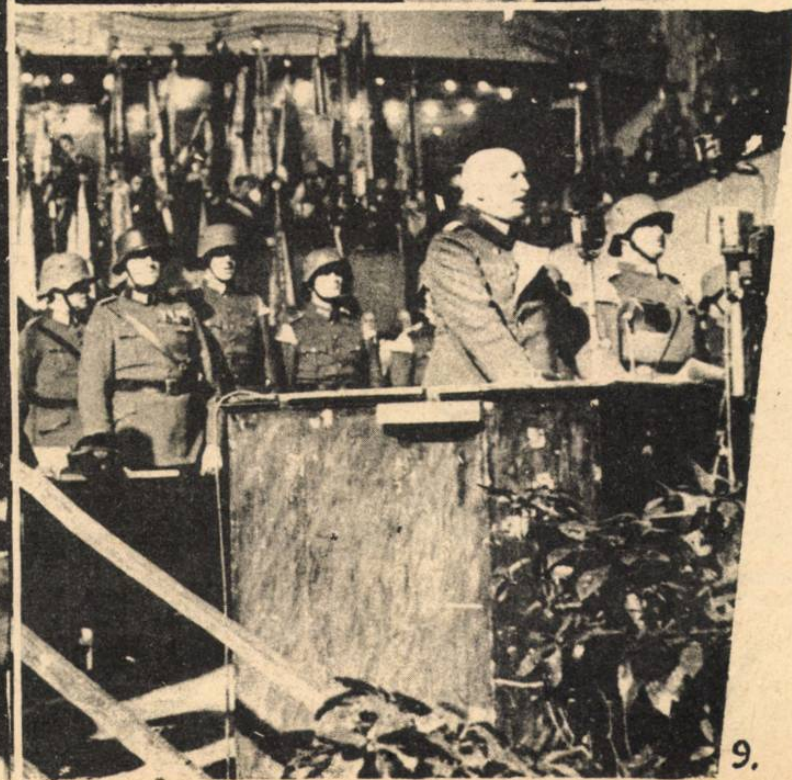
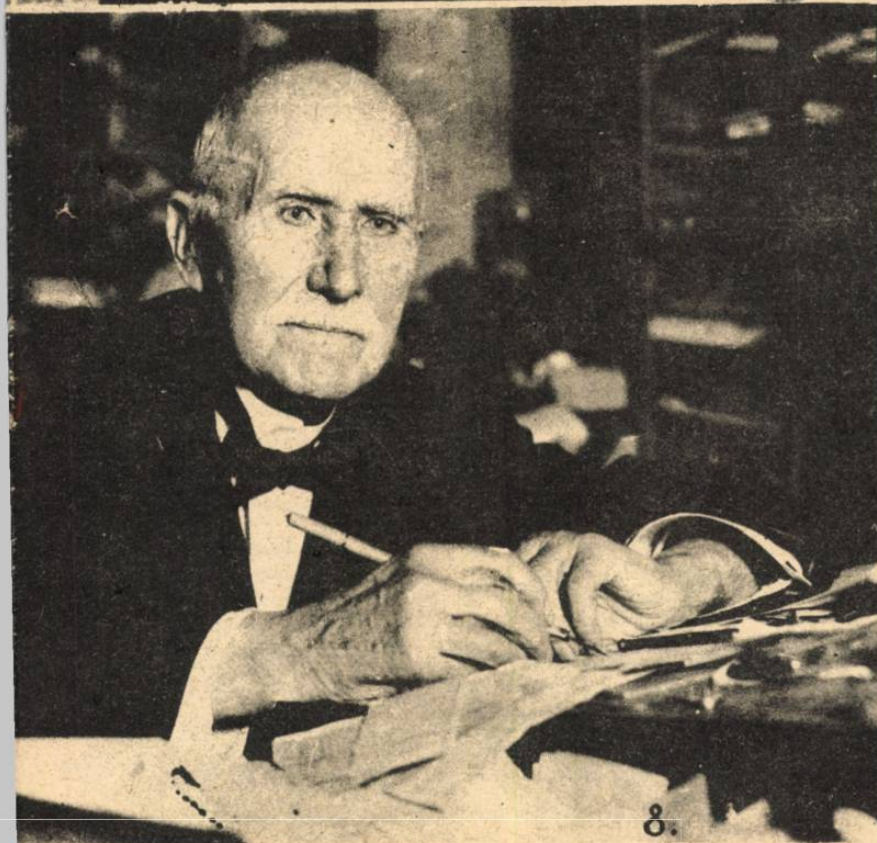
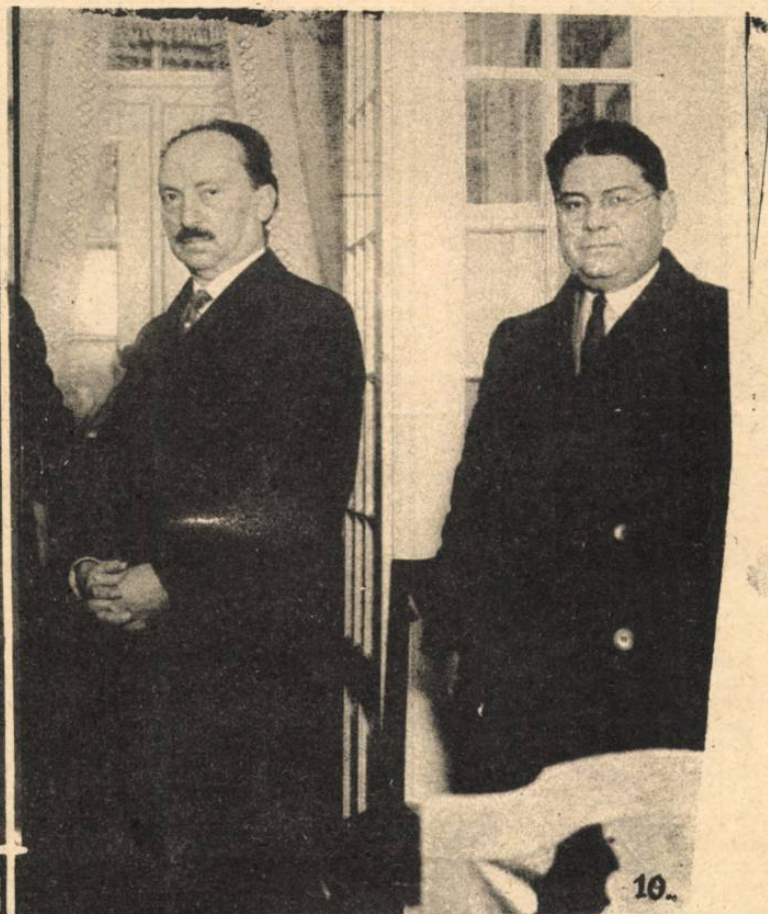

ENIMENTE *ale* SĂPTĂMĂNEI

1) Suveranul și Voevodul Mihaiu urmărind desfășurarea concursurilor de ski dela Predeal. — 2) Regele și Voevodul Mihaiu așteptând sosirea la potou a skiorilor. — 3) Voevodul M'haiu, antrenându-se cu sanja, pe alee'e Sinaei. — 4) Sosirea primului concurent de ski la potou, în fața Suveranului. — 5) Te-Deumul dela Patriarhie, cu ocazia zilei de 24 Ianuarie (patriarhul și membrii guvernului ieșind din biserică). — 6) Regele Alexandru al Jugoslaviei (în uniforma română) și Regele Carol (în uniforma sârbească) trecând în revistă garda de onoare la sosirea în gara Sinaia (la mijloc mareșalul Prezan). — 7) Regina Elisabeta a Greciei, Regina Marioara a Jugoslaviei și Voevodul Mihaiu, în sala de recepție a gării Sinaia. — 8) Marele savant francez, Edouard Branly, a fost sărbătorit de toate cercurile științifice, cu prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani. — 9) Cancelarul Germaniei, generalul von Schleicher, rostind un discurs cu tendințe militariste, la asociațiunea Kiffhauser. — 10) Prof. Gr. Forțu, fotografiat la locuința sa, după eliberarea din arestul preventiv.

(Foto «Oglinda Lumii» și Keystone)

CONCURENȚII

Nuvelă de SCHALOM ALECHEM

3) În românește de CAROL DRIMER

După promenadă mă întorc acasă, nu intru pe vârful picioarelor, ci cu pași puternici. Intru în casă, mă așez în mijlocul casei și-mi privesc îndelung puținel meu avut: Un, doi, trei, dacă nu eram eu, apoi nici omuleții aceștia nu existau. Acești trei omușori sunt eu. Eu sunt ei. Și femeia aceasta tot a mea este, nu aparține nimănui altuia decât mie. Acolo, în adâncul pântecului său, se găsește o bucată din «mine». Când mă voi supăra pe ea, îi voi da brânci cu... picioarele... suntem împreună? Un, doi, trei, femeia — e 4; înăutru la ea copilul — 5; cu mine 6... Prin urmare eu sunt 6 și cei 6 tot eu sunt... iată că ocup toată casa.

Acești sunt eu!
Și vă rog, prin urmare, să aveți o noapte bună!

Umblu cu haine rupte. Nici urmă n'a mai rămas din paltonul de-acum un an. Apa îmi intră în ghețe. Bucăți îmi cad din pantaloni. Haina mi-e plină de petice, uneori unele peste altele (eu însuși le-am cusut). De o bucată de vreme mă gândesc să spun femeii mele să-mi facă ceva, vre-o haină, pantaloni sau palton; nu mai pot eși în stradă și totuși nu pot să-i zic. În tot timpul zilei, când ea nu-i acasă, mi se pare că e un lucru foarte ușor. Dar cum intră în casă, mă gândesc la aceasta ca la un vis. Știu însă că trebuie să-i spun, fie ce-o fi. Trebuie să găsesc momentul potrivit. Atunci când se desbracă și se culcă, atunci e momentul potrivit. Atunci e blândă ca o oale. Atunci o să-i spun. Bunătatea ei în aceste momente e nemărginită, și vorbele ei sunt dulci, de abia se aud. Însfârșit m'am hotărât, m'am legat chiar cu jurământ ca astă seară să-i spun și să-i fac o expunere asupra stărei mele în ce privește îmbrăcăminte.

Cum am văzut-o intrând pe ușă i-am scos repede paltonul și l-am scuturat de zăpadă. Pot spune că cel mai gentil și politicos cavalier nu va înconjura cu atâta atenție pe d-șoara sa, cum mă voi purta eu cu femeia mea astă seară. Dar de spus încă nu i-am spus nimic. Mi-am adus aminte de jurământ, dar nu mi-a ajutat la nimic; numai atunci când a început să se desbrace pentru culcare, m'am apropiat de dânsa și m'am așezat drept ca un soldat. După câteva minute, i-am arătat cu mâinile, ca mutul, portul meu în ce stare este, din cap până în picioare. Ea a anunțat asupra-mi o privire prostescă. Văd că nu mă înțelege și mai stau câteva minute și-i arăt încă odată, mă îndoi până la picioare și ure cu mâna până în cap. Ea se uită încă odată... Atunci încep să-l arăt încetisor: ridic un picior, îi arăt o gheată, apoi a doua. După aceea i-am arătat pantalonii și prin față și prin dos și i-am

arătat coatele cum se uitau afară prin găurile mânecilor. După ce i-am arătat totul, stau și aștept răspuns. Dar ea mă tot privește îndelung; stau și eu și o fixez cu privirea. Poate mi-aș fi luat inima în dinți și aș fi rostit ceva, dar la o parte stătea fata și în același timp concurența mea.

— De ce mi te-ai așezat în față, ca o statuie? mă întrebă deodată femeia mea.

— Ai înlemnit?

Eu nu mă mișc din loc.

Copilul cel mic începu deodată să plângă din somn. Eu, împreună cu concurența mea, ne repezim către leagăn, dar ea a sosit mai înainte și a început să lege copilul. Acum nu mai știu ce să fac, dar privesc ce minunat și cu ce măiestrie leagăna ea copilul, cași cum ar fi o mamă, cu o practică de zece ani. Dintr-o săritură sunt la leagăn, scot copilul, cu toate că ar mai avea nevoie de odihnă. Dar ea nu se lasă. Imi scoate repede copilul din mâini și fugă cu el către mamă sa. Eu mă fac că nu știu nimic și tac din gură ca și cum nimic nu s'ar fi întâmplat. Mă duc către postul meu dinainte și stau pe loc.

— Cum ții copilul? tip deodată concurenței mele, cu toate că ținea copilul cu mult mai bine decât mine.

— Nu e treaba ta, imi răspunde fata.

— Ce îndrăzneală! Cum, nu-i treaba mea? Nu vezi că-i sucești mânuțele?

— Să nu-ți pese de nimica!

— Cum să nu-mi pese?!? Doar sunt un tată!

— Ei și! imi răspunde ea mă-nioasă.

— Cum, ei și? Bimioncill, dragă, vino la mine, la tata! Dar copilășul nu vrea să vie și când

întind mâinile, el își ascunde fața în trupul sorei sale. Mă încredunț, căci prin aceasta a dovedit că-i place mai bine la ea decât la mine.

— Ce vrei? Ce-ai cu fata? — mă întrebă femeia mea, foarte sever.

— Cum ce vreau? păi nu vezi că rupe copilului mâinile și eu sunt doar un tată și mă doare înimă!

— Nu trebuie să-ți pese nimica!

— Cum asta?

— N'ai să te duci de-aici?

— Uite, cum merg îmbrăcat!

— N'ai să te duci din ochii mei?

— Ei, privește!... Privește-mi îmbrăcăminte!

— Te rog să te duci din ochii mei! Sau.

Ea nu stă mult pe gânduri și se repede către perete, ia jos arma ei și o învârteste deasupra capului meu. Copiii au făcut o larmă și au scos miște tipete de răsună casa. După cum se vede concurența mea s'a speriat foarte tare, și-a scăpat copilul din mâini. A... a... a... bun! Am uitat că femeia mea mă amenința cu bătaia și am sărit către fată, am apucat-o de păr, am tras-o ca pe o capră prin toată odaia și i-am dat cu pumnii în spate, atât cât mă țineau puterile. În tot acest timp îi strigam ca un tată credincios: «Na, na, ai să știi cum trebuie de ținut un copil! Ai să știi de-acum?»

Inevitabilul s'a întâmplat. O larmă și tipete ascuțite care se auzau și în celălalt capăt al străzii, au izbucnit deodată. Ți se părea că te afli în piață unde porcii gușă scoțând șuerături ascuțite și stridente. Copiii își ascundeau fața în perne și se întreceau cu tipetele. Femeia mea a stat pe loc ca o statuie, neștiind

ce să facă: sau să mă bată pe mine sau să ridice copilul ce căzuse din mâinile fetei. Să liniștească pe unul sau pe altul.

Privea în jurul său cu ochii holbați, scoși din orbite. Deodată a izbucnit în plânsete și a început să se tragă de păr. Priveliștea aceasta era identică cu cea a unei case incendiate. Privind acest spectacol, credeam că am înnebunit cu toții și îngrozit fug către fereastră și strig cât mă țin puterile, bat în geamuri ca să se adune lumea.

*

Eram fericit! Nou născutul mi-a dat o atât de mare speranță. Mă simțeam așa de puternic, încât timp de trei luni, cât a trăit copilul, n'am auzit nicio dată un cuvânt din partea soției mele. Botezul era după o lună de la naștere, căci copilul era bolnav. Concurența mea cam nu se prea apropia de copil, de scârba; nevastă-mea alăpta copilul de câteva ori pe zi cu toate că ceilalți copii nu erau alăptați de mama lor decât primele 8 zile, pe urmă îi creșteam cu biberonul.

Ce fericit eram la botez! Simțeam o fericire și o bucurie de nedescris. Cine, în acel moment era fericit ca mine? Toți oaspeții și invitații imi urau: Noroc, să trăiască! Simțeam că trăiesc, că ocup și eu un loc și un rol în viață. Dar, nu de lungă durată imi fu această fericire.

După botez boala copilului reapăru. Copilul se îmbolnăvi din nou, de astădată mai grav. Nici nu avea putere să plângă, mișcărea ca o pisicuță. I-am dat îngrijirile cele mai bune și concurența mea în schimb căuta cât mai mult să se scape de dânsul. Se tot plimba cu ușă, cu toate că nu avea nevoie, dar eu înveiam copilul cum se poate mai bine. Tot ce-mi venia la îndemână aruncam asupra copilului. Îl legănam și fata îl supăra într-adios pe copilul ceva mai mare, pe Ruben pentru că copilul să se scoale din somn. Mă gândeam uneori să nu se coboare noaptea din pat și să gătuască, ferească D-zeu, copilul.

Tot timpul mergeam împrejurul leagănului. Nimeni nu atingea copilul de greață și de scârba; căci era ca un prunc născut înainte de timp. Fața îi era lungăreață și numai oase. Arăta ca un puț de pigmeu, ca un castrovet murat, stricat și sbârșit la suprafață. Copilul n'avea carne pe dânsul, ci era numai un mănunchiu de oase învelit într-o piele ca într-o pungă. Când îi țineam degetele mi se infundau, se adânceau în pielea așa, încât eram nevoit să-l țin numai într-o pernă.

În noaptea în care a murit, a căpătat în ochii mei o înfățișare cu totul deosebită. N'am mai văzut în fața mea un copil, ci un

Răsunător succes!... au obținut ultimele romane ale marelui nostru PANAIT ISTRATI

Tata Minca

Neranțula

O fată dela câmp iubește cu patimă, își sacrifică iubirea din avânt generos și se alege cu un „copil din flori” care îi umple viața de lumină nouă. (Acest roman scris de autor în românește, e o adevărată capodoperă).

240 pagini Lei 60

Neranțula e romanul vijelios al unei copile sălbatice ca porecla ce o poartă: „portocală amară”. Doi tineri o iubesc și și-o împart, tustrei se rostogolesc în prăpastia aceluiaș destin nemilos.

50 Lei volumul

Cereți gratuit Catalogul Editurii „Eminescu”
București I, Str. Saligny No. 2

(Urmează în pag. 97)

Femei la ordinea zilei

Hotărât lucru: artistele franceze sunt la ordinea zilei! Presa polemizează încă și astăzi asupra cazului Alicei Cocea. Și, în timpul acesta, se profilează în linii tragice cazul fără precedent al Marcellei Romée (în realitate se numea Arband și se născuse la Paris, în 1903) care și-a găsit

Marcelle Romée, nenorocita fostă societară a «Comediei Franceze» care a fost la «ordinea zilei» cu ocazia tragicului ei sfârșit.

unul din cele mai înduioșătoare sfârșituri: suferea de mai multă vreme de neurastenie și acum câteva zile, cuprinzând-o dorul de a face o baie în Sena, fluviul s'a încăpățânat și n'a mai scos la mal decât un cadavru. O simplă congestie îi pusese capăt zilelor. Dar vestea sinuciderii s'a răspândit cu o iuteală de necrezut. Marcelle Romée, din cauza

neurasteniei care o rodea de vreme îndelungată, fusese internată, cu sila într-o casă de sănătate din Vesinet. Eșită de acolo cu iluzia că se vindecase, trebuia să se reîntoarcă zilele acestea, deoarece fusese lovită de accese noi și cu mult mai grave ca până atunci. I se recomandase o convalescență lungă pe Coasta de Azur și nimic nu făcea să se prevadă tragedia. Într-o dimineață în zori, tânăra fată se sculă și eși din pavilionul său, lăsând deschise toate ușile în urma ei. Rătăci pe străzile noroioase până când ajunse la unul din podurile Senei; acolo, se desbracă și se aruncă în râu, — după cum a povestit martora oculară Larcher, — începând să înnoate cu multă vioiciune. Dar târâtă de vârtoarea curentului, dispăru în curând sub apă.

Trebue notat că Marcelle Romée, înainte de a se dedica artei, fusese profesoară de cultură fizică și era o pasionată a înnotului. Din istorisirea martorei, se poate deduce că numai o congestie, iar nici de cum sinuciderea, a curmat viața artistei; care, deosebit de faptul că era una dintre cele mai prețuite exponente ale «Comediei franceze» dar era și o prea cunoscută divă a ecranului.

Și, fiindcă veni vorba de «stele» ne grăbim să anunțăm iubitorilor de pretutindeni că Anita Page, Betty Brake și Blonda Tierney într-o bună zi au traversat Atlanticul fără să se gândească la o asemenea ispravă, deoarece aflându-se în vizită pe bordul transatlanticului «Bremen», n'au auzit semnalul de plecare și au trebuit astfel să se resemneze și să plătească biletul unei călătorii pe apă, până în Europa. Dar nenorocirea a fost că n'au pu-

tut să debarce nici în Franța și nici în Anglia, fiindcă le lipsea pașaportul astfel că au fost ne-

milioane; și cu atâta nepăsare încât le-a pierdut pe oxumul dintre Florența-Montecatini. Un

O altă femeie la ordinea zilei: D-ra Clara Balogh, o tânără studentă în vârstă de 21 ani, a fost proclamată campioană mondială la cuvinte încrucișate. Ea a rezolvat, la o competițiune ce a avut loc la Paris, nu mai puțin de 9000 jocuri și a publicat aproape o mie de jocuri originale. Statistica premiilor și darurilor pe cari le-a primit este covârșitoare: sute de perechi de ciorapi de mătase, sticle cu parfumuri, câteva voiajuri în străinătate, o vilă la țară și, natural, nenumărate cereri în căsătorie.

voite să se reîntoarcă cu același «Bremen».

Acum să trecem la Therpsichora — fiindcă ne aflăm în sfera artelor — și să dăm onorurile cuvenite frumoasei Dot Shirley, o tânără balerină franco-engleză, înviagătoarea campionatului de rezistență în dans, care a fost angajată zilele acestea de un local din Melbourne (Australia) pentru atrăgătoarea sumă de o sută mii de lei pe seară! Firește, Dot, va avea grijă, în primul rând, să-și asigure deliciosu-i zâmbet și minunatele picioare pentru o cifră hiperbolică.

Celebra soprană Toti dal Monte s'a despărțit de tenorul De Muro Lomanto. Perechea celei mai desăvârșite iubiri se desface. Au făcut-o poate, pentru păstrarea însăși a dragostei lor, asemenea celorlalte perechi celebre, Chevalier-Vallée? Mistere psihologice, pentru deslegarea cărora ne-ar trebui câteva tratate spirituale!

Și deoarece suntem în Italia, aflați că prea frumoasa principesă Durru Sheb Vah, fiica ultimului Sultan al Turciei, cutreeră țara împreună cu soțul ei, maharajahul de Hyderabad. Or, iată că principesa Durru, duce cu sine, într-o valiză de mână, ca un modest necessaire, bijuterii în valoare de patruzeci de

țaran de treabă s'a grăbit să înapoieze principesei nababica valiză și, drept răsplată, a fost onorat cu vizita perechei principiare în sărăcăcioasa lui locuință, care i-a și oferit un minumat briliant în valoare de câteva zeci de hârtii a câte una mie, fiecare!

De unde se poate trage învățătura că întâlnirea cu o prințesă indiană e totdeauna norocoasă.

Multiplicitatea inteligenței omenești

Savanții americani se ocupă, în ultimul timp, cu asiduitate de o teorie formulată vag de Thomas Edison asupra corpului omenesc. El spunea că nu o inteligență unică a întregului corp e factorul dător de viață, ci că fiecare parte a corpului are creierul ei și inteligența ei particulară.

Așa, de pildă când cineva se taie la un deget, atunci inteligența degetului îl face să se vindece.

Dacă marele inventator dispărut va fi avut dreptate cu această teorie, atunci va trebui ca, pe viitor, să fim mai cu băgare de seamă ca să nu rănim «creierul» degetului mare ori când ne bărbierim să nu cumva să tăiem firul inteligenței obrazului...

Alice Merlet, femeia la ordinea zilei dela St. Moritz, unde a luat premiul întâiu la... concursul de eleganță feminină pentru costumele de sport.

DE PRETUTINDENI

Mărci poștale cu chipul unui tenor

Costa-Rica e o republică melomană. Unul din bunii săi fii a compus, de curând, un imn patriotic, a cărui inspirație fusese atât de fericită, încât toată republica vibrează de bucurie. Cetățenii exaltați de sunetele eroice ale marșului au hotărât să-l immortalizeze pe autorul lor. În zilele noastre nemurirea se realizează de obicei, în bronz, în marmoră ori... în hârtie. Acest din urmă gen e, în general,

cel mai remunerator.

În cazul particular de care vorbim, tenorul Manuel-Maria Gutierrez, modest compozitor, nu va trage poate mare folos depe urma imortalității sale, dar va avea, în schimb, plăcerea să-și vadă chipul răspândit cu profuziune prin toată lumea. Căci, din ordinul guvernului s'a făcut o emisiune de mărci poștale cu efigia tenorului.

Costa Rica merită cu drept cuvânt să fie admirată. La știe să-și cinstească artiștii, pe cari nu așteaptă măcar să fie morți...

Dans-apaș pe ghiață

(Foto excl. Keystone)

În cadrul unui campionat de patinaj, disputat în splendoarea hibernală a St-Moritz-ului, doi acrobați, artiști ai jocurilor de iarnă, Elsie Derksen și Rudolph Angelo, au executat acest frenetic dans-apaș, care a entuziasmat până și pe... glacialii vizitatori ai localității elvețiene.

Nu va mai trebui să dormim?

Se pare că știința va reuși să suprimă somnul sau, cel puțin, să-l reducă, prin întrebuintarea unor pilule cronometrice dozate, la zece minute pe zi, pe care medicii le socotesc pentru odihna mașinării noastre.

Va fi un bine sau un rău? Mai de grabă un rău. Când nu vom mai trebui să dormim, s'a dus mijlocul de a uita viața, de a cădea, încet, în «divina subconștiență» și de a ne trezi molcom, delicios de molcom în această lume crepusculară, unde viața ezitândă e încă plină de iluzii.

Căci somnul acesta scurt, pe care îl preconizează unii medici va fi brutal de instantaneu. Peste tot, în tramwai, la teatru, într-o vizită, vom putea adormi după voință și cu ceasul în mână: aceasta pare să fie partea bună a invenției. Și, pe de altă parte, el va fi atât de profund, încât nu va mai permite alintarea nici unui vis, desfășurându-se într-o noapte opacă.

În această noapte «chimică» (ce barbarie!) nu va mai exista vis. Căinele, când doarme, scoate câteodată ușoare lătrături. El visează iepuri imaginari pe cari crede că-i urmărește. Nu vei mai visa nici tu, sărman cățeluș! Ca și stăpânul tău vei înghiți și tu un cap! Blestemată civilizație...

Campionat original

(Foto Keystone)

E o tradiție: în fiecare an, chelnerii cafeinelor parisiene se iau la întrecere, într-o cursă disputată de-alungul marilor bulevarde, ținând în mână o tavă, cu tot di chisul, și care trebuie dusă până la capătul cursei, fără nici un... accident. Natural, campionatul chelnerilor e un trofeu destul de invidiat...

Japonia și alfabetul latin

Japonia va imita oare Turcia?

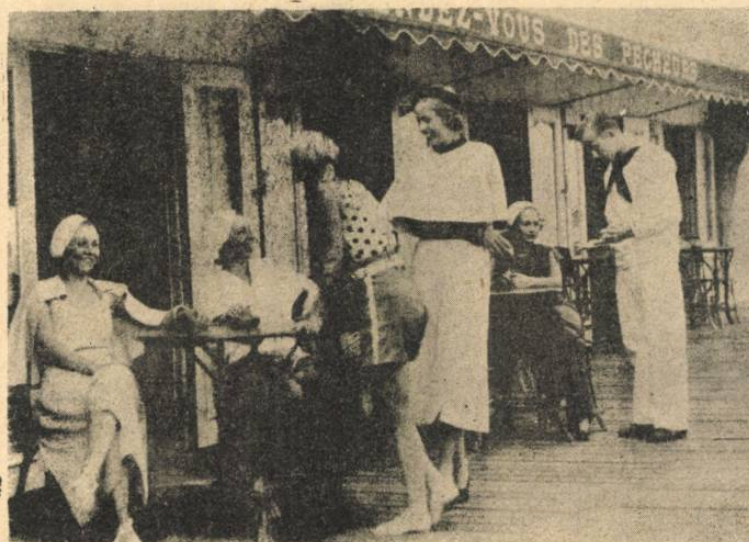
Se pare că partizanii din Extremul-Orient ai alfabetului latin sunt pe cale să triumfe. De altfel, ei lucrează și luptă de multă vreme. Partizanii alfabetului nostru devin din zi în zi mai numeroși. Era și cu neputință ca cele 22 litere latinești să nu prevaleze

complicata scriere niponă.

Limba japoneză se scrie, după cum se știe, printr-o combinație de caractere ideografice și silabe fonetice.

Lectura unui simplu ziar necesită, spun specialiștii, cunoașterea a cel puțin trei mii de caractere. Iată una din piedicile cari stânjenesc răspândirea literaturii japoneze. Autorii niponi ar trebui să îmbrățișeze, în unanimitate, cauza alfabetului latin.

Iarna în Florida...

(Foto-excl. Keystone).

O lume care se răsfăță în soare și confort, în țara dulce și calmă care nu știe ce înseamnă asprimea frigului: Florida. Ce-ar zice duduile din jurul meselor acestor cafele franceze din Miami, dacă le-am aduce la noi, să facă nițel cunoștință cu troienele din județul Buzău ori dacă li s'ar arăta mizeria și deprimarea ce sălășluiește, pretutindeni în lume, în timp ce «fetele Pacificului» își fac fără grijă sezonul într-o alinată delectare?

Peste 200 ani dela inventarea mașinii de scris

America a sărbătorit acum câțva timp, jubileul de 50 ani al primei mașini de scris construită în serie și pusă în vânzare. Este vorba de mașina inventată de Christophor Lathan Sholes și la care Jeune, directorul uzinelor Remington a adăugat o pedală, dându-i astfel forma unei mașini de cusut. Yost și Densmore au utilizat invențiunea creiând noi modele precum au făcut și doi dintre cei 15 copii ai lui Sholes, dintre cari unul a devenit asociatul lui Remington.

În tipul desăvârșit cu vremea, a dispărut pedala care nu contribuia cu nimic la accelerarea mișcărilor.

Se afirmă că însuși marele Edison care a fost unul din confidenții lui Sholes, s'a folosit de planurile acestuia spre a construi un model propriu.

*

Dar ideea de «typewriter» e cu mult mai veche; ea datează de 218 ani: la 7 Ianuarie 1714, inginerul englez Harry Mill obține dela Regina Ana brevetul pentru o mașină de scris. Inspirația i-a venit inventatorului cu ocazia unui concurs organizat între oameni cu scriere mai repede.

Mill nu și-a realizat ideea. Tot așa s'a întâmplat cu americanul W. A. Burt care, în 1829, s'a mărginit să deseneze numai planurile unei mașini de scris. În 1883, tipograful francez Xavier Progin, din Marsilia, construiește o mașină care, însă n'a fost reproducă în serie, spre a fi pusă în comerț. Au urmat, apoi, invențiunea italianului Giuseppe Ravizza (1837) aceea a păstorului danez Hausen — rămase și acestea sub formă de proiect — până în 1853, când își face apariția «typewriter»-ul Sholes, pentru prețul de 125 dolari.

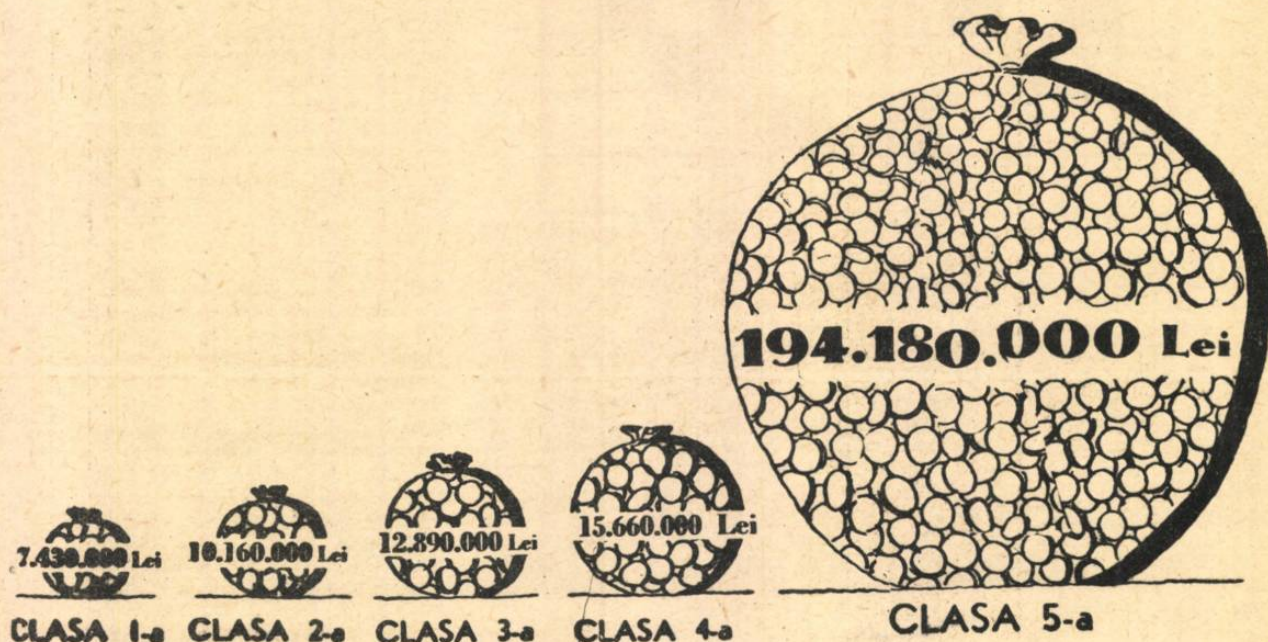
Christophor Lathan Sholes — alături de care se cuvine să pomenim și numele celor doi colaboratori ai săi Carlos Glidden și Samuel W. Soule — a fost de toate, numai inginer și mecanic nu: gazetar, om politic, tipograf, editor, se gândi, într-o bună zi, să construiască o mașină de scris. Stăruitor, el isbuti după un șir de ani de strădăniți oșobitoare. Tipul vândut de dânsul lui Remington, pe prețul de 12.000 dolari, fără nici o altă pretenție viitoare era al 25-lea la număr dintre modelele construite după indicațiunile sale.

Și bietul Sholes care spunea despre sine însuși, că s'a căznit o

Vine Clasa 5-a

cu cele mai mari câștiguri!

Loteria de Stat e împărțită pe Clase. Cine o joacă dela început, are la fiecare loterie câte 5 clase de jucat; adică plătește în 5 rate costul unui loz cu care ia parte la toate tragerile loteriei și se poate îmbogăți pe viață. Tragerile însă, oferă câștiguri tot mai mari dela o clasă la alta: astfel primele patru clase împart câte 7—10—12—15 milioane, în total 46.140.000 lei; iar a 5-a, de patru ori pe atâta, adică aproape 200 milioane, timp de 38 zile cât durează tragerile. Este deci cea mai interesantă clasă de jucat, atât pentru totalul enorm al câștigurilor cât și pentru câștigurile de 5—3—2—1 milioane lei.

Câștigurile primelor patru clase la un loc reprezintă din totalul câștigurilor

20%

80%

Iar singură clasa 5-a împarte restul de

viață întreagă să evite de a deveni milionar a murit sărac, deși a dăruit omenirii o invențiune depe urma căreia alții au realizat și realizează încă milioane.

Guzgani... psihologici

Au guzganii facultatea să simtă, dinainte, pericolul ce-i așteaptă? La întrebarea aceasta, câțiva medici din Oslo au răspuns în mod afirmativ, în urma unei campanii și lupte serioase duse împotriva șoarecilor mari. Campa-

nia se pregătise în mod sistematic timp de o săptămână, împrăștiindu-se 15.000 tone de otrăvă în pivniți și hambare. Erau circa 600.000 de guzgani la Oslo și, la sfârșitul războiului declarat acestor aprige rozătoare, nu s'a găsit o urmă de dihanie. Câțiva șoareci gustaseră, desigur, din otrava distrugătoare. Însă fracțiunea lor pare să fi fost cu totul neînsemnată. Ce s'a întâmplat cu ceilalți?

Numeroși cetățeni au declarat că, cu câteva zile mai înainte ca otrava să fie împrăștiată, regiamente de șoareci au fost văzuți

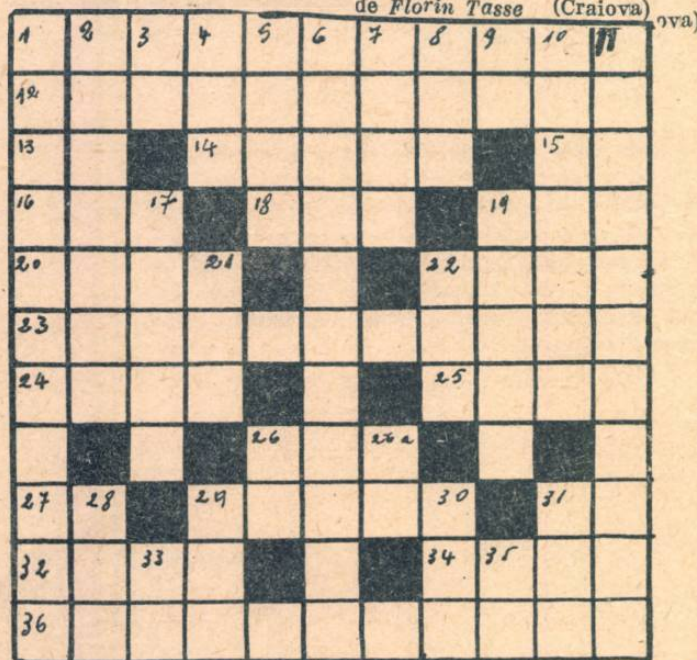
afară din oraș, fugind în goană pe șosea, căutând parcă să scape de o catastrofă. Expertii, cari au suras la început cu dispreț, sunt siliți să admită, acum, că întâmplarea nu e de loc fantastică. Venind la fața locului, ei au putut asista, efectiv, la exodul șoarecilor. Lupta declarată rozătoarelor s'a terminat, deci, prin victoria capitalei Norvegiei, dar, în schimb, comunele dimprejur, nu se arată prea satisfăcute de musafirii nepoftiți cari i-au năpădit.

Și să se mai spună că guzganii nu sunt psihologi.

JOCURI

Cuvinte încrucișate

de Florin Tasse (Craiova)

ORIZONTAL: 1) Pavat cu pietriș indelat. 12) Administrație în marină. 13) Tine. 14) A se pierde cu firea. 15) Pronume. 18) Strigăt de necaz (Mold). 20) (fig.) Loc de adăpost. 22) Ins dintr'un popor indo-european. 23) Sinuozități. 24) Spălăm pe cap. 25) Fig. Ceace se ia drept regula opiniunilor sale. 26) Aurora la greci. 27) Pronume. 29) Fluviu în America de sud. 31) Prepoziție. 32) Infirmit. 34) Căpetenie la Gali. 36) Răspată.

VERTICAL: 1) Aparat pentru transmiterea telegramelor. 2) Hai-na lungă femească pentru călă-

rit. 28) Posedă. 3) Conjunție. 17) Mistuia prin foc. 33) 2 consoane. 4) Ca la 18 Orizontal. 21) (inv.) Care nu vrea să vorbească. 29) Numele mai multor popi. 5) Figură în jocul de cărți. 26) Pronume. 6) Unealtă pentru urzit sculurile de țesut. 7) Bani dați pentru corupție. 26-a) Interjecție. 8) (fig.) A se arăta nedeslușit. 22) Haz. 30) Interjecție ce exprimă mirare și îndoaie. 9) Ochiu de lant. 19) Repezițiune. 35) 2 consoane. 10) Farse populare în vechiul teatru roman. 31) Prepoziție. 11) Una din ultimile invenții ale secolului.

Reconstituire

de Russu D. Nicolae (Loco)

Să se reconstituie din fragmentele de mai sus chipul unei regine.

Logograf

de D. Ardeleanu

(Pecica-Arad)

Cuvântul de 7 (șapte) litere este o sanie mică.

Tăindu-i succesiv finala se vor afla alte șase cuvinte cu următoarele semnificații: 1) Prăjina la corăbii; 2) Guturaiu; 3) Bățul ciobanului; 4) Rând de case; 5) Conjunție; 6) Cifra română.

Soluțiile jocurilor din „O.L.” No. 3

CUVINTE INCRUCIȘATE
„N. IORGA”

JOC INFINIT

1—3) Ronsard; 2—4) Sardou; 3—6) Doucet; 5—8) Etienne; 7—10) Nerval; 9—12) Valencour; 11—14)

Urfe; 13—16) Federici; 15—18) Cimarosa; 17—20) Sandeau; 19—22) Auber; 21—23) Berat; 22—24) Ratisbonne.

AFEREZA

Isocrate—Socrate

DESLEGATORII JOCURILOR NOASTRE

Solomon și Mauriciu Breiman (Drochia-Soroca), Nicu C. Slavusphinx (Câmpina), Gheorghe Gherghel (Sibiu), Segal Alter (Odobesti-Putna), Dumitru Tocan (Moreni-Prahova), Mișu C. Simulescu, George Dumitrescu (Alexandria—Teleorman), Mircea Grossu-Migro, Al. Dobrinescu-Aledo (Bărlad), Ilie Lișteveanu, Bică Pisoschi, Florin Tasse (Craiova), Iosif Gherșcovici (Cahul), Petruș N. Danau (Oluj), Gr. Arsenie (Buzău), Ionel Ionescu (Băicoi), Theodor și Ana Stoienescu, Ioan Aurel Gheorghiu, Elena Gheorghiu, Jean Tapu, Costel Botez (Ploști), Boris M. Scho-poff (Ismail), Nicolae Cimpoeșu (Arad), Alexe Jipa și Lilly Apostolescu (Brăila), C. Petrescu (Galați), I. Nicolaescu (Baș-Romanați), Clemansa Ionescu, Pincu A. Saul-Piasa, Ioan Vanjensky, Renée Goldenberg, Simon Orenstein, Antonescu M. Ioan, Romeo Cristian (Focșani), Spiru Teodoreanu (Strihareț-Olt), Constantin Angheliescu (Giurgiu), Maior Popovici Pompiliu Anibal (Arad), Vlad și Rodica Anghel, Ionescu Constantin (Iasi), Bercu Enghelberg (Bacău), Ionel și Dida Buzică (Giurgiu), Nicolina I. Popescu, Ilie T. Lupița (Caracal), Romulus I. Munteanu (R.-Sărat), Dimitrie Ardeleanu (Pecica-Arad), Daniela Ialomițeanu, Corneliu M. Chelaru-student (Buzău), Saul Avramescu, Petre Samofina (Constanța), Rică Timof-tescu (Turnu Severin), plut. major N. Gurău și V. Bucătaru (Roman).

CAPITALA

R. H. Simion, Mircea I. Popescu-Remmy, Nae Iliescu-Nilly, Mișu C. Antonescu, Fănică Nicolaescu-Bals, Marinel Sărbulescu, Maria Metaxa, Raluca M. Tzudick, Stelian Gh. Constantinescu, Russu D. Nicolae, Vögely Anna, V. Cărbăniu, Puica Băncilă, Florica Ettingher, Tully Grünberg, Sandu Schmidt, Solo Schmidt, Ion Nicolau, Jean Adler, Nicu St. Lăzărescu-Nyl, Cleo dr. Paulian, Eustațiu Mărculescu, Nellu Blumer, Renée și Licuța Mălăeru, Nellu Iorgulescu, Lazăr Wolff-Gilbert, Titus A. Sahau, Nicușor Sonea, opp Liviu, Paul Gălăseanu, Sică Drăguiescu-student, Eisner Arnold.

PRIN TRAGERE LA SORTI AU CAȘTIGAT

- 1) Rénne Mălăeru (Loco).
- 2) Antonescu M. Ioan (Focșani).
- 3) C. Petrescu (Galați).

*

N. B. — Expediția premiilor se face odată pe lună. Premiații din provincie sunt rugați să-și trimită adresele exacte spre a li se putea expedia premiile, iar cel din Capitală se vor prezenta personal la redacție spre a-și ridica premiile.

Poșta jocurilor

Bercu Enghelberg (Bacău). — Nu primim provocări, deoarece concursul acesta n'a fost un campionat de cuvinte încrucișate. Când vom publica cel de-al doilea concurs, numai atunci ne veți putea da dovadă de superioritatea d-v. în soluționarea jocurilor, concurs care va fi dotat cu numeroase premii și cu decernarea unei plăchete de campion național de jocuri pe anul 1933.

Russu D. Nicolae (Loco): Reconstituirea publicabilă.

Theodor Stoicescu (Ploști): Se va publica unul din jocurile trimise.

Enache D. Iordache (Mărășești-Putna). — Se va publica jocul în romb, celălalt e slab.

Inmulțirea fantastică a muștelor

Un naturalist american, profesorul Howard, a calculat că o muscă venită pe lume pe la 15 Aprilie, poate întecia o familie care, la 30 Septembrie următor, (dacă toate larvele ajung să se desvolte și dacă insectele cărî se nasc din ele nu au murit de moarte naturală ori violentă) va ajunge la cifra fantastică și anevoie de concecut de... 336 trilioane de indivizi.

Dacă sunteți curioși, vă putem destăinui progresiunea rapid ascendentă a acestor nouă generații.

1-a generație	2
2-a	120
3-a	7.200
4-a	432.000
5-a	25.920.000
6-a	1.555.200.000
7-a	93.312.000.000
8-a	5.598.720.000.000
9-a	355.923.200.000.000

Să căutăm a ne face o idee de ceea ce reprezintă aceste cifre și să transpunem numerele de mai sus în domeniul mai concret al spațiului, cu alte cuvinte dacă admitem că o muscă are lungimea de 1 centimetru dela capătul antenelor sale până la extremitatea aripilor, muștele din a noua generație, puse cap la cap, ar forma un lanț viu de 3360 milioane de kilometri, adică mai bine de douăzeci de ori depărta-rea dela pământ la soare.

„Oglinda Lumii” No. 5
BONUL JOCURILOR

Concurenții

(Continuare din pag. 92)

om mare, care înțelege și știe totul; și desigur că mi-era frică de această schimbare. Stând lângă copil tremuram de frică. Mi se părea că copilul a priceput totul, că a priceput că și eu am început să-l urăsc, să-mi fie silă și scârbă de el ca și de ceilalți din casă. Toți au dormit. Era pe la 3 după miezul nopții. Afară era o noapte întunecoasă, lipsită de lună și de stele. Crivățul suera groaznic de țiu se făcea părul măciucă. Ningeau fără întrerupere, așa că zăpada a ajuns aproape la înălțimea ferestrelor casei mele.

Când era gata să-și dea suflul, am aprins o lumânare și l-am privit drept în față.

Părea foarte liniștit, numai inima îi bătea tare de tot. Dar iată că ingerul morții s'a apropiat de dansul și ochisorii cari până acum îi ținea închisi, s'au deschis, și mă priveau drept în față. «Iartă-mă!» îi spusei eu și cum am rostit aceste vorbe ochii i s'au împrejmuit cu o piele și au rămas deschiși.

L'am acoperit îndată cu un văl negru, i-am lipit lumânarea la căpătâi și am început să mă plimb cu pași greoi prin casă, cu capul în jos.

Decodată mi-a venit în gând: de ce să mă plimb eu singur împrejurul unui mort? M'am îndreptat către patul soției mele și am sculat-o: «Scoală-te! Copilul a murit!» S'a sculat repede, ca zăpăcită. După aceea m'am dus și eu și am început să-mi scol concurența; am apucat-o de mână, am dus-o până în mijlocul odăii, am lăsat-o singură și am început să bat din palme și să cânt, ca să dansez. Femeia mea strigă: «Dar ce dracu? Ți-ai eșit din minți?»

Nu sunt nebun. Ea a omorât copilul. Copilul ar fi trăit dacă nu-l făcea ca să răcească. Cum asta? Ce e asta? Ce să fie? în-

tr'adins a lăsat ușa deschisă. Încep apoi să cânt și să bat din nou din palme. Oameni buni! Ajutor...

— Dar... Ce e asta? A înebunit!... Ce e asta? de ce și pentru ce e bătaia asta de palme? Ce spui? De ce ți-ai... Într'adins! Într'adins! Să audă copilul! Să știe cine l-a omorât! Dacă nu era fiică-mea copilul trăia! M'am apropiat de el, și i-am spus: Să știi Fiodor, că sora ta Marva este a-sasina ta! Din cauza ei ai murit. Eu tatăl tău Moise Moiseviici, îți spun să nu taci și să nu lași nerăzbinată moartea ta prematură!

O larmă și o gălăgie infernală izbucni ca și cum mortul s'ar fi sculat și s'ar fi apucat de lucru. Mama se năpusti asupra copilului, plângea, se văita și șoptea ceva copilului. Fata săria prin casă ca o nebună, țipa și urla groaznic. Cei doi copilași s'au sculat din somn, și au început să țipe și ei. Am rămas zăpăcit în mijlocul odăii; am stat câteva minute neștiind ce să fac. Și așa în nesimțire, mi-am împachetat albiturile, hainele, m'am apropiat de copilul mort și i-am zis: «Fii fericit în raiu, scumpul meu fiu!» Să te rogi pentru sărmanul tău tată, care cu toiașul în mână apucă drumul pribegiei în lumea largă, în țări și țărâmurii necunoscute...

După aceea, cu pachetul subțioară, mi-am luat rămas bun de la cei doi copii mai mici cu o privire.

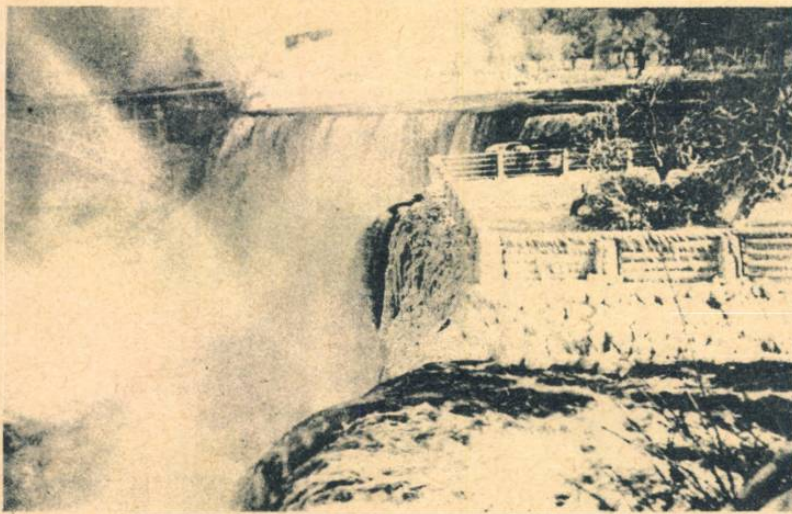
Încetîșor am ieșit din casă și am pornit-o în lumea largă...

PIEDICA SGOMOTULUI

— Ce zici de vremea de așe-ră? Furtună, fulgere, tunete.

— Drept să-ți spun, n'am auzit nimic, deoarece discutam cu nevastă-mea...

Mai tare ca Niagara

(Foto Keystone)

Nici măcar năpraznicele căderi de apă ale Niagarei nu pot scăpa de înălțimile frigului de iarnă. Tumultuosul torent al Americii de Nord este oprit, în fiecare an, din cursa lui vijelioasă de cîngile gerului, resemnându-se să rămână închis sub un gros strat de gheață. Ori de câte ori Natura își poate arăta suveranitatea, ea nu pregetă o clipă de a o face.

In fiecare zi radiofonia eu-

ropeană vă servește un men-
u ales, satisfăcând gustul cel
mai rafinat.

Receptorul Philips „Super-

Inductance" 830 vă per-
mite de a vă desfăta, fără
nici un fel de restricție, deși
prețul este foarte redus.

PHILIPS RADIO

AURUL BLESTEMAT

(Continuare din pag. 85)

cum, Klondike, se depopulează în mod progresiv. Parcelele de teren date în concesiune au fost răscolite până la secătuire.

Bine înțeles, n'au fost numai nenorocoși în această mîitoare aventură. Din ziua în care, în 1895, Robert Henderson, în fruntea unei mici caravane de căutători de aur, adună cincizeci și patru de dolari în pulbere de aur de-alungul malurilor aceluia fluviu extraordinar care este Yukon, și până la descoperirea tezaurului care trebuia să producă în timp de trei ani peste două sute milioane de dolari, a trecut abia un an. Nefericitul Henderson printr-o inexplicabilă nedreptate și victimă a propriei lui încredere și bunătați față de tovarăși, fu scos afară din formidabila uzină care a creiat milionari și aventurieri, figuri legendare de eroi și profitori necunoscuți ai muncii altora.

S'a calculat că numai în cele trei luni din vara anului 1898, peste zece mii de persoane au năvălit în regiunea Klondike, urmînd drumul anevoios ce pornește din satul Skagway, lângă

frontiera comună dintre Alaska americană și Yukonul canadian, străbătînd faimoasa și fâlnică trecătoare dela Chilkoot. În marea lor majoritate, acești noi veniți (Cheechakoșii, cum îi numea indigenii, în dialectul lor) nu cunoșteau nici unul elementele meseriei de căutător al aurului. Își luau părțicia de teren în concesiune fără să-și dea seama barem de puțința de a găsi metalul acela strălucitor. Dar natura, darnică față de acci pe care întâmplarea îi favorizează, în făptuia minunile cele mai surprinzătoare. O sumedenie de povești cu căutători de aur ne sunt astăzi mărturie dintre cele mai prețioase. Se spune, de exemplu, că o cîetă de tineri, aproape copii, cărora li se dase în glumă o bucată de teren pe vârful unui deal așezat între două torente aurifere, la cea dintâi lovitură de sapă se treziră în fața unui zăcămint atît de bogat, încît în decurs de șase săptămîni, le aduse o jumătate milion de dolari.

Oamenii continuă să caute și să creadă. Surprizele nu sunt excluse...

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Generozitate

— Sunt dezolat că nu-ți pot oferi și d-tale o țigară, dragă a-mice... dar n'o a'n decât pe aceea pe care o fumez, și pe aceea pe care o voiu aprinde după asta.

CONTROLUL

Eleva svăpăiată (către profesorul ei de muzică): Mi-ar face mare plăcere, domnule profesor, să am o șuviță din părul d-tale.

Profesorul: Regret, duduie: sunt înșurat și părul din cap mi-e numărât de nevastă-mea.

ROLURI SCHIMBATE

— Ascultă, Mișule, Lina a devenit de nesuferit. E rolul tău de bărbat s'o dai afară.

— Dar dacă bucatăreasa știe că la noi în casă, rolurile sunt interverfute, că nu cântă cocoșul, ci găina?

INTRE DOI PICTORI

— Ai văzut în ce loc bun sunt așezate tablourile mele în salonul expoziției?

— Lasă că au grija criticii să le mute.

— Să le mute? Unde?

— Printre zugrăvelile proaste.

DESINTERESARE

— El (după o curte asiduă de câteva luni în șir): Sunt în culmea fericirii, duduie, fiindcă, în sfârșit, te-ai convins de dragostea mea desinteresată și îmi dai voie să cer domnului Popescu mâna dumitale.

Ea: Totuși, pentru mine este o chestiune de conștiință să te previu...

— Cai mai iubit pe altul înaintea mea? N'are nici o importanță!

— Că tocmai spre a pune la încercare trăinicia sentimentului d-tale, am hotărât să renunț la zestrea mea, în favoarea unei verișoare a mele din Pitești.

— Crezi că ar fi o partidă potrivită pentru mine?

SE CUNOAȘTE!

— O să povestesc peste tot ce fel de om ești!

— Atunci să știi că te dau în judecată pentru insultă.

CAND EȘTI SINCER...

— Nu cunoști, între prietenii d-tale, pe vreunul care să se potrivească pentru fata mea?

— Regret, dar nu pot să-mi iau pe conștiință nenorocirea ori căruia din prietenii mei.

INVENȚIE PREȚIOASĂ

— Domnul de culo e profesorul Bumătescu care a făcut mult pentru îndulcirea vieții omenești.

— Ce a scris.

— Nimic, dar în schimb a inventat un program de teatru care nu fășăie.

DILEMA

— Cum, d-ta nu ieși nicodată cu soția d-tale?

— Sunt silit să nu ies: ea nu poate umbla fără să trănănească și eu nu mai pot să fac un pas când ea începe să vorbească.

S'A GASIT MAGARUL

(În ziua nunții). — Ei, Lizico, ești fericită că ne-am văzut visul cu ochii?

Arhifericită. Trebuie să știi că, multă vreme, n'am crezut în realizarea acestui vis. Verișoara mea, Tanți, îmi spunea într-una că trebuia abia să se nască magarul care să mă ia pe mine, și acum o să crape de necaz că n'am trebuit să aștept chiar atâta...

SIMPLA ÎNTREBARE

— Domnișoară, ați fi în stare să vă căsătoriți cu un bărbat idiot, însă extrem de bogat?

— Dece mă întrebați? Sunteți chiar atât de bogat?

GENEROZITATE

— Cum se face că tu ești întotdeauna ultimul din clasă?

— Ce vrei, tăticule, trebuie să existe unul care să se sacrifice pentru ceilalți.

LA BIUROUL DE SERVITORI

— Îmi trebuie o bucatăreasă, dar să fie cinstită, curată, harnică și pricepută.

Funcționarul: Bun. Vasăzică vă trebuiesc patru femei?

— Cum patru! Una, numai una.

— Regret, dar ceea ce cauți dumneata, nu se poate găsi decât la patru: una cinstită, alta curată, una harnică și alta pricepută. Toate sunt catalogate.

SECRET PROFESIONAL

Judecătorul: Bine, dar din ce-ți câștigai existența, dacă spui că n'ai nici o profesie!

Acuzatul: Asta, domnule judecător, e secretul meu profesional.

TARANUL LA TARG

— Domnule, să-mi dai o oglindă.

— Pentru buzunar?

— Nu, pentru față.

Ingenuitate

— Dece n'ai venit eri să repari soneria?

— Vă jur, doamnă, că am venit, dar se vede că d-v. erați afară, deoarece am sunat de cinci ori și nu mi-a răspuns nimeni!

NEDUMERIRE

Un savant matematician face o baie de picioare. După o jumătate de oră, soția lui îi strigă disperată că e destul.

Profesorul scoate atunci un picior din apă, îl usucă și îl pune din nou în lighean. La fel face cu piciorul celălalt. Apoi îl șterge din nou pe cel dintâiu și îl bagă iarăși în apă. Însfârșit, își dă seama că nu va sfârși niciodată și strigă disperat:

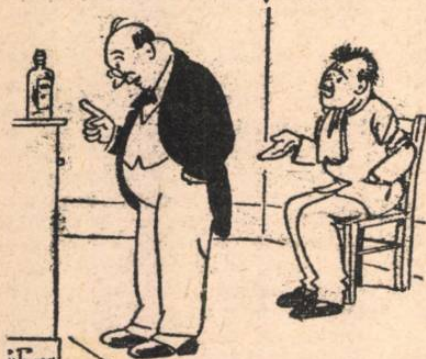
— Doamne, dar câte picioare am?

MAREA PRIMEJDIE

Între doi profesori: Am început să albesc, rău de tot. Crezi, poate, colega, că e primejdios să-mi vopsesc părul?

— Foarte primejdios! Și un unchiu al meu și-a vopsit părul și, peste o lună, era căsătorit.

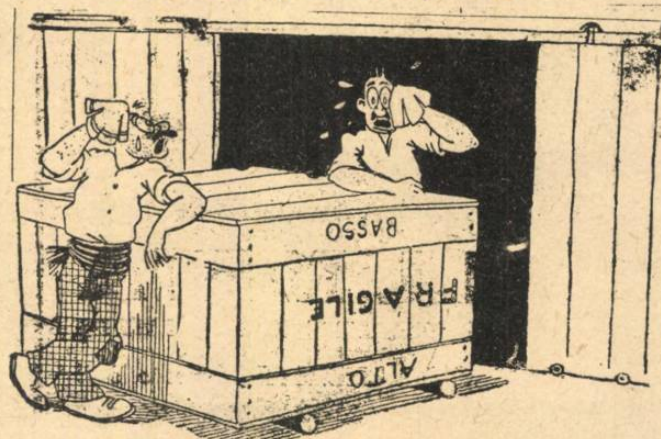
Pacient conștiincios

DOCTORUL: — Văd că nici nu te-ai atins de doctoria ce ți-am prescris.

BOLNAVUL: — Exact, domnule doctor. Păi am citit pe sticlă: «Trebuie ținută hermetic închisă».

S'au înțeles bine..

— Degeaba, nu intră.

— Nu intră? Dar bine, omule, eu mă trudes de un ceas ca să împing blestemata asta de ladă afară!

UN SKIOR DE 6 ANI

Foto «Wide World»

În munții elvețieni, se pot întâlni și minuni dintr'acestea, ca un fraged elev de grădiniță, să jongleze cu marile impasuri și să se avânte în cele mai primejdioase pozițiuni de ski.

Nouile Prețuri Reduse

ale cărților din EDITURA «EMINESCU» S. A.
București I — Strada Inginer Anghel Saligny, 2 — București I

Cereți
gratuit
Catalogul
complet

10 LEI VOLUMUL

Henri Murger: În noaptea nunții
F. M. Dostoevski: Vrajitorul . . .
Björnson: Poveste de dragoste . . .
Richepin: Povestire din lumea nouă
M. Lermontov: Bela, roman . . .
N. Gogol: Răzbunarea groaznică . . .
D'Annunzio: Pisica (Nuvele) . . .
Ch. Folley: Fiul lupilor de mare . . .
Maurice Level: Naufragiații vieții
R. Benim: Rivala, roman . . .
V. C. Rondy: Secretul Princesei
Omessa: Misterul Romanovilor
Epinghoven: Tainele Curții germane
Bekir Age: Memoriile unui eunuc
René Cazal: Voluptățile războiului
Miguel Zamacois: Accidentul
Honoré de Balzac: Iubita imaginară
André Theuriet: Coleta, roman . . .
Lynkeus: Frivolități . . .
Cady: Mica cerșetoare . . .
P. B. Hașdeu: Sic Cogito . . .

15 LEI VOLUMUL

Turgheniev: Eroismul Dragostei
Alex. Pușkin: Fata căpitanului . . .
Guy de Maupassant: Nuvele . . .
Georges Meirs: Pata de sânge
Mihail Eminescu: Geniu pustiu . . .
L. L. Caragiale: Cănuță om suec . . .
Dr. Frumușanu: Cum să întinerim
Eugen Todie: O iubire
Lia Hârsu: Împărăția de zăpadă . . .

Cărți noi de mare succes

A. Thomas: Catrina-Soldat . . . LEI 60
L. Lewisohn: Israele Incotro? . . . 60
Panait Istrati: Țața Minca . . . 60
Panait Istrati: Nerantsula . . . 40
Klabund: Borgia, romanul unei
familii . . . 50
Remarque: Pe frontul de vest
nimic nou . . . 60
Ernst Glaeser: Contingent '924 . . . 60
Joseph Delmont: Evrei în
lanțuri . . . 60
Torberg: Bacalaureatul elevu-
lui Gerber . . . 100
Emil Ludwig: Napoleon . . . 240
V. Margueritte: Vitele umane . . . 40
V. Margueritte: Corpul tău îți
aparține . . . 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. I . . . 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. II . . . 40
Mihail Eminescu: Poezii . . . 40
Victor Eftimiu: Cântecul milei . . . 40
Marie-Lise Emilian: 1313 în-
trebări și tot atâtea răspunsuri . . . 40
Musset: Spovedania unui în-
dragostit . . . 40

AVENTURILE DETECTIVULUI ROB. PARKER

55 volume. Fiecare volum LEI 5

BIBLIOTECA „ORIZONTUL”

25 volume Fiecare volum . Lei 5

VOLUMUL LEI 20

Poë: Aventurile lui Gordon Pym . . .
J. Kessel: Nopti Siberiene . . .
Ivan Turgheniev: Un cuib de nobili
Lew Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici
F. M. Dostoevski: O femeie blândă
Emil Zola: Ispășirea, roman . . .
George Ohnet: Prințul fatal . . .
D'Annunzio: Tragedia a 2 fecioare
Jules Mary: Păcatul mamei . . .
Răzbunarea Spaniolei
Georges Meirs: Enigma trenului 13
Mandelstam: Jim Blackwood Jockey
Louis Hemon: Battling Malone . . .
Victor Eftimiu: Kiriachița, roman
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu
I. Greculescu: Cronicile lui Popic . . .

VOLUMUL LEI 25

Sven Hedin: Dela Polul Nord la
Polul Sud. Vol. I—VI . . .

VOLUMUL LEI 30

Claude Farrère: Casa oamenilor vii
Murat: Viața amoroasă a Caterinei
celei Mari
Margueritte: Talionul, roman . . .
Margueritte: Băetana (La Garçonne)
Margueritte: Femeia emancipată . . .
Margueritte: Prostituata, roman . . .
Eftimiu: Elfiona, roman . . .
Gustave Flaubert: Ispitirea Sfânt
Antoniu
Baron de Schlicht: Elita Prusacă
L. Wolff: Fiul lui Anibal, roman . . .
Dr. Alfordari: Cartea femeii însăr-
cinate . . .

AL. MARGHILOMAN

NOTE POLITICE

5 volume mari . . . Lei 1600

20 LEI MAURICE LEBLANC 20 LEI

Aventurile extraordinare ale lui ARSÈNE LUPIN

Arsène Lupin, Gentleman-Apaș LEI 20
Arsène Lupin, contra lui Her-
lock Holmes . . . 20
Arsène Lupin, Acul scobit . . . 20
Arsène Lupin, '813 . . . 20
Cele trei crime . . . 20
Dopul de cristal . . . 20
Confidențele lui Arsène Lupin LEI 20
Triunghiul de aur . . . 20
Izbânda lui Arsène Lupin . . . 20
Însușia cu treizeci de sicrie . . . 20
Piatra Miraculoasă . . . 20
Colții Tigrului . . . 20
Secretul omului invizibil . . . 20

Tăiați și păstrați acest anunt

OCLINDA LUMII

28 IANUARIE 1933

ANUL XII

No 5

20 PAGINI
LEI 5

Suplete! suplete! câte
chinuri nu se îndură în
numele tău